

„Ze Sinaje do Kanánu ...“

„Čím vroucnější je náš styk s Bohem, a čím jest jasnější poznání Jeho požadavků, tím více se budeme měnit k obrazu Božímu!“ BÚ 1960, 87

„Ale ti, kteříž jiné vyučují, skvíti se budou jako blesk oblohy a kteří ke spravedlnosti přivozují mnohé, jako hvězdy na věčné věky.“ Dan 12,3

„Nesmíme déle zůstat v začarované zemi. Blížíme se rychle k závěru naší zkoušky. Necht' každá duše zkoumá: Jak budu stát před Bohem. Nevíme jak brzo asi Kristus vysloví naše jméno a náš případ bude s konečnou platností rozhodnut. Ó, jaké to bude rozhodnutí!? Budeme počteni ke spravedlivým, nebo bezbožným??

Necht' se církev vzchopí a kaje ze svého odpadlictví před Bohem! Necht' strážní procitnou a zatroubí jasným zvukem! Je to poslední výstraha, kterou musíme hlásat. Bůh přikazuje svým služebníkům: „Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba povyš hlasu svého a oznam lidu mému převrácenost jejich a domu Jákobovu hříchy jejich!“

Musíme získat pozornost lidu, jinak je každé úsilí zbytečné. I kdyby anděl s nebe sestoupil a k jim promluvil, slova jeho by neprospěla víc, než kdyby mluvil do uší mrtvého! Církev musí povstat k činnosti. Duch Boží nemůže nikdy přijít, dokud ona nepřipraví cestu.

Měli bychom své srdce co nejvážněji zpytovat. Měla by se spojit modlitba víry vytrvalá k dožadování se příslibů Božích. Oblékání do pytloviny nemá význam, ale hluboké ponížení duše. Není žádný důvod, abychom si sami blahopřáli a sebe vyvyšovali. Měli bychom se ponížít pod mocnou ruku Boží. On se objeví, aby posílil a požehnal ty, kteří věrně hledají.“ RH 8.3.1913.

Úvodem:

Žijeme v době, kdy Pán „pohnul naším svícem“, aby se ukázalo, co je v jednom každém z nás. Doba posledního velikého třibení lidu Božího je nutná! Pán čistí svoji církev a připravuje její ostatky pro dokončení díla zapečetění.

V této době můžeme vidět, že lidu Božímu schází známost Svědectví Ducha proroctví, řeči Kristovy a proto se nedivme, že se mu nedostává silné víry a pevnosti v zásadách.

Úkolem této sbírky výroků Svědectví – počtem asi 500 – je především probuzení z duchovního spánku a smrti! Pak jde o cestu pokání a nápravy a konečně, aby byla uskutečněna příprava pro vylití Ducha svatého, tolik potřebného k dokončení reformace v církvi. „Trubte troubou na Sionu!“ – ne k Sionu, ani vedle Siona ...

Svědectví Ježíšovo – Duch proroctví – je pro církev a nikdy ne proti církvi! O zneužití Svědectví je v tomto dílku pamatováno.

Dalším úkolem této sbírky Svědectví je, aby pracovníci mohli mít po ruce přehled důležitých citátů jak pro kázání, tak i pro napomínání, vzdělání a potěšení. Proto jsou rozděleny na čtyři části, takže potřebný materiál se poměrně rychle najde, když každý citát je číslován. Otázky jsou kladeny tak, aby vynikl hlavní smysl citátu a obsahu, aby bylo dobře porozuměno a důležité věci neušly pozornosti pro praktický život. Toto dílko vzniklo na přání kazatelů, jako příručka pro jejich práci v této době. Usnadní to mnoho času v době, kdy každý má „málo času“.

Dalším posláním této práce je, že zpytatel nadobude jasný přehled o stavu věcí; nebude se ničemu divit, co se děje na Sionu, věda, že Pán všechno vidí, na všechno poukazuje, dává radu i pomoc, jakož i smrtelně vážné výstrahy. To vše opět pro naši záchranu. Jest mnoho bratří a sester, kteří když vidí to mnohé „ovoce“ „Laodicejského anděla“, nezůstali by vůbec v církvi, kdyby nebylo ostrých Svědectví, která je udržují,

ujišťují, že Pán má vše v patnosti a že si i za takových okolností vychová své ostatky z „církve ostatků“. Tato Svědectví pak jsou jejich silou a cestou, aby byli mezi vítězi.

Stav a dnešní doba vyžaduje, aby trouba vydala jasný hlas, a to jsou „ostrá Svědectví“. A k tomu mějme na zřeteli slova Písma: „Ale dospělých jest tvrdý pokrm, totiž těch, kteří pro zvyklost mají smysly vycvičeny k rozeznání dobrého a zlého.“ (Žid 5,14). Mlíčka jsme se již napili dost. (v.13). „Kdo zajisté mléka se drží, nechápe slova spravedlnosti, nebo nemluvně jest!“

K případným námitkám, že citáty platily v minulé době, je nutno říci, že prorocství má svůj význam až do konce... a to za těchto podmínek a stavů. Církev se sice rozrostla co do kvantity, ale její duchovní stav se do kvality stále zhoršuje. Podrobné odpovědi na tuto a snad i další námitky nalezne čtenář v samotných citátech. K takové námitce Pán praví:

„Avšak vždy říká dům Izraelský: Není pravá cesta Páně? Zдали mé cesty nepravé jsou dome Izraelský? Zдалиž nejsou cesty vaše nepravé?“

Protož každého z vás podle cest jeho souditi budu, dome Izraelský, dí Panovník Hospodin. Navraťte se a odvráťte se ode všech přestoupení svých, aby vám nebyla k úrazu nepravost.

Odvrhňte od sebe všechna přestoupení vaše, jichž jste se dopouštěli, a učíte sobě srdce nové a ducha nového. I proč mřete, ó dome Izraelský? Avšak nemám libosti ve smrti toho, jenž umírá, dí Panovník Hospodin. Obráťte se a živi buďte!“ (Ezech 18,29-32)

„Církev umírá na nedostatek víry... jako zdávna. Proč? Protože jsme se cele neodдали Bohu, proto Mu také cele nemůžeme a nedovedeme důvěřovat... proto i On nemůže se za nás cele postavit. Předává nás nepříteli, abychom se vzpamatovali a navrátili se k Němu. „Světla ani moci Boží nebylo, ale vy nekráčíte v jeho záři!“ – EGW.

„Kristova pokora a poníženost je křesťanova moc. Toto je ve skutečnosti cennější než vše, co může lidská genialita vytvořit, aneb co možno za bohatství koupit. Ze všeho, o co lidé usilují, co milují a pěstují, nic nemá takovou hodnotu v očích Božích, jako čisté srdce a povaha proniknutá vděčností a pokojem.

Když se však lid odděluje od Boha, Jeho moudrost se stane bláznovstvím. Tenkrát, kdy jsou nepatrní ve svých očích a opírají se o svého Boha, On bude zdrojem jejich síly a jejich snahy se střetnou s úspěchem. Když však oni dovolí, aby se jejich mysl odvrátila od Boha, tehdy přichází satan, zmocňuje se myšlenek a převrací soudnost.“ 4T 559

Jiná námitka, že by to mohlo někoho zmalomyslnit, pochází od nepřítele. Nad našim stavem musíme se skutečně natolik zachvět a zmalomyslnit. To je „malomyslnost“, kterou Bůh požaduje (viz služebník evangelia str. 19), ale jiná je malomyslnost z nevěry ve stavu zkoušek. Ta se nemá dostavit!! Konečně díl III a IV dává každému balzám na rány kajících se. Pán chce skutečně každému pomoci, protože za každého z nás zemřel. Nezapomeňme nikdy a stále přihlížejme k tomu, že „dějiny lidu Božího se opakují“! Doslovně a do detailů!! Máme býti hlavou a nikoliv ocasem, praví Pán svému lidu. Proč bychom si namlouvali něco, co není pravdou? Proto třeba o s t ř ý c h S v ě d e c t v í , jako jasného zrcadla.

Nevěra ve Svědectví – hlas Kristův – nahlodává církev jako rakovina. Lze to poznati hned na každém mluvčím. „K Zákonu a k Svědectví!“ – „Lampy a nádoby s olejem“ – „Slova trpělivosti“ – „Kladivo a dláto“. Mnozí jsou otesáni jen zhruba kladivem Božího slova, Kristem, který je naším sochařem. On však používá ještě i dláto, jinak bychom se jemu plně nepodobali. Proto ihned poznáme, kdo ještě nebyl opracován dlátem a jemnými dlátky. U mnohých převládá jen hrubá forma a podobu Kristovu není v nich vidět. Prostě: Bez Svědectví člověk není „hotový“. Když kazatelé nepoužívají Svědectví, nebo dokonce proti nim bojují, co potom má dělat lid??!

Pán má vždy své bdělé žáky, věrné, kteří ve škole utrpení prospívají v každé době. „Synové pak tvoji vyučení budou od Hospodina a hojnost pokoje budou míti synové tvoji.“ (Iz 54,13). Kazatele převážně nepochopili Božího proroka, ale ani EGW.

„Kdo nebyl doposud zatížen břemenem, kdo svými zájmy nebyl úzce spojen s dílem Božím, aby se ono stalo součástí jeho vlastní podstaty, ten nemůže pochopit pocity pravého služebníka Božího, jako Izrael nebyl schopen porozumět Eliášovi.“ 3T 261

„Dějiny lidu Božího se opakují...“ 5T 62

Následky zanedbání všeliké rady Písem svatých – Zákona Svědectví – vedou na hrozné scetí. O tom nás poučují opět dějiny Boží církve. Mohlo by se stát, že by někdo zaprodal církev pro osobní blaho. Jiný by si zase mohl koupit pro prestiže duchovních i zemských výhod. Jiný by ji zapřel a zradil nevěrou a oporem proti základním gruntům a jiný by ji mohl zase úplně zabít, když by vydala jako trouba nejasný nebo falešný hlas na Sionu. To vše a jiné spadá do jedné a téže Jidášovské rodiny. Proto Pán praví bděte!

„Sinaj“ je určen bezmocným kazatelům, v krizi svého úřadu a v krizi své rodiny. Je také pro duše pohoršené, utrápené, oklamané a duše bez Krista, aby se na Něj zavěsily a zvítězily nad satanem.

Ti, kteří Krista vlastní ve svém srdci, ať se zařídí i nadále dle slov: „Svatý, posvětiž se ještě“. (Zj 22,11)

K námitce, zda je to vydáno „literárním oddělením církve“ – třeba říci, že toto oddělení již více než 20 let téměř nic nevydalo. Pán o tom ví a praví: „Někteří z našich vedoucích bratří často zaujímají postavení na nesprávné straně a kdyby Pán chtěl poslat lidu poselství a čekat na tyto bratry, aby otevřeli proň cestu, pak by toto poselství nikdy nebylo doručeno.“ GW 333

Knížata i lid musí býti varováni. Pán všechno bedlivě řídí, a používá – jako vždycky – světa i vrchnosti, aby dosáhl cíle ze svým drahým lidem, za který položil svůj život. Kapky svaté krve padaly a vsácky se do země na hoře Lebek. Tam tekla nejdrahocennější tekutina... za mne i za tebe. Kdo pochopí, co se stalo na Golgatě, ten bude naplněn láskou ke svému Bohu a Beránkovi, jako nám to popisuje Písmo:

„Polož mne jako pečeť na své srdce, jako pečeti prsten na rámě své. Nebo silné jest jako smrt milování, tvrdá jako hrob horlivost, uhlí její, uhlí žeřavé, plamen nejprudší. Vody mnohé nemohly by uhasiti toto milování, aniž ho řeky zatopí. Kdyby někdo dáti chtěl všechn statek domu svého za takové milování, se vším tím pohrdnut by byl.“ (Píseň Šal 8,6-7)

„Poslední tříbení Božího lidu se zařezává hluboko do těla Kristova. Hází se šipy satanovy i lidské „koule“ z „domu do domu“. Ty osudné černé koule = lži, pomluvy, polopravdy...“ EGW

Dostali jsme se do Balámovy uličky, ze které se musíme dostat ven, zpět k Bohu a Beránkovi – my všichni!

„Prosím, Pane Bože silný, veliký a všemohoucí, všeliké cti hodný, ostříhající smlouvy a milosrdenství k těm, kteří Tě milují a ostříhají přikázání Tvých. Zhřešili jsme a převráceně jsme činili, bezbožnost jsme páchali a protivili jsme se a odvrátili od přikázání Tvých a od soudů Tvých. Aniž jsme poslouchali služebníků tvých proroků, kteří mluvivali ve jménu Tvém králům našim, knížatům našim a otcům našim a všelikému lidu země.“

Tobě, ó Pane, přísluší spravedlnost, nám pak zahanbení tváří, jak se to děje dnešního dne. Nám, ó Pane, sluší zahanbení tváře, králům našim, knížatům našim a otcům našim, nebo jsme zhřešili proti tobě. Panu Bohu pak našemu milosrdenství a odpuštění, poněvadž jsme se protivili Jemu.

A neposlouchali jsme hlasu Hospodina, Boha našeho, a abychom chodili v zákonech Jeho, kteréž předkládal před oči naše skrze služebníky své proroky. Nýbrž všichni izraelští přestoupili Zákon Tvůj a odvrátili se, aby neposlouchali hlasu Tvého. Protož vylito jest na nás to prokletí a přísaha, kteráž jest zapsána v zákoně služebníka Božího, neboť jsme zhřešili proti němu.

Protož neobmeškal Hospodin s tím zlým, ale uvedl je na nás. Nebo spravedlivý jest Hospodin, Bůh náš ve všech skutcích svých, kteréž činil, Jehož hlasu poslušni jsme nebyli.

Ó, Pane, při vši Tvé spravedlnosti, necht' se prosím odvrátí hněv Tvůj a prchlivost Tvá, nebo pro hříchy naše a pro nepravosti otců našich... lid Tvůj v pohanění jest u všech, kteří jsou kolem nás. Nyní tedy, ó Bože náš, vyslyš modlitbu služebníka svého a pokorné prosby jeho a zasvět' tvář svou nad svatyni svou, zpuštěnou, pro Pána. Nakloň Bože můj, ucha svého a slyš, otevři oči své a viz zpuštění naše...

Nebo ne od nějaké naší spravedlnosti padajíce, pokorně Tebe prosíme, ale pro milosrdenství Tvá mnohá. Vyslyšíš, Pane, Pane odpust, Pane pozoruj a učíš! Neprodlévej pro sebe samého, můj Bože! Amen!“ (Dan 9,4-19)

Poznámka opisovatele ...

Autor tohoto dílka – „Ze Sinaje do Kanánu“ – mravenčí práci vysbíral ze Svědectví pro církve, jako i z jiných výroků Ducha proroctví vzácný Materiál, kterým velice plasticky zachycuje nelichotivý stav Božího lidu. Je to stav podobný tomu, ve kterém uvízla už kdysi upadlá panna Izraelská. (Amos 5,2)

Laodicejská církev se v něm nalézala pro svoji duchovní pýchu, vlažnost, slepotu a nahotu. (Zj 3,16.17)

Ježíš, Věrný Svědek má však na tuto zhoubnou nemoc, kterou trpí Jeho církev lék, má řešení a radu! A právě tato rada, řešení, jsou nabízeny a z mnoha stran rozebírány i v tomto pojednání.

Proto, „kdo má uši k slyšení“ ať slyší, co Duch proroctví radí své vlažné, slepé, nahé a pyšné církvi! A kdo uslyší a chce, ať přijme tyto laskavé Ježíšovy rady, neboť jsou to myšlenky o pokoji, rady týkající se věčného života nás všech!

Dále poznamenávám, že předloha ze které jsem opisoval, vyznačovala se nedostatečným překladem uváděných výroků. Z toho důvodu snažil jsem se zkontrolovat všechny výroky, podle překladů mně dosažitelných, podle kterých jsem je upravil a opsal. Ovšem ne všechny citáty jsem si mohl ověřit, neboť nesouhlasila buď kniha, nebo strana. Obyčejně není pod nimi uveden patřičný pramen.

Pasáže z knihy 4T, jsem taktéž nemohl zkontrolovat, neboť ji prozatím nevlastním. Podobně nejsou zkontrolovány ani různé citáty (RH, modlitební přednášky, BÚ, Bulletin a jiné). Některé otázky jsem zkrátil, ale i k uvedeným výrokům Ducha proroctví vystižněji formuloval.

Všem upřímným čtenářům přeji Boží požehnání při zamýšlení se na tak důležitými odkazy Věrného Svědka, adresovanými pro naše dny!

I. NÁŠ STAV

1. Jak zní poselství Ježíše Krista k Jeho církvi?

„Andělu pak církve Laodicejské piš: Toto praví Amen, Svědek ten věrný a pravý, počátek stvoření Božího: Znam skutky tvé, že ani jsi studený, ani horký. Ó, bys studený byl aneb horký.

A tak, že jsi vlažný, ani studený, ani horký, vyvrhnu tě z úst svých. Nebo pravíš: Bohatý jsem a zbohatl jsem a žádného nepotřebuji. A nevíš, že jsi bídný, politováníhodný i chudý i slepý i nahý.“ Zj 3,14-17

2. Jakou radu dává Pán Ježíš své církvi v tomto stavu?

„Radím, abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného abys byl bohatý, a roucho bílé, abys oblečen byl a neokazovala se hanba nahoty tvé, a očí svých pomaz masť abys viděl.

Já, kteréžkoli miluji, kárám a tresci; rozhorliž se tedy a číš pokání!“ Zj 3,18.19

3. K čemu je určeno poselství Věrného Svědka?

„Viděla jsem, že toto poselství je určeno k tomu:

- a) aby byl lid probuzen,
- b) aby mu bylo ukázáno jeho odpadnutí,
- c) aby byl přiveden k pravému pokání,
- d) aby mohl býti potěšen přítomností Ježíšovou,
- e) aby byl připraven pro hlasité volání třetího anděla
(pro pozdní dešť, pro vylití Ducha svatého) T1 186

4. Může býti Ježíš Duchem svatým přítomen za tohoto stavu ve své církvi? Kde se nachází?

„Aj, stojím u dveří a tluku! Jestliže by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dvěře, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.“ Zj 3,20

5. Jaké největší zaslíbení dává Pán Ježíš těm, kdo Jeho rady uposlechnou?

„Kdo zvítězí, dám jemu se d e t i s sebou na trůnu svém, jakož i já zvítězil jsem a sedím s Otcem svým na trůnu Jeho.“ Zj 3,21

6. Co praví Pán o tomto poselství k Laodiceji?

„Poselství k církvi Laodicejské je pozornost vzbuzující obžaloba, použitá na lid Boží v nynější době.“ 3T 252

7. Od kdy platí tato Kristova obžaloba Jeho církve?

„Poselství Laodiceji jest poselství přítomné pravdy lidu Božímu v současnosti. Na základě výroku proroka Daniele spadá zvěstování tohoto poselství do doby soudu od r. 1844.“ BÚ 1934/III

8. V čem spočívá vlastně omyl církve?

„Ustavičný pokrok díla... naplňuje srdce a mysl mnohých spokojeností a pýchou a jest obava, že tyto věci zaujmají místo Boží lásce.“ 4T 535

9. Jaká otázka se vnučuje, když myslíme na tento stav?

„Což není žádného lékařství v Galád? Což není lékaře tam? Proč tedy není zhojena dcera lidu mého?“ Iz 8,22

10. Bude přijato poselství Věrného Svědka – Ježíše Krista?

„Někteří nebudou moci snést tohoto určitého svědectví a budou se mu vzpírat... Viděla jsem, že svědectví Pravého Svědka se nedbá ani polovičně. Toto slavnostní Svědectví, na němž závisí osud církve, jen povrchně jest oceňováno, ne-li z cela zneváženo.“ EW 270

11. Proč není poselství Věrného Svědka v církvi přijímáno?

„Bylo mi ukázáno, že poselství (Svědectví) Laodicejským je určeno lidu Božímu v přítomné době a že tvrdost jejich srdce je důvodem, proč nevykonalo větší dílo. Ale Bůh dal poselství včas, aby vykonalo své poslání. Srdce, které tak dlouho zbraňovalo přístup Ježíšovi, musí býti očištěno.“ 1T 186

12. Co je hlavní příčinou, že lid Boží jako celek nebude připraven na přijetí Ducha svatého? Proč to budou jen jednotlivci?

„Bylo mi ukázáno, že nevěra ve Svědectví tak silně vzrůstá, jak lid odpadá od Boha. Zachvátila všechny naše řady, celá pole. Pouze někteří vědí, co naše sbory očekává... Jen málo je těch, kteří jako hvězdy za bouřlivé noci září tu a tam mezi mraky.“ 5T 76

13. Jaké rozhodné stanovisko Pán ještě doporučuje v této době?

„Nebude-li církev činiti pokání (Zj 3,19) a neobráti-li se ze svého nynějšího stavu nakvašenosti a úpadku, bude jísti ovoce svých skutků, až se sama sobě zhnusí. Postaví-li se však proti zlu a vyvolí si dobro, bude-li v pokoře hledat Hospodina, a dosáhne svého vysokého povolání v Kristu Ježíši, bude uzdravena. Musí však státi na zásadách pravdy a vírou se pevně uchopit připravené spásy. Zazáří pak v jednoduchosti a čistotě, kterou ji Hospodin dal, vymaní se ze zemských zápletek a ukáže se, že ji pravda skutečně vysvobodila.“

14. Kterou původní duchovní výzbroj ztratila církev? Proč?

„Nyní církev namnoze není lidem odděleným a zvláštním, jako za doby, kdy oheň pronásledování proti ní vzplanul. „Jaktě lesk ztratilo zlato nejvýbornější?“ Viděla jsem, že kdyby církev bývala si uchovala stále svůj svatý a zvláštní svéráz, byla by při ní ještě dnes zůstala moc Ducha svatého, kterého se dostalo učedníkům. Nemocní by byli uzdravováni, ona by měla moc nad ďábelstvím, vymítala by je a jevila by se mocná a hrozná svým nepřátelům.“ EW 227

15. Co praví Pán o našem stavu a k čemu obrací náš zřetel?

„Viděla jsem, že sebe oslavování se stalo zvykem mezi adventisty sedmého dne a že dokud pýcha člověka nebude snížena a Kristus vyvýšen, nebude Jeho lid v lepším stavu, aby přijal Krista při Jeho druhém příchodu, než byl židovský lid připraven na Jeho přijetí v Jeho prvním adventu.

Židé očekávali Mesiáše, ale Ten, Jenž přišel – Zaslíbený, Věčný – nebyl dle jejich představ. Jejich moudří učitelé byli usvědčeni ze zbloudění. Tito vůdcové se odtrhli od Boha a satan působil na jejich mysl, že odmítli Spasitele. Raději povolili pýše svých názorů a zavřeli své oči proti všem důkazům Jeho mesiášství a nejen, že odmítli poselství o spasení, ale zatvrdili i srdce lidu vůči Ježíši. Jejich dějiny by nám měly býti velikou výstrahou!“ 5T 728

16. Co nám tedy vytýká Pán Ježíš a o čem nás ujišťuje?

„Boží lid opustil svoji prostotu (jednoduchost). Neučinil Boha svou silou a proto ta duchovní slabost a mdloba. Bylo mi ukázáno, že duch světa rychle prokvašuje církev. Kráčíte touž cestou jako starý Izrael, totéž odpadnutí od svatého povolání býti Božím zvláštním lidem. Máte společenství s neúčinnými skutky temnosti. Vaše spolčení s nevěřícími vyvolalo Boží nelibost. Nepoznáte to, co by sloužilo k vašemu pokoji a brzy to bude skryto před vámi. Vaše nedbalost následovat světlo, vás zavede do ještě nepříznivějšího postavení, než v jakém byli Židé, když nad nimi Kristus vyřkl běda.“ 5T 75.76

17. Opakují se dějiny starého Izraele v lidu adventním?

„Opakujeme dějiny onoho lidu ... Kráčíme touž cestou jako starý Izrael ...!“
5T 160.76

18. Je třeba abychom poznali svůj skutečný stav?

„Kdyby ti, kteří se domnívají, že věří přítomné pravdě, poznali svůj pravý stav, nepochybovali by o Božím milosrdenství (1M 4,3). Oni svůj vliv použili proti pravdě, proti hlasu výstrahy, proti lidu Božímu. Konali dílo satanovo! Mnozí jsou klamy tak omámeni, že se nikdy nemohou osvobodit. Takovýmto odpadnutím půjdou mnohé duše do zahynutí.“

19. Do jaké situace se mnozí dostanou?

„Bylo mi ukázáno, že mnozí, kteří domněle znají přítomnou pravdu, ve skutečnosti nevědí, čemu věří. Nedovedou sledovat důkazy pro naši víru. Až přijde čas soužení, budou lidé, kteří dnes jiným kážou, při důkladném zkoumání svého postavení nacházet mnoho, nač nebudou moci uvést postačující odůvodnění. Až do té doby zkoušky nebudou si mnozí vědomí své hrozné neznalosti. V církvi jsou mnozí pevně přesvědčeni, že rozumějí tomu, čemu věří. Ale neznají svou slabost, až povstanou sporné otázky. Když budou od svých spoluvěřících oddělení a odkázání na to, aby stáli samostatně a odůvodňovat svou víru, seznají ke svému údivu, jak zmatené pojetí přijali za pravdu. Je jisté, že mezi nimi nastalo odvrácení od Živého Boha a obrácení k člověku, když se lidská moudrost postavila na místo Božské moudrosti.“ 5T 707

20. Jaký ubohý živel se vloudil do církve?

„Do našich sborů se vetřela cizí věc. Mužové, kteří byli postaveni na odpovědná místa, aby byli svým spolupracovníkům moudrými pomocníky, se domnívají, že jsou ve sborech ustanoveni jako králové a vladaři, aby mohli říci jednomu bratru: Učiň to, a druhému: učiň ono, a dalšímu opět: jistěže budeš tak a tak pracovat. Na některých místech bylo pracovníkům řečeno, že jim bude zadržena mzda, jestliže neuposlechnou rozkazů těchto mužů na odpovědných místech.

Je správné a dobré, když se pracovníci spolu radí jako bratři; ale ten, kdo usiluje o to, aby sváděl své spolupracovníky k vyhledávání jeho osobní rady o podrobnostech svého díla a aby se od něho učili svým povinnostem, je ve velice nebezpečném postavení a potřebuje se sám učit, jakou odpovědnost jeho úřad ve skutečnosti v sobě zahrnuje. Bůh nikomu nepřikázal, aby ovládal svědomí svého spolupracovníka. Není moudré vložit tolik odpovědnosti na jednoho úředníka, aby měl pocit, že je nucen být diktátorem.“ TM 477

21. Proč je v církvi nedostatek víry?

„Kdo může opravdově říci: Naše zlato je vyzkoušeno v ohni; naše roucha jsou neposkvrněná světem? Viděla jsem našeho Učitele, ukazujícího na roucho tak zvaných spravedlivých. On ho z nich strhává a odhaluje pod ním špínu. Pak mi řekl: Nevidíš, jak úmyslně pozakrývali svoji nečistotu a charakterovou porušenost? Jak se toto věrné město stalo nevěstkou? Z domu mého Otce učinili kupecký dům, místo odkud Boží přítomnost a sláva odešla! Pro tu příčinu ta slabost a nedostatek sil.“ 8T 250

22. Jak to vypadá, když Kristus odhalí roucho naší spravedlnosti?

„V přítomné době veliká část těch, kteří tvoří církevní společenství, jsou mrtví ve vinách a hříších. Přicházejí a odcházejí tak, jako když se dveře pohybují na svých závěsech. Po léta ochotně naslouchají pravdám, které se dotýkají duše, avšak neuvádějí je ve svém životě. K drahocenné pravdě jsou méně a méně citliví. Svědectví výstrahy a napomenutí nepohlo je ku pokání. Nejlíbeznější melodie přicházející k nim od Boha, skrze lidská ústa – ospravedlnění vírou a spravedlností Kristovou – neprobudila je, aby opětovali láskou a vděčností. Ačkoliv nebeský kupec rozložil před nimi nejvzácnější klenoty víry a lásky, ač je zve, aby si od Něho koupili „zlato ohněm zprubované“ a „roucho bílé“, aby byli oděni a „mast na oči“, aby mohli vidět, přece zatvrzují svá srdce vůči Němu a z toho důvodu ani nemají možnost změnit svoji vlažnost za lásku a horlivost. Zatím co vyznávají pouze pravdu, Boží moc zapírají. Budou-li v tomto stavu pokračovat, Bůh je zavrhne. Nejsou schopni stati se členy Jeho rodiny.“

23. Co zavinuje takový stav u většiny lidu? Co je toho příčinou?

„Svědectví se nečtou a nejsou oceněna. Bůh k vám mluvil. Světlo září z Jeho slova i ze Svědectví a obojí bylo zlehčeno a zanedbáno. Výsledek je zjevný v nedostatku čistoty, odevzdanosti a hluboké víry mezi námi.“ 5T 217

24. Jakými nesnadnými otázkami nás Pán zahrnuje v tomto stavu?

„Výstražná svědectví byla opakována. Táže se: Kdo jich dbal? Kolik jich upřímně litovalo svých hříchů i svého modlářství a opravdově chvávalo k cíli, aby získali odměnu, kterou Bůh zaslíbil v Kristu Ježíši? Kolik jich zjevilo vnitřní dílo Boží, vedoucí k sebezapření a ku pokornému sebeobětování? Kolik z těch, kteří byli varování oddělilo se od světa, od svých vášní a neřestí, aby zjevovali denní vzrůst v milosti a známosti našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista? Kdo jest mezi těmi, kteří cítí břímě církve? Kolik jich Bůh zvláště použil, aby s nimi a skrze ně vztýčil korouhev, aby církev spěla vpřed a oni vyzkoušeli Pána, zdali jim udělí své požehnání? ... Táže se: Jak dalece ti, kteří vyznávají, že věří Svědectvím, snaží se žít ve shodě se světlem, které jim bylo dáno? Jak použili výstrah, kterých se jim dostalo? Jak zachovávali poučení, která dostali?“ 2T 483-484

25. Koho úmyslem jest oslabit víru lidu Božího ve Svědectví?

„Satan se obzvláště snaží zadržet lidu Božímu toto světlo, které lid tak mnoho potřebuje uprostřed nebezpečí těchto posledních dnů.“ 5T 667

26. S čím se musí setkat manželé v církvi Laodicejské, když nečetli, nepochopili a nevěřili Svědectvím?

„Nadešel čas, že přivádět děti na svět, vede více k zármutku, než k radosti. Všechno je porušené. Satan tyto děti ovlivňuje, takže Pán může s nimi jen málo učinit...“

Kdyby naši pracovníci chodili věrně s Bohem, situaci by viděli zřetelně, že to není důležité, aby se radovali z přivádění dětí na svět. Požehnání jest vysloveno nad těmi, kteří pochopili význam sobotního přikázání...

Plně jsem si zošklivila způsob života našich kazatelů a pracovníků. Zdá se mi, že se domnívají a myslí na jednu důležitou otázku odvětví díla: Aby nejdříve přivedli tolik dětí, kolik jich je možné; potom mohou Bohu dát pouze zbytek myšlenek a schopností, které Bůh od nich požaduje. Potřebujeme hlas Jana Křtitele, aby lidu svému ukázal jeho přestoupení a domu Jákobovu jeho hříchy.“ D.C.F. 97

27. Po čem volá Duch Boží za takového stavu?

„Po léta byl pěstován duch nepravosti a pýchy a touha po sebevyvýšení. Tímto jest slouženo satanu a Bůh je zneuctěn. Pán volá po rozhodné reformaci. A když je pak duše obrácena, nechť je také znovu pokřtěna.“ RH 19.4.1903

28. Jak by vypadaly naše výbory, kdyby bylo více víry?

„Jak velikého soužení by byli lidé uchráněni, kdyby jen důvěřovali Jemu. Chléb života má být dán potřebným duším. Ale jaká práce je často kolem této prosté záležitosti konána? Konají se dlouhé porady, vymýšlejí se plány a nové metody. Vyvíjí se neustálé úsilí o uspořádání různých besídek, aby byl lid přitážen do modlitebny neb sobotní školy... Jaké dílo má být vykonáno? Pojdte k Ježíši! Pokorná modlitba a víra dokáže mnohem více, než vaše dlouhé porady.“ TM 345

29. Kterí lidé jsou v Božím díle kletbou?

„Bohu by bylo příjemnějším, kdyby vlašni vyznavači náboženství nikdy nevyslovovali Jeho jméno. Jsou stálou přítěží pro ty, kteří by byli věrnými následovníky Kristovými. Jsou potácivým houfem pro nevěřící a padlí andělé nad nimi jásají a posmívají se andělům Božím pro jejich pokřivené jednání. Takoví jsou kletbou díla doma i venku. Ústy vyznávají Boha, zatím co srdce je daleko vzdáleno. 1T 188

30. K čemu přirovnává Pán neobrácené lidi v církvi?

„Jsou chvíle, kdy mi je jasně ukázáno, že v našich sbořích existuje takový stav, který nepomáhá, nýbrž překáží duším, pak mám chvíle, někdy celé dny, veliké úzkosti. Mnozí z těch, kteří poznají pravdu, neposlouchají Boží slovo. Jejich vliv není o nic lepší, než vliv nevěřících.“ 8T 179

31. Jaké následky přináší spojení se světem?

„Mnozí se tak smísili se světem, že přijímají jeho vliv, ducha i přátelství, které je odloučilo od Boha. Ježíše na své každodenní cesty pomíjejí. Oni nemohou slyšet Jeho rady a varování a řídí se svou vlastní moudrostí a úsudkem.“ 2T 149

32. Jaký postoj mají takoví členové ke Svědectvím a jak skončí?

„Tyto osoby dvojí mysli budou vždy mítí námítky proti jasnému a ostrému svědectví, které kárá nedostatky jedinců. V této době očišťování, budou takové osoby buď plně obráceny a posvěceny poslušenstvím pravdy, nebo budou ponechány světu, kam patří, aby s ním obdrželi svoji odplatu.“ 1T 288

33. Čím může být zastaveno takové odpadnutí od Boha?

„Otec, jako kněz rodiny, má ráno i večer vyznávat Bohu své hříchy a hříchy svých dětí. Má vyznávat hříchy na které si vzpomene i takové, které jsou skryté (tajné), jež pouze oko Boží vidělo.“ 2T 701

34. Jak vypadá rodina a manželský stav u Božího lidu v současnosti?

„Žijeme v posledních dnech, kdy šílenství padá na manželský stav, což je jedním ze znamení blízkého příchodu Páně. Bůh není zván v těchto věcech do rady. Náboženství, povinnost a zásady jsou obětovány našeptáváním neposvěceného srdce... Není zde ani jednoho ze sta, jehož výsledky by byly šťastné, aby přinesly Bohu posvěcení a postavily se na ona místa, na kterých by mohly Boha lépe oslavovat.“ 4T 503-504

35. Co je mluveno o mládeži Božího lidu v poslední době?

„Mladí světitelé soboty dychtí po zábavách. Viděla jsem, že ani jeden z dvaceti neví, co to je mítí náboženskou zkušenost... Jejich mysl je naplněna nicotnostmi. Jejich rozmluva je pouhým prázdným, marným mluvením...“ 1T 496

36. Jaký ohlas má světská móda u Božího lidu?

„Následování módy převládá v církvi adventistů sedmého dne. A toto působí větší oddělení se od Boha, než kterákoliv jiná moc. Bylo mi ukázáno, že naše zásady jsou dodržovány velice nedostatečně.“ 4T 647-648

37. Jak se zakořenila móda v lidu Božím?

„Je možno pozorovat stále větší snahu, aby se ženský oděv podobal co nejvíce oděvu druhého pohlaví.“ 1T 421

Bůh praví, že je to ohavností. 5M 22,5

38. Jaká ohavnost jeví se ještě mezi lidem čekajícím Pána?

„Deset přikázání promluvených Pánem na Sinaj, nemůže přebývat v lidských srdcích, kteří jsou nepořádní a nečistých zvyků. Když starý Izrael nemohl slyšet vyhlášení svatého Zákona, dokud neuposlechl radu Páně, a neočistil sebe a svých oděvů, jak potom může být svatý zákon vepsán do srdcí osob, které nejsou očistěné jak v oděvech, tak v příbytcích. Je to nemožné! Jejich vyznání může být vznešené jako nebesa a přece nejsou jich hodni.“

HL 143.144

39. Co o tom ještě praví Pán?

„Pořádek je prvním zákonem nebe a Pán chce, aby Jeho lid ve svých domovech představoval pořádek a soulad, který ovládá nebeské příbytky. Pravda nevstoupí nikdy svýma šlechetnými nohama na cestu nečistoty a necudnosti.“ CH 101

40. Jakých omylů se dopouštíme při léčení nemocí?

„Měli bychom přestat užívat léky (chemické) a pečlivě zachovávat zdravotní zákony... Provdzy byste však měli skoncovat s užíváním léků; neboť ony nemoc nevyléčí, jen tělo oslabují a zbavují odolnost.“ 5T 411

„Jsou byliny, které mohou být použity k uzdravení chorého těla, ony však působí velmi rozdílně od léků, které otravují krev a ohrožují život.“ MS 73,1908

41. Jakou radu dává ještě Pán?

„Každý kdo se připravuje k činnosti kazatelské, měl by se taktéž pilně zabývat zkoumáním lidského těla, aby věděl, jak pečovat o tělo, ne pomocí léků, nýbrž léčebnými prostředky přírody, z její vlastní laboratoře. Pán požehná těm, kteří se všemožně snaží uchránit sebe od nemocí a jiné přivádí k tomu, aby zdraví těla pokládali za právě tak posvátné, jako zdraví duše.“ Svědectví pro církev (Brno)

42. Jaký stav se projevuje u lidu Božího po sexuální stránce?

„Všechny síly a touhy obráceného člověka přicházejí pod kontrolu Krista. Jeho Duch je obnovující mocí, proměňující k božskému obrazu všechny, kteří Ho chtějí přijmout. Se zármutkem musím říci, že tuto zkušenost chápe jen málo vyznavačů pravdy. Mnozí jdou svou vlastní cestou a povolují svým hříšným touhám, vyznávajíc přitom, že jsou Kristovými učedníky. Svá srdce nikdy nepodřídili Bohu. Jako bláznivé panny, zanedbaly opatřit si olej milosti do svých nádob a lamp. Moji bratři, říkám vám, že veliké množství vyznavačů pravdy, ba i jejich zvěstovatelů, jsou zotročení hříchem. Nízké vášně poskvřňují mysl a porušují duši.“ 5T 219-220

43. Proč je církev porušena?

„Církev je porušena proto, neboť její členové znečistují svá těla a poskvřňují své duše.“ 5T 79

44. Jaký stav musí nastat, když na tomto poli není vítězství?

„Je smutné, když vidím ty, kteří by měli být nádobami ke cti, jak povolují nižší přirozenosti a chodí po stezkách, které jim svědomí zakazuje. Vyznávající následovníci Kristovi se dostávají na nízkou úroveň, vždy nařikají nad svými nedostatky. Nikdy je však

nepřekonávají a nepošlapávají satana svými nohama. Vina a odsouzení ustavičně obtěžuje duši a právem mohou volat: Bídny já člověk: Kdo mne vysvobodí z toho těla smrti? (Řím 7,24)... Při našich výročních shromážděních, měly by být tyto věci lidu jasně řečeny a měli bychom je povzbudit, aby u Krista hledali vysvobození z moci hříchů... Mnozí jsou nešťastní, protože nejsou svatí. Bůh může požehnat jedině čisté srdce a nevinnou mysl.“ 5T 52-53

45. Jaká bude nepřipravenost těch, kdo s Kristem neztvrdili?

„Nevázanost je zvláštním hříchem tohoto věku. Neřest se nikdy tak nestydatě nerozmáhala, jako nyní... Tato převládající nepravost se neomezuje pouze na nevěřící a posměvače... Mnozí mužové a ženy, kteří vyznávají náboženství Kristovo, jsou viníky. Dokonce i ti, kdo vyznávají, že očekávají Jeho příchod, nejsou o nic více připraveni na tuto událost, než sám satan. Neočišťují se od každé poskvrny. Tak dlouho sloužili svým vášním, že je jim přirozené, že jejich myšlenky nejsou čisté a jejich představy jsou zkažené.“ 2T 346

46. Bude dostatek vítězů v tomto směru?

„Má duše byla znavena a úzkostí sklíčená, když mi byl ukázán bídný stav domnělého lidu Božího. Převládá nepravost a láska mnohých chladne. Je jen málo vyznavačů křesťanství, kteří se na tuto věc dívají ve správném světle, a kteří se náležitě ovládají, když je veřejné mínění a zvyky neodsuzují. Jak málo je těch, kteří své vášně ovládají, protože cítí mravní povinnost tak činit a protože nad nimi je bázeň Boží. Vyšší schopnosti člověka jsou zotročovány chutí a zkaženými vášněmi.

Někteří uznávají zlo hříšného požitkářství, přitom se však ospravedlňují slovy, že nad svými vášněmi nemohou zvítězit. To je hrozné přiznání pro každého, kdo vyzývá jméno Kristovo! „Odstup od nepravosti každý, kdo vyzývá jméno Kristovo“ (2 Tim 2,19)...

Byly mi ukázány mnohé případy, a když jsem nahlédla do jejich vnitřního života, má duše byla churavá a naplněna odporem nad mizerným stavem lidských bytostí, které se přiznávají k víře a hovoří o proměnění pro nebeské království.“ 2T 347

47. Co se koná často v manželství a jaké to má následky?

„Mnozí... ani neví, že Bůh od nich žádá, aby svůj manželský život chránili před každou výstředností. Jen velmi málo z nich pokládá si za náboženskou povinnost ovládat své vášně. Do manželství vstoupili se svými vyvolenými a proto si myslí, že manželství posvěcuje ukájení nízkých vášní (žádostí). I věřící mužové a ženy povolují svým hříšným žádostem a ani si neuvědomují, že Bůh je vezme na zodpovědnost za mrhání tělesnou silou, což oslabuje jejich život a vysiluje celé tělo... Čím více kdo hovoří nízkým vášním, tím silnější a prudší bude jejich žádost po ukojení... Jejich znesvěcená těla nikdy neprojdou branami nebeského města...“ 2T 472-477

48. Co třeba k vítězství na tomto nebezpečném bojišti?

„Žijeme v ovzduší satanských svodů. Nepřítel bude chvilkami prostopášnosti oplétat každou duši, která není ochraňovaná milostí Kristovou. Dostaví se pokušení; jsme-li však vůči nepříteli bdělí a udržujeme-li rovnováhu mezi sebekázní a cudností, svůdná pokušení nebudou mít na nás žádný vliv. Ti, kteří nečiní nic, co by povzbuzovalo pokušení, budou mít sílu, aby mu odolali, když se dostaví; ti však, kteří se zdržují v ovzduší zla, budou moci zazlívát pouze sobě samým, budou-li přemoženi a selže-li jejich odhodlanost. Později bude poznán správný smysl varování před svůdnými pokušeními. Pak bude patrna moc Kristova slova: „Buďte vy tedy dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, dokonalý jest“ (Mat 5,48).

49. Vítězství je zaručené s Kristem. Přebývá v našem srdci?

„Jen kde Kristus vládne, jest pravá, hluboká a nesobecká láska. Potom se duše úzce spojí spolu a život utváří se k plnému souladu. Andělé Boží jsou pak v domě hosty a jejich svaté noční bdění posvěcuje manželskou komnatu. Nízká smyslnost jest zapuzena. Myšlenky míří vzhůru k Bohu a k Němu pozvedá se modlitba srdcí.“ 5T 362

50. Co rozhoduje o ceně člověka?

„Stav mravních náklonností rozhoduje o ceně člověka.“ 2T 305

51. Jak Pán odhaluje náš skutečný stav? Jaké je zde nebezpečí?

„Zdá se, že církev se spokojí tím, když udělá první kroky pokání. Je více připravena pro činnou práci, než pro jednoduchou zbožnost; pohotovější ve vnější náboženské službě, než ve vnitřním díle srdce. Rozjímání a modlitba je pro veliký shon zanedbána. Náboženství musí začít nejdříve vyprázdněním a očistěním srdce a denním pěstováním modlitby... Kde jsou ti, kteří na svém srdci nosí břímě duší a kteří přicházejí v upřímném soucitu ke spolubližním, hotoví jsouce postavit se do takového postavení, aby je zachránili od věčného zahynutí?“ 4T 535

52. Jaké další nepravosti se nacházejí v lidu adventním?

„Svatý oheň Boží lásky činí lidi něžnými, laskavými a soucitnými k těm, kteří jsou v nebezpečí. Ti, kteří si libují v ostrých a panovačných slovech ve skutečnosti říkají: Já jsem svatější než ty. Nevidíš moji nadřazenost... Cizí oheň je obětován uživateli tvrdých slov v domýšlivosti a ješitnosti, ve vyvyšování sebe sama v samospravedlnosti, ve svévolné autoritě, v despotismu, v utlačování, v omezování svobody lidu Božího, svazujíc jej pravidly a nařízeními, které Bůh neustanovil, ale ani mu na mysl nepřišly. To vše je cizí oheň, neuznávaný Bohem.“ TM 356-358

53. Proč Bůh nemůže více žehnat lidu Božímu?

„Jestliže přítomnost jednoho Achana dovedla oslabit celý tábor Izraele, můžeme se divit malému úspěchu, který provází naše úsilí, když každý sbor a téměř každá rodina má svého Achana?“ 5T 157

54. Proč je náš boj často tak těžký? S kým jsme spojeni?

„Jednu věc bych chtěla vtisknout do vaší mysle. Skrze některé zvláštní prostředky máte těsné spojení se satanem a jejich moc a síla má na vás velký vliv, protože nepřebýváte dost blízko Boha, abyste si zajistili zvláštní pomoc mocných andělů. Vaše spojení s nepřáteli Páně je příliš mocné. A vy nechápete, že se nacházíte v nebezpečí ztroskotání vaší víry. Jestliže v nejmenším povzbudíte pokušení satana, ocitnete se na jeho bojišti a potom bude boj dlouhý a těžký, než se vám podaří zvítězit ve jménu Ježíšově, který zvítězil nad satanem.“ 2T 171

55. Jak Pán odhaluje naše nitro, naši lásku k bližním? Co vytýká?

„Sobectví a chladná formalita takřka uhašuje oheň lásky a chybí milosrdenství, jež šlechtí povahu. Mnozí Kristovi vyznavači zapomněli, že mají Krista představovat. Nepřinášíme-li praktické oběti pro blaho jiných, v rodinném kruhu, sousedství, v církvi nebo kdekoliv se nacházíme, nejsme křesťany.“ DA 504

56. Co schází většině lidu Božího?

„Pravá láska není nějaká nespoutaná, ohnivá prudká vášeň. Naopak, svou podstatou je mírná a hluboká. Nehledí jen na zevnějšek a je poutaná jen pravou hodnotou. Pravá láska je moudrá, bystrá a její oddanost je opravdová a trvalá.“ 2T 133

57. Kolik lásky je mezi námi?

„V církvi je smutný nedostatek vzájemné lásky!“ TM 164

58. Jak je to s další vlastností?

„Nepoctivost se páše téměř ve všech našich řadách a to způsobuje vlačnost mezi mnohými, kteří vyznávají, že věří pravdě. Oni nejsou spojeni s Kristem a klamou své vlastní duše. Působí mi to bolest, když činím toto prohlášení, že mezi světiteli soboty je hrozný nedostatek poctivosti!“ 4T 410

59. Co si Pán přeje, aby charakter byl opravdu křesťanský?

„Do města Božího nevejde nic nečistého; všichni jeho obyvatelé musí býti čistého srdce. Kdo se učí od Krista, bude míti čím dále, tím menší zálibu v nedbalém chování, neslušných výrazech a nečistých myšlenkách. Kde v srdci přebývá Kristus, všude se bude jevit čistota a ušlechtilost myšlenek a mravů.“ MB 42

„Laskavý a přívětivý křesťan jest nejmocnějším důkazem, který může býti dán ve prospěch křesťanství.“ GW 122

60. Jak to vypadá ve vztahu k devátému přikázání?

„Ti, kdo si libují v chybách a nedostacích jiných a kteří shromažďují nestravitelné zážitky o svých bližních, činí ze sebe zametače a stávají se skutečným břemenem těm, kteří mají s nimi společenství.“ 4T 194

61. Kdo vykoná v díle Božím největší dílo?

„Jedna Krista milující duše vykoná více dobrého, než 100 napůl obrácených neposvěcených a soběstačných kazatelů.“

62. Pomohou ještě někomu Kristovy slzy, když plakal nad tímto odpadlictvím?

„Nekulháte mezi dvěma názory? Nezanedbáváte světlo, které vám Pán dal? Dávejte pozor, aby vaše srdce nebylo nevěrné a neodstupovalo od živého Boha. Neznáte čas svého navštívení. Velikým hříchem Židů bylo zanedbání přítomných příležitostí. Když Ježíš hledí na stav svých dnešních následovníků, vidí velký nevděk, pouhý formalismus, farizejskou neupřímnost, pýchu a odpadnutí.

Slzy, které Kristus ronil na hoře Olivetské vyvolala nekajícnost a nevděčnost každého jednotlivce až do konce času. Vidí, jak jeho láskou bylo pohrdnuto. Nádvoří duše chrámu bylo proměněno na místo nesvatého obchodu. Sobectví, mamon, zloba, závist, pýcha a vášeň – to vše je pěstováno v lidských srdcích. Jeho varování je zavrženo a zesměšňováno...“ 5T 72

63. Co praví Pán o naší duchovní slepotě a nevědomosti?

„Jsou mnozí, velmi mnozí vyznávající křesťané, kteří očekávají brzký příchod Páně. Nevlastní však roucho spravedlnosti. Mohou vyznávat, že jsou dětmi Božími, ale nejsou čisti od hříchu. Jsou sobečtí a soběstační. Nemilují Boha nade vše a bližního svého jako sebe samého. Jsou oděni samospravedlností a postižení duchovní slepotou. Jsou tak slepí, že nejsou schopni objevit tajně působící pýchu a nepravost. Nemají pravou představu o tom, z čeho pozůstává svatost. Satan vrhnul svůj stín mezi ně a Krista a oni netouží studovat čistý a svatý charakter Spasitelův.“ RH 26.2.1901

64. Co Pán odhaluje v lidu, když lne ke světu a mamonu?

„Je slavnou a strašnou pravdou, že mnozí, kteří byli horliví ve zvěstování třetího andělského poselství, stávají se nyní lhostejnými a umdlévají. Rozdělující čára mezi světskými lidmi a mnohými vyznavači křesťanstva, je téměř nepostižitelná. Mnozí, kteří byli kdysi opravdovými adventisty se přizpůsobují světu – jeho způsobům, jeho zvyklostem, jeho sobectví. Místo přivádění světa k poslušnosti Božího zákona, církev se spojuje stále těsněji ze světem v jeho přestupování. Denně se církev obrací k světu. Jak mnozí domnělí křesťané jsou otroky mamonu.“ 8T 118.119

65. V jaké připravenosti máme očekávat příchod Páně?

„Byli mi ukázáni čekající, jako ti, kteří pohlíží vzhůru. Povzbuzovali jeden druhého opakováním slov: „První a druhé bdění pominulo, jsme ve třetím bdění. Očekáváte a bdíte na návrat Pána. Zůstává již jen málo času na čekání!...“

„Viděla jsem jak míjelo jedno noční bdění za druhým. Mělo to snad být důvodem proto, aby se nebdělo? Ó, ne! Je nutné zachovat si neustálou bdělost, neboť nyní je mnohem méně času, než jak tomu bylo po prvním nočním bdění. Nyní je doba čekání mnohem kratší, než jak byla ta první. A jestliže jsme čekali tehdy s velkou pozorností, jak mnohem více potřebujeme zvýšit naše úsilí při druhém nočním bdění. Druhá noční stráž rovněž pominula a přivedla nás k třetímu nočnímu bdění. Je neomluvitelné, abychom polevili nyní v našem bdění! Třetí noční bdění vyžaduje trojnásobné úsilí! Stati se nyní netrpělivými, znamenalo by to, že všechno úsilí až doposud by bylo marné. Dlouhá temná noc je plná strádání, ale příchod rána se odkládá, protože, kdyby Mistr přišel, mnozí by byli nalezeni nepřipraveni... Svým čekáním a bděním má Boží lid projevit svůj zvláštní charakter, své oddělení se od světa.“

2T 192-194

66. Čím probouzí Pán svoji církev?

„Podle světla, které mi Pán dal ve vidění, bezbožnost a klam se rozmáhá mezi Božím lidem, který tvrdí, že zachovává Boží přikázání. Duchovní rozeznání pravé tváře hříchu a jeho odstraňování z církve ochabuje a Boží lid náhle zachvacuje duchovní slepota. Znova se musí ozvat jasné (ostré) svědectví, jež odloučí od Izraele ty, kteří vždy odporovali tomu, co podle Božího příkazu mělo zabránit porušenosti církve. Zlo nutno nazvat zlem. Vážné hříchy nutno nazvat jejich pravým jménem!“ 3T 324

„Musí nastat oživení přímého (ostrého) svědectví. Cesta k nebi není dnes o nic snazší, než v době našeho Spasitele. Všechny své hříchy musíme odstranit. Každá oblíbená choutka, která překáží našemu náboženskému životu, musí být přemožena. Pravé oko, nebo pravá ruka musí být obětována, když nás vede k pohoršení. Jsme ochotni vzdát se i vlastní moudrosti a přijmout nebeské království jako malé dítě?“ 5T 222

„Pán vyzývá k oživení ostrého (přímého) svědectví, které bylo zvěstováno v minulé době. Volá po oživení duchovního života. Duchovní síly Jeho lidu byly po dlouhou dobu ochablé, musí však nastat vzkříšení z této viditelné smrti.“ 8T 297

67. Kdo má probouzet lid ze smrtelného spánku?

„Strážní na hradbách Siona jsou vyzváni, aby procitli a uvědomili si svoji Bohem jim svěřenou odpovědnost. Bůh chce mít takové strážné, kteří v moci Ducha oznámí světu poslední varovné poselství; kteří budou zvěstovat příchod noci. Volá takové strážné, kteří budou probouzet muže a ženy z jejich smrtelného spánku, aby neusnuli spánkem smrti.“ 8T 304

68. Co se s námi děje, když nejsme pod přímým vlivem Ducha Svatého?

„Moji bratři, Bůh je zarmoucen vaší nenávisť, žárlivostí, neshodou a nedorozuměním. Ve všech těchto věcech se poddáváte satanu a nikoliv Kristu. Vidíme-li muže pevných zásad, statečných, horlivých v Božích věcech, a přece pokorných a tichých, jemných a něžných, trpělivých vůči všechněm, hotových odpouštět, projevujících lásku k duším za které Kristus zemřel, nepotřebujeme se tázat: Jsou to křesťané? – Oni dávají nepochybný důkaz, že byli s Ježíšem a že se od Něho učili.

Když však lidé projevují odporné rysy, jsou-li pyšní, marniví, světsky smýšlející, lehkovážní, lakomí, nelaskaví, pomlouvační, není třeba se tázat nikoho, s kým se tito lidé setkávali, neboť svým jednáním se podobají svým přátelům.

Není-li člověk pod přímým vlivem Ducha svatého, je v jeho přirozené povaze, aby žárlil, záviděl a nedůvěřoval, což když není potlačeno, vede k podkopávání a k strhnutí jiných tak daleko, že sobecký duch bude usilovat postavit se na zříceninách druhých.“

69. Jaký stav církve byl ukázán již v roce 1865? Je to dnes lepší nebo horší?

„Ve vidění mi daném v Rochestru, N.Y., 25. prosince 1865, viděla jsem, že máme před sebou slavné dílo. Jeho důležitost a velikost není chápána. Když jsem poznala lhostejnost všude se projevující, byla jsem zneklidněna - jak pro kazatele, tak pro lid. Jakési ochromení zdálo se spočívat na věci přítomné pravdy. Zdálo se, že dílo Boží jest zdržováno. Kazatelé i lid jsou nepřipraveni na čas, ve kterém žijí a téměř všichni, kdo se přiznávají k přítomné pravdě, jsou nepřipraveni pro pochopení díla přípravy pro tuto dobu. Ze svoji nynější světskou ctižádostivostí, se svým nedostatkem posvěcení se Bohu, uctíváním sama sebe, jsou z cela neschopní obdržet pozdní déšť a učinit vše, aby odolali hněvu satanovu, který je lži přivede k ztroskotání víry tím, že je přivede v nějaký příjemný sebeklam. Domýšlí si, že konají vše správně, zatím, co dělají vše špatně. Kazatelé musí učinit větší pokrok v díle reformy. Měli by bez odkladu započít s nápravou svých špatných návyků v jídle, pití, odívání a práci. Viděla jsem, že velký počet kazatelů není si plně vědom důležitosti této práce.“ 1T 466

70. Bude církev Boží probuzena ostrými pravdami?

„Můžeme doufat, že celá církev bude probuzena? Ne, ten čas nikdy nepřijde!“

RH 22.3.1887

71. Kdo pouze ob stojí v poslední zkoušce?

„Každý jednotlivec potřebuje hledat Pána. Lid Boží nesnese zkoušku dotud, dokud zde není probuzení a pravá reformace.“

72. Co se stane s každým, kdo se neprobudil?

„Když se nedostaví pravá reformace, Pán odvrátí od nás svoji tvář.“

73. Jak hrozná výstraha k nám promlouvá?

„Viděla jsem, že sebeoslavování se stalo zvykem mezi adventisty sedmého dne a že dokud pýcha člověka nebude snížena a Kristus vyvýšen, nebude jeho lid v lepším stavu, aby přijal Krista při Jeho druhém příchodu, než byl židovský národ připraven přijmout Ho při Jeho prvním adventu. Židé očekávali Mesiáše, ale Ten, Který přišel, Zaslíbený, Věčný – nebyl dle jejich představ. Jejich učitelé byli usvědčeni z bloudění. Tito vůdcové se odtrhli od Boha a satan působil na jejich mysl, že odmítli Spasitele. Raději povolovali pýše svých názorů a zavřeli své oči proti všem důkazům Jeho Mesiášství a nejen že odmítli poselství o spasení, ale zatvrdili srdce lidu vůči Ježíši. Jejich dějiny by nám měly být velkou výstrahou!“ 5T 728

74. Jak vypadá současná činnost satana? Čeho je zapotřebí?

„Žijeme v době, kdy satan je činný vpravo i vlevo, před námi i za námi, a přece jako lid spíme. Bůh žádá, aby byl slyšen hlas který by probudil Jeho lid k činům.“ 5T 709

75. Je naše odpadnutí vyléčitelné? Jak a kdo to pochopí?

„Boží ruka tě zachvátí způsobem tobě nepřijemným. Jeho hněv nebude držmat. Ale nyní tě ještě zve. Nyní, právě nyní tě volá, aby ses k Němu obrátil a On ti milostivě odpustí a zhojí všechno tvé odpadlictví, všechny tvé přehmaty. Bůh vyvádí zvláštní lid. Odpustí mu a očistí si jej a učiní jej způsobilým pro proměnu. Všechna tělesnost bude odstraněna od Božího zvláštního pokladu, tak, že budou jako zlato 7 násobně pročištěné.“ 1T 431

76. Za jaké podmínky může Bůh ospravedlnit?

„Bůh požaduje úplné odevzdání srdce a to dříve, než své dílo ospravedlnění může provádět. Aby si člověk ospravedlnění podržel, musí stále pěstovat živou víru a poslušnost, jež působí lásku a očišťuje duši.“ RH 4.11.1890

77. Kdo nedosáhne Božího království i když je na cestě k němu?

„Někteří lidé vypadají, jakoby stále hledali nebeskou perlu. Nechtějí se však vzdát svých zlovyků. Neumírají svému Já, aby v nich mohl žít Kristus. Proto drahocennou perlu nenacházejí. Nepřemohli nesprávnou ctižádost a lásku k světským zábavám. Neberou na sebe kříž a nejdou za Kristem cestou sebezapření a sebeobětování. Jsou téměř křesťany, ale ne úplně. Zdá se, že jsou blízko Božího království, ale nemohou do něho vstoupit.“ COL 118

78. Jak nebezpečný je takový stav?

„Cesta vedoucí k nebesům, jest příliš úzká, aby se na ní mohly roztahovat hodnosti a bohatství. Příliš úzká pro vývoj ctižádosti, která vlastní Já činí středobodem. Příliš příkrá a skalnatá, aby po ní mohli stoupat ti, kdo milují pohodlí.“ MS 199

79. Jaký neviditelný boj se odehrává kolem nás?

„O každého člověka bojují dobří a zlí andělé. Toto není jen nějaký neskutečný boj. Nejsme strženi do nějakého pomyslného boje. Potýkáme se z nejmocnějšími protivníky a je na nás, abychom se rozhodli, kdo zvítězí. Svoji sílu máme čerpat odtud, odkud první učedníci.“ 7T 213

80. Jaké zjevné následky se projeví u každého, kdo pohrdá, nečte, nebo nevěří Duchu proroctví?

„Jsem naplněná zármutkem, přemýšlím-li o našem postavení jako lidu. Pán nám nezavřel nebe, nýbrž naše ustavičná neposlušnost nás odloučila od Boha. Pýcha, žádostivost a milování světa žily v našem srdci bez bázně, že budeme zavrženi a odsouzeni. Vážné a troufalé hříchy byly mezi námi. A přece všeobecně se má za to, že církev vzkvétá, žije v pokoji a duchovním blahu.

Církev se odvrátila od následování Krista, svého Vůdce a vytrvale se vrací do Egypta. Jen málokdo si uvědomuje vlastní nedostatek duchovní moci a děsí se toho. Pochybnosti, ba i nevěra ve Svědectví Ducha Božího všude nakvašují naše sbory. Bylo to satanovo přání. Kazatelé, kteří zvěstují sebe místo Krista si to také přejí. Svědectví se nečtou a nejsou oceněna. Bůh k vám mluvil. Světlo zářilo z Jeho Slova i ze Svědectví a obojí bylo zlehčeno a zanedbáno. Výsledek je zjevný v nedostatku čistoty a odevzdanosti a hluboké víry mezi námi.“ 5T 217

81. Jak dále Pán ukazuje na zanedbání Ducha proroctví?

„Veliké světlo zářilo na církev, ale ona je jím odsouzena, poněvadž odmítla v něm chodit. Kdyby byli slepí, byli by bez hříchu, ale oni viděli světlo a slyšeli pravdu a přesto nejsou moudří a svatí. Mnozí po léta neučinili žádného pokroku v známosti pravdy a růstu svatosti. Jsou duchovně zakrnělí. Místo, aby šli v před k dokonalosti, jdou zpět do temnoty egyptských okovů. Jejich mysle nejsou obráceny k posvěcení a opravdové svatosti.“ 2T 124

82. Jaké slavné vítězství dosáhnou věrní v Laodiceji?

„Kvas zbožnosti ještě zcela nepozbyl své síly. Když nebezpečí a malomyslnost církve jsou největší, malá skupinka, jež stojí ve světle, bude lkát a plakat nad ohavnostmi, jež se dějí v zemi. Ale docela zvlášť budou se vznášet jejich modlitby za církev, protože její členové žijí po způsobu světa.

Vážné modlitby těchto několika věrných, nebudou marné. Když Pán přijde jako Oplatitel, zjeví se také jako Ochránce všech, kteří si uchovali víru v její čistotě a sami sebe zachovali neposkvřené před světem a zlem. Pro tento čas Bůh zaslíbil, že pomstí své vyvolené, kteří dnem i nocí k Němu volali a které udržoval ve víře...

Truchlí před Bohem, protože musí vidět, že vírou je rovněž pohrdáno v domovech těch, kteří obdrželi veliké světlo. Lkají a rmoutí své duše, protože nacházejí pýchu a lakomství v církvi a téměř každý způsob podvodu. Duch Boží, který přísně kárá, je pošlapáván, zatím co satanovi služebníci jásají. Bůh je zneuctěn a pravda nemá žádný vliv. Ti, kteří se nermoutí ani nad svým vlastním duchovním úpadkem, ani netruchlí nad hříchy jiných, neobdrží pečeť Boží!“ 5T 210-211

83. Jak se bude pohlížet na věrné v Laodiceji? Co se zopakuje?

„Služebníci povolání k důležité práci, byli vždy přijímání s nedůvěrou a podezíráním. Když ve staré době měl Eliáš nést poselství lidu, věřící nepřijímali varovné poselství. Domnívali se, že je zbytečně přísný a měli za to, že se pomínul smysly, protože káral je – vyvolený lid Boží, jako hříšníky a míru jejich zločinů označoval za důvod Božích soudů. Satan a jeho pomocníci vždy bojovali proti těm, kteří přinášejí varovné poselství a kárají hříchy. Neposvěcení lidé se také spojí s nepřítelem duší, s protivníkem, aby dílo věrných Božích služebníků co možno nejvíc ztížili.“ 3T 261

84. Jak se zachovají k věrným ti, kteří své hříchy nevyznali?

„Vyznání hříchů v pravý čas Pán přijme v zájmu lidu Božího. Mezi námi jsou ti, kteří budou vyznávat Achanovsky – pozdě – a nezachrání je to... Nejsou v souladu se spravedlností. Nenávidí přímé (ostré) Svědectví, která zasahují srdce a těšili by se kdyby byl umlčen každý, kdo je kárá.“ 3T 272

85. Kdo nese především vinu za takový smutný stav církve?

„Proč je taková zatemnělost v chápání pravého duchovního stavu v církvi? Neranila slepota strážné na zdech Sionu?“ 3T 248

86. Co se znovu a znovu opakuje?

„Dějiny starého Izraele jsou příléhavým obrazem toho, co zažilo adventní hnutí. Bůh vedl svůj lid v adventním hnutí, jako vedl Izraelské, když vycházeli z Egypta... Nebylo vůli Boží, že Izrael putoval 40 let po poušti; Bůh je chtěl vést přímou cestou do Kanánu a usadit je v něm jako svatý a šťastný národ. Ale pro nevěru se stali neschopnými věřit! Pro své odpadlictví zahynuli na poušti a povstali jiní, kteří pak vstoupili do Zaslíbené země. Rovněž

není vůli Boží... že lid Boží tak mnoho let zůstává na tomto hříšném světě. Avšak nevěra oddělila lidi od Boha.“ GC 458

87. Proč se ještě nedostal „pozdní dešť“ Ducha svatého?

„Proto zadrženi byli pozdní dešťové a deště jarního nebývalo; však čelo ženy nevěstky majíc, nechtěla jsi se stydět.“ Jer 3,3

88. Jaké učení nakonec přijmou ti, kteří zavrhnou pravé světlo?

„Nenechte se oklamat. Mnozí odejdou od víry a budou následovat svůdné bludy a učení ďábelské. Nyní je před námi Alfa tohoto odpadnutí. Omega však bude mnohem nebezpečnější.“

89. Jaké množství Božího lidu bude posvěceno a zachráněno?

„Chtěla bych ještě říci, že žijeme v nejvážnější době. V posledním vidění mně byla ukázána hrozná skutečnost, že bude jen malá část těch, kteří nyní vyznávají pravdu, touto pravdou posvěcena a zachráněna (spasena).“ 1T 608

90. Který hrozný sebeklam odhaluje Pán, aby nás zachránil?

„Viděla jsem, jak si mnozí lichotí, že jsou dobrými křesťany, a přece nemají jediného paprsku světla Ježíšova. Nevědí co to znamená býti znovuzrozen milostí Kristovou. Nemají živých zkušeností ve věcech Božích. A viděla jsem, že Pán připravuje v nebesích svůj meč, aby je zahladil. Ach, kdyby si jen každý vlašný vyznavač mohl představit tu čistou práci, kterou Bůh hodlá mezi svým vyznávajícím lidem vykonat. Drazí přátelé, neklamte se o svém stavu! Boha nemůžete oklamat! Věrný Svědek praví: „Znám skutky tvé“. Třetí anděl vede lid vzhůru, krok za krokem, výš a výš. Budou však zkušováni na každém kroku.“ 1T 190

91. Jaké je hodnocení lidu Božího v roku 1893? Je to dnes lepší?

„Je to velice smutné prohlášení, které činím v církvi, že ani jeden ze dvaceti, kterých jména jsou uvedena ve sborových knihách, není připravených skončit svoji pozemskou pouť. To znamená, že jsou bez Boha a bez naděje, jako obyčejní hříšníci.“ 1893 Gen.Konf.Bulletin

92. Jak důrazně volá Pán k nápravě? Jak varuje?

„Bůh tě nyní vyzývá, abys činil pokání, abys byl horlivý v díle Božím. Tvoje věčné štěstí závisí na směru, kterým půjdeš. Můžeš odmítnout pozvání milosti, které je ti nabízeno? Chceš si zvolit svoji vlastní cestu? Chceš pěstovat pýchu a marnivost, abys nakonec ztratil svou vlastní duši? Slovo Boží říká zřetelně, že bude málo těch, kteří budou zachráněni a že veliký počet těch, kteří jsou pozváni, se ukáže k věčnému životu nevhodný. Nebudou mítí žádného podílu na nebesích, ale budou mítí svůj podíl se satanem a zakusí druhou smrt.“

2T 294-295

93. Jak hodnotí Pán stav adventního lidu?

„Ani jeden z dvaceti těch, kteří jsou dobrymi adventisty, neprožívá zásady sebeobětování dle slova Božího.“ 1T 632

94. Budou na konci času v církvi opravdu věrní?

„Díky Bohu, nebudou všichni ukolébáni spánkem tělesné bezpečnosti! Budou zde věrní jednotlivci, kteří rozeznají znamení doby. Zatím co veliký počet vyznavačů svými skutky zapře svoji víru, budou zde jednotlivci, kteří vytrvají až do konce!“ 5T 10

95. Jakou duchovní bídu odhaluje Duch Boží?

„Ti, kteří spoléhají na svůj rozum, genia, nebo talent, nebudou stát v čele. Nedrželi krok se světlem. Ti, kteří prokázali svoji nevěru, nebudou pověřeni péčí o stádo. V posledním slavném díle bude jen několik slavných mužů. Oni jsou soběstační, na Bohu nezávislí, a On je nemůže použít. Pán má věrné služebníky, kteří v čase třibení budou zjeveni.“ 5T 80

96. Jak důrazně varuje Pán vedoucí církve?

„Církev – svatyně Páně – bude první, která pocítí hněv Boží... Vedoucí, kterým Pán udělil velké světlo a měli býti strážci duchovních zájmů lidu, zklamali důvěru v ně vloženou... Pokoj a bezpečnost stane se heslem oněch lidí, kteří nechtějí, aby hlas jejich zazněl jako

trouba, aby ukázali lidu Božímu jeho přestoupení a domu Jákobovu jeho hříchy. Tito němí psi, kteří nechtěli štěkat, pocítí spravedlivou odplatu uraženého Boha.“ 5T 211

97. Jaké je další poselství Věrného Svědka?

„Poselství k Laodicejské církvi je hroznou obžalobou a vztahuje se na Boží lid v přítomnosti... Lid Boží... je v poselství představen ve stavu hříšného ubezpečení. Věřící jsou podporováni v naději, že stojí na vysokém stupni poznání... Věřící nevědí, že jejich stav je před Bohem přežalostný. Zatím co si namlouvají, že jsou na duchovní výši, poselství Věrného Svědka bourá jejich sebejistotu hrozným odhalením pravého stavu jejich duchovní slepoty, chudoby a nahoty. Tak pronikavé a přísné svědectví nemůže být žádným omylem, protože je oznamuje sám Věrný Svědek a Jeho svědectví musí být pravé.“ 3T 252-253

98. Jakou situaci vidí Pán ve své církvi?

„Kristus naléhá, aby jeho služebníci vychovávali církve k dílu evangelia. Mají učit lid, jak hledat a zachraňovat ztracené. Konají však toto dílo? Jak mnozí se snaží rozdmýchat jiskru života v církvi (sboru), která již umírá. Ti, kteří by měli hledat ztracené ovce, nakládají se svými sbory, jako s nemocnými beránky, zatím co ustavičně hynou miliony bez Krista.“ DA 825

99. Co je největší urážkou Boha?

„Je stěžejší možné více urážet Boha, než opovrhnout a zavrhnout Jeho povolání služebníky, které ustanovil za vůdce.“ 3T 355

II. VÝSTRAHY A NAPOMENUTÍ

1. Co máme dělat pro své spasení, když známe svůj stav?

„Kdyby se mohla odhrnout opona, která zakrývá neviditelný svět a my bychom mohli poznat úmysly Boží a soudy, jež brzy postihnou odsouzený svět, jakož i náš osobní stav, pak bychom se báli a chvěli o spásu naší duše a spásu našich bližních. Ve veliké duševní úzkosti vysílali bychom k nebi vážné modlitby. Mezi síní a oltářem bychom vyznali svou slepotu a své opětné provinění.“ 6T 408

2. Jakou výstrahu máme z dějin starého Izraele?

„Dějiny starého Izraele jsou překvapujícím zobrazením poslední zkušenosti adventního lidu. Judska knížata pěstovala společenství s Tobiášem, až nemohla více rozeznat duchovní věci...“ (porovnej: PK 657-659) – „Dějiny se opakují!“

„Ti, kdo se krok za krokem podřizovali světským rozkazům a přizpůsobovali se světským zvykům, těm nebude zatěžko povolit mocnostem, místo aby se raději stali předmětem posměchu, urážek, vězení i smrti. Spor bude mezi příkázáními Božími a nařízeními lidskými. V této době bude v církvi odděleno zlato od strusky. Pravá zbožnost bude se jasně dělit od přetvářky a okázalosti.“ 5T 81

3. Co postihne církve, jestliže nepřijmeme světlo Ježíšova svědectví?

„Jeruzalém představuje, čím se církev stane, když se zdráhá chodit ve světle, které jí Bůh dal a když ho nechce přijmout.“ 4T 166-167

4. Čím by měla být zaujata celá mysl a pozornost?

„Potom jsem viděla třetího anděla. Můj provázející mne anděl pravil: „Jeho dílo je hrozné. Jeho poslání je strašlivé. Je to anděl, který odděluje pšenici od koukole a pšenici svazuje a zapečetuje pro nebeskou obilnici.“ Tyto věci by měly zaměstnávat naši mysl i celou naši pozornost.“ EW 118

5. Jaké pracovníky potřebuje Pán k dokončení svého díla?

„Procitněte z duchovní otupělosti; pracujte ze všech sil, abyste zachránili svou duši, jakož i duše jiných. Nyní nemáme čas volat – pokoj a bezpečnost. Nepotřebujeme brilantní řečníky pro zvěstování tohoto poselství. Pravda musí být zvěstována ve vší ostrosti.

Potřebujeme muže činů – lidi, kteří budou pracovat se vši vážností a neochvějností na očišťování církve a varování světa.“ 5T 187

„Potřebujeme odvahu hrdinů a víru mučovníků!“ 5T 187

6. Jaké pravdy potřebuje slyšet lid Boží v poslední době?

„Také dnes je zapotřebí hlasu největšího pokárání, neboť hrozná hříchy odloučily lid od Boha. Nevěra je moderní. „Nechceme, aby tento nad námi kraloval,“ je řeč mnohých tisíců. Mírná kázání nepůsobí trvale; trouba nevydává určitý hlas. Srdce lidská nejsou obřezána jasnými a ostrými pravdami Slova Božího. Je mnoho tak zvaných křesťanů, kteří, kdyby měli vyjádřit své nejvnitřnější citění, by řekli: Proč je zapotřebí tak zřetelně mluvit? Také by se tázali: Proč Jan Křtitel musel říci farizeům: Pokolení ještěřčí, kdo vám ukázal, kterak byste utekli budoucímu hněvu? Proč musel také vzbudit hněv Herodiady, když Herodesovi pravil, že je to nezákonné, aby žil s manželkou svého bratra? Předchůdce Kristův, ztratil svůj život, protože zřetelně mluvil. Proč to raději nepominul, aby si nepřivodil nelibost těch, kteří žili v hříchu?“ PK 140

7. Jakou velice smutnou výstrahu dal Pán své služebnici, když ji psala v slzách? Co se z ní uskutečnilo?

„Boží trpělivost má určitý cíl, vy ho však nesledujete. On dovolí, aby přišlo to, co byste rádi odstranili, ale bude již příliš pozdě. Bůh přikázal Eliášovi pomazat ukrutného a lstivého Hazaele nad Sýrii, aby byl kletbou modloslužebnému Izraeli. Kdo ví, že právě věrní, rozhodní a opravdoví kazatelé budou poslední, kteří nabídnou evangelium pokoje našim nevděčným sborům? Může se stát, že zhoupci se již cvičí pod vedením satana a jen čekají, aby odešlo ještě několik praporečnicků, aby zaujali jejich místa a hlasem falešného proroka volali: „Pokoj, pokoj“, když Hospodin nemluvil o pokoji. Pláčí zřídka, avšak nyní jsou moje oči zaroseny slzami a padají na papír, když toto píši. Může být, že brzy přestane mezi námi veškeré proroctví a hlas, který povzbuzoval lid, nebude již rušit vaši tělesnou dřimotu.

Když Bůh bude chtít konat své zvláštní dílo na zemi, když svaté ruce již neponesou archu, tehdy bude s lidem zle. Ó, kdybys ty, poznal co v těchto dnech slouží k tvému pokoji! Ó, kdyby náš lid jako Ninive, činil ze vsí síly pokání, a věřil celým srdcem, že Bůh chce svůj hněv od něj odvrátit!“ 5T 77-78

8. Neměli bychom činit opravdové pokání, když králové „od Východu slunce“ se dávají do pohybu?

„Je jisté, že to co předchází vylití šesté rány k přípravě velikého armagedonského boje, je veliké pohnutí, které nastane dřív, než bude vylito sedm posledních ran. Jinými slovy, pohnutí ze strany „králů od východu slunce“ bude znamením, že čas milosti přichází ke konci a rány brzo dopadnou na zemi a bitva u Armagedonu započne.“ EGW 1904

9. Jak to bude vypadat v církvi Boží, když Duch svatý bude vylit na připravené a jak se zachovají nepřipravení?

„Ve sborech má nastat předivné zjevení moci Boží. Ale ona neprospěje těm, kdo se před Pánem nepokoří a dveře svých srdcí neotevrou vyznáním a lítostí nad svými hříchy. (Zj 3,19; Jer 3,19). V projevu oné moci, která zemi ozáří svou slávou, budou vidět jenom něco, co ve svém zaslepení budou pokládat za nebezpečné, co vzbudí jejich obavy, a oni se spojí, aby tomu odporovali, protože Pán nečiní podle jejich přání, představ a očekávání, budou se tomuto dílu protivit. Oni řeknou: „Proč bychom neznali Ducha Božího, když jsme v díle pracovali tak mnohá léta?“ Bude to proto, že neodpověděli výstrahám a prosbám Ježíšova poselství a stále říkali: Bohatý jsem, a zbohatl jsem a žádného nepotřebuji.“ EGW: Bible Raining School, květen 1907, str. 75-76

„Může býti..., že pod vědomím svého závazku budou tak porušení, že když zazní „hlasité volání“ trojandělského poselství – nepoznají v něm Boží dílo. Když toto s v ě t l o , jež osvítí celou zemi zazáří, pak místo, aby v tomto díle byli Bohu nápomocní, budou mu klást překážky a to pouze proto, že ono nevyhovuje jejich omezenému myšlení. Dejme si říci,

že Pán Bůh své poslední dílo povede takovým způsobem, že ono bude stati v protikladu všem smýšlením i lidským plánům. Budou mezi námi i takoví, kteří budou chtít Boží dílo opanovat a diktovat podmínky onomu andělu (Zj 18,1-2), který se má připojit k hlásanému trojandělskému poselství.

Pán Bůh však použije takové cesty a prostředky, skrze které bude možno poznati, že On sám má uzdu ve svých rukou.“ (1.10.1885 – Test.to M. 300)

10. Přemýšlejte o závaznosti následujících otázek!

a) Proč ti, kteří dlouho pracovali v díle, spojí se nakonec k jednotnému odporu proti menšině připravených, kteří obdrží moc Ducha svatého? (Luk 23,12)

b) Jaký hřích spáchají tito nepřipravení, když budou bojovat proti Boží moci? (Mat 12, 28-31)
„Farizeové... vyhledali učedníky Jana Křtitele a snažili se je popudit proti Spasiteli. Oni nepřijali poslání Křtitelovo. Pohrdli jeho zdrženlivým životem... Odporovali jeho slovům... Zavrhli radu Boží a prohlásili, že Jan je posedlý ďáblem...”

Kdo zavrhuje dílo Ducha svatého, stojí tam, kde nemůže býti pokání ani víra. Zavrhnou-li lidé vědomě Ducha svatého, a tvrdí, že je od satana, odlučují se od zdroje spojení s Bohem...” DA 275-276.322

c) Jak to s mnohými v církvi dopadne? Zj 3,16

d) Uškodí nevěra věrným? Zj 3,21

11. Komu se v církvi podobají ti, kteří nevěří Duchu proroctví?

„Nebo někteří slyšice, popouzeli ho, ale ne všichni, kteří vyšli z Egypta skrze Mojžíše. Se kterými měl nesnáz 40 let? Zdali ne s těmi, kteří hřešili, jejichž těla padla na poušti? A kterým zapřisáhl, že nevejdou do odpočínutí jeho? Však těm, kteří byli neposlušní. A vidíme, že nemohli vejiti pro nevěru.“ Žid 3, 16-19

12. Jak doposud varuje Pán svůj lid, ještě v době milosti?

„Nesmíme dále zůstat na začarované půdě. Blížíme se rychle k závěru naší zkoušky. Ať se každý ptá: Jak obstojím před Bohem? Nevíme jak brzy Kristus vysloví naše jméno a náš případ bude s konečnou platností rozhodnut. Ó, jaké to bude rozhodnutí. Budeme připočtení k spravedlivým, nebo bezbožným?”

Nechť se církev vzchopí a kaje ze svého odpadlictví před Bohem. Nechť strážní procitnou a troubí zřetelným zvukem! Je to poslední výstraha, kterou musíme hlásat. Bůh přikazuje svým služebníkům: „Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba povyš hlasu svého a oznam lidu mému převrácenost jejich a domu Jákobovu hříchy jejich.“ Musíme získat pozornost lidu, jinak je každé úsilí zbytečné. I kdyby anděl z nebe sestoupil a k nim mluvil, jeho slova by neprospěla více, než kdyby mluvil v uši mrtvého. Měli bychom se ponížít pod mocnou ruku Boží. On se objeví, aby posilnil a požehnal ty, kteří věrně hledají.“ RH 8.3.1913

13. Jaké zkoušky se dostaví, co je proto nutné?

„Každý postoj, který náš lid zaujme k pravdě, bude podroben ostré kritice největších duchů naší doby... a bude-li možné, budou teorie naší pravdy rozpitvány na kusy... Každý musí osobně vědět, co je pravda a býti připraven pokorně a bohabojně vydat svědectví o naději, která je v nás. Blížíme se době, kdy každý bude stát sám a sám se bude muset zodpovídat ze své víry.“ EGW

14. Jaké nebezpečí hrozí lidu při spoléhání na vedoucí?

„Největším nebezpečím našeho lidu bylo vždy opírat se o lidi a tělo brát za rámě. Takoví, kteří si nezvykli probádat Písmo sami pro sebe, nebo neuvážili důkazy, důvěřující vedoucím mužům, přijmou takové rozhodnutí, které oni učiní. Mnozí zavrhnou skutečné poselství, které Bůh svému lidu posílá, protože vedoucí bratři poselství nepřijmou.“ EGW

15. Jak je to možné, že vedoucí zamítnou Boží poselství?

„Bylo mi ukázáno, že mnozí, kteří domněle znají přítomnou pravdu, ve skutečnosti nevědí, čemu věří. Nedovedou sledovat důkazy pro naši víru, také nemají pravé pochopení pro práci v nynější době. Až přijde čas soužení, budou lidé, kteří dnes jiným kážou, při

důkladném zkoumání svého postavení nacházet mnoho, nač budou moci uvést postačující odůvodnění... Je jisté, že mezi nimi nastalo odvrácení od živého Boha a obrácení k člověku, když se lidská moudrost postavila na místo Božské moudrosti.“ 5T 707

16. Jak je to možné, že v církvi došlo k takovému stavu?

„Jestliže toto je prostředek, jímž přijímáte sílu, proč tedy nelačníte a neprahnete po daru Ducha? Proč o něm nehovoříme, proč se za Něj nemodlíme, proč o Něm nekážeme? Pán dává Ducha svatého raději těm, kteří Mu slouží, tak jak rodiče mají poskytovat svým dětem... Duch dává sílu, která bojující a zápasící duši pomáhá v každé nouzi, vyvolané nenávisti světa a zaviněné vlastními nedostatky nebo chybami.“ AA 50

17. K čemu jest připraven satan v době konce?

„Skutečná zaslíbená země leží právě před námi a satan je odhodlán zničit lid Boží a připravit ho o jeho dědictví. Napomenutí „bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení“ nebylo ještě nikdy tak potřebné, jako je nyní.“ PP 689

18. Může býti celá církev v omylu?

„Skutky zjevují zásady a pohnutky. Ovoce mnohých, jež věří, že jsou štípeni na vinici Páně, osvědčuje se jenom jako trní a bodláčí. Kdyby i celá církev schvalovala převrácené činy několika členů, tím není nepravost napravena. Trní nemůže přinášet hrozny.“ EGW

19. Co se stane, když se nedostaví požadované pokání?

„Ten, kdo vidí hlouběji, kdo čte v lidských srdcích, říká o těch, kteří měli veliké světlo: Nejsou zarmoucení a zděšení pro svůj mravní a duchovní stav. – Oni si vyvolují vlastní cesty, jejich duše se kochá v ohavnostech. Protož pošle jim Bůh mocné dílo podvodu, aby uvěřili lži.“ 8T 249

20. Když nenastane náprava, čeho se církev dočká?

„Zameškání v činění pokání a prokázání ochotné poslušnosti, přivodí mužům i ženám v nynější době právě tak vážné následky, jaké postihly starý Izrael. Je vytýčena hranice, po jejím dosažení soudy Boží nebudou zdržovány. Zpustošení Jeruzaléma ve dnech Jeremiáše je slavnostní výstrahou pro duchovní Izrael, že rady a napomenutí dané mu skrze vyvolené nástroje, nemohou býti beztrestně zamítnuty.“ PK 416-417

21. Mají nás Boží výstrahy vést k malomyslnosti, nebo k pokání?

„Protož řekla knížata ta králi: Nechť jest usmrcen muž tento, poněvadž zemdlivá ruce mužů bojovných, pozůstalých v městě tomto i ruce všeho lidu, mluvě jim slova taková. Nebo muž ten nikoli neobmyslí pokoje lidu tomuto, ale zlé.“ Jer 38,4

„Nebo po obrácení svým pokání činit budu, a když mi ke známosti sebe poslouženo bude, udeřím se v bedra. Stydím se nýbrž i pýřím, že snáším útržku dětinství svého.“ Jer 31,19

„Já, kteráž miluji, kárám a tresci. Rozhorliv se tedy a čiň pokání!“ Zj 3,19

„Nebo všecko to ruka má učinila a jí stojí všecko, praví Hospodin. I však na to patřím, kdož jest chudý a zkroušeného ducha a třese se před slovem mým!“ Iz 66,2

22. Zprotivili jsme se hříchu? Kam jsme došli a proč?

„Život v Ježíši Kristu je ustavičný boj. Apoštol Pavel praví o dobrém boji, který bojoval proti knížeti temnosti. Jindy nabádá opět takto: „Ještě jste se do krve nezprotivili proti hříchu bojující!“ (Žid 12,4). Ó, ne! Nezprotivili! Dnes se hřích ještě živí a omlouvá! Ostrý meč Ducha – Slovo Boží proniká až do hloubky duše. Stala se zbožnost dnes něčím jiným? Ustalo snad nepřátelství satana proti Bohu? Dříve zbožný život znamenal těžkosti a vyžadoval sebezapření. Dnes se bere všechno na lehkou váhu. Proč se tak stalo? Protože dnes domnělý lid Boží učinil kompromis s mocnostmi zla!“ EGW, modlitební přednáška

23. Věrnost Bohu nebo kompromis se světem?

„Nerozhodnost a nevěrnost v čase těžkých bojů díla se hnuší Bohu. Celý vesmír čeká v největším napětí na vypuknutí tvrdého boje mezi světlem a temnotou. Lid Boží se blíží

k bráně věčnosti. Může být pro věřícího ještě něco důležitějšího, než věrnost k Bohu?“ EGW, modlitební přednáška 1939

24. Jaké nebezpečí hrozí, když nebudeme zásadní?

„Gedeon byl silný svou vírou v mocného Boha Jákobova. Saul se však cítil osamoceným a bezmocným, protože ho opustil Bůh... Svými hříchy zapudil od sebe Ducha milosti a jak pak mohl čekat, že mu Hospodin odpoví ve snách, nebo že se mu zjeví? ... Svou zatvrzelostí a vzpourou si zahradil cestu k Bohu. Mohl se k Němu vrátit, jen kdyby projevil lítost a kajícnost. Pyšný panovník se však ve své úzkosti a ve svém zoufalství rozhodl hledat pomoc jinde... I když svým vzdorem a zpupností téměř umlčel hlas Boží ve své duši, měl stále dost příležitostí k pokání. Když se však v nebezpečí odvrátil od Boha a hledal světlo u satanova spojence, roztrhl poslední pouto, jež ho spojovalo s jeho Stvořitelem...“ PP 675-678

25. Které další poučení máme z Davidova jednání?

„David nevěděl, kde jinde by měl hledat útočiště, než u služebníka Božího. Kněz hleděl s údivem, když k němu David přispěchal zřejmě sám s výrazem úzkosti a smutku ve tváři. Ptal se ho, co ho k němu přivádí. Mladík žil ve stálém strachu, že bude odhalen a ve své nouzi se uchýlil ke klamu. Řekl knězi, že ho posílá král s tajným posláním, jež vyžaduje krajní opatrnost. Tím projevil nedostatek víry v Boha a svým hříchem způsobil smrt velekněze. Kdyby byl David pověděl prostou pravdu, Achimelech by už byl věděl, co má činit, aby uchránil svůj život. Bůh požaduje, aby se lid Boží neuchyloval od pravdy, ani v největším nebezpečí.“ PP 655-656

26. Můžeme slevit něco ze čtvrtého přikázání? Jaké hrozí nebezpečí?

„Těm, kteří si váží Jeho svatého dne, je den sobotní znamením, že Bůh je uznal za svůj vyvolený lid. Je zárukou, že Bůh splní svoji smlouvu s nimi. Každá duše, která přijme znamení Jeho panování, vstupuje do Boží věčné smlouvy, váže se zlatým řetězem poslušnosti, jehož každý článek je jedno zaslíbení.“ EGW

27. Jak se vedlo Božím poslům v Izraeli a jak to bude u nás?

„Všechny tyto důkazy Boží spravedlnosti a soudu nepřivedly Izraele k pokání... Izraelité vzdor všemu utrpení, tvrdošíjně zůstali při svém modlářství a na Božího proroka hleděli, jako na příčinu svého neštěstí. Kdyby tak měli Eliáše ve své moci, vydali by ho Jezabel, aby ukojila svou pomstu a vzala mu život... V soudech, které je stihaly pro jejich hříchy nedovedli postřehnout Boží ruku, ale přisuzovali je člověku.“ 3T 276.277

28. Jak se vedlo Jeremiášovi a jak si mají počínat praví Boží služebníci?

„Jeremiášovo poselství kněžím a lidu vzbudilo u mnohých odpor... Kněží, falešní proroci a lid naplnění hněvem, obořili se na toho, který nechtěl mluvit slova příjemná. Tak pohrdli poselstvím Božím a ohrožovali život Jeho služebníka.“ PK 417

„Bohem vyvolení služebníci by měli statečně a trpělivě snášet zkoušky a utrpení, kterých se jim dostane, když kárají nepravost a hanobení díla.“ PK 437

29. Proč nastane odpadnutí v církvi? O co se satan postará?

„Mnozí jdou přímo proti světlu, které Bůh svému lidu dal, protože nechtou knihy, které obsahují světlo a známost ve výtkách, napomenutích a výstrahách.“ 4T 391

30. Jak by měly býti tyto pravdy váženy? Co však vidíme?

„Necht' nikdo neztratí ono světlo, které přichází od trůnu Božího. Ono bylo nevhodně použito a odloženo stranou, jako bezcenné, je však seslané z nebes a každý jeho paprsek je prospěšný lidu Božímu a nachází své správné místo ve stavbě pravdy. Vzácné paprsky mají býti sebrány a s pomocí Ducha svatého mají býti prospěšné ve službě evangelia.“ RH No 42

31. Ježíš byl „Lev z Judy“ a „Beránek Boží“. Jací máme býti my?

„Vždy je bezpečné býti tichým, pokorným, a něžného srdce, současně však máme býti pevní jako skála, když jde o učení Kristovo. Jeho slovo nemáme ztrácet ze zřetele. Pravda potrvá na věky. Svoji důvěru nemáme stavět na žádné lži, nebo domněnce. Ti, kteří takto jednali, zjistili, že tak učinili za cenu ztráty věčného života.“ 9T 266

32. Proč budou mnozí odsouzeni k zahynutí?

„Mnozí budou odsouzeni ne proto, že byli v bludu, nebo že nepřijali pravdu, nýbrž proto, že zanedbali nebesy seslané příležitosti naučit se tomu, co je pravda.“ EGW

33. Jaký příkaz dal Pán o Svědectví?

„Je nutné, aby všichni učinili co mohou, aby národy cizích zemí vlastnili Svědectví ve svých rukou.“ RH 15.4.1915

34. Jaká literatura se upřednostňuje před „Chlebem“ života?

„Když se mnozí připravují pro dílo evangelia, pokládají za důležité získat rozsáhlé znalosti dějepisné a bohoslovecké. Domnívají se, že tyto znalosti jim budou pomáhat při hlásání evangelia. Avšak namáhavé studium lidských názorů jejich službu více zeslabuje, než posiluje. Vidím-li knihovny naplněny silnými svazky historické a teologické vědy, myslím si: Proč vydávat peníze za něco co není chlebem? Šestá kapitola Janova dává nám více, než-li možno najít v takových spisech.“ MH 441

35. Bude se opakovat vyčištění chrámu Pánem Ježíšem?

„Kristus vchází na stupně chrámového nádvoří a zpytavým okem přehlíží všechno... Nastává děsivé mlčení... Kristus zde stojí jako člověk a přece září jako Bůh. Majestát nebes je zde jako Soudce v den soudný. Nemá sice ještě tu slávu... mluví a Jeho hlas je jasný: „Odneste tyto věci odsud a nečiňte domu Otce mého domem kupeckým.“ DA 157-158

„Láska Boží k Jeho církvi je nekonečná... On očistí svou církev, jako očistil svůj chrám na počátku a konci své pozemské služby...“ 9T 229

„Poselství bude prohlášeno, ti kdo ho odmítnou, uslyší nejhroznější prohlášení. Duch Boží bude propůjčen tomuto prohlášení svatosti a velebnosti, která se bude jevit hroznou v uších těch, kdo slyšeli hrozby nekonečné lásky, ale neodpověděli na nabídku odpuštění a smíření...“

„Potupený Bůh bude mluvit, oznamujíc hříchy, které až doposud byly zatajeny. Jako kněží a knížata plní rozhořčení a hrůzy hledali útočiště v útěku při vyčištění chrámu, tak podobně se bude dít v díle posledních dnů.“

„Bědy, které budou prohlášeny nad těmi, kteří měli světlo nebes, ale jej nedbali, pocítí, že nebudou mít sílu k činům. Toto je jasně ukázáno v podobenství o bláznivých a opatrných pannách. Bláznivé nemohou získat charakter od moudrých... Nemají olej milosti, aby rozpoznaly jasné světlo, nebo aby jej přijaly.“ Spec.Test.to Min.No 7; 54.55

36. Mohou lidé milující svět obdržet požehnání od Pána?

„Pán kárá svůj lid pro jeho pýchu a nevěru. Neudělí jim radost svého spasení, pokud zanedbávají naučení Jeho Slova a Jeho Ducha. Milost dá těm, kteří se Ho bojí a chodí v pravdě a své požehnání odejme ode všech přizpůsobujících se světu. Milosrdenství a pravda jsou zaslíbeny pokorným a kajícím a soudy dopadnou na všechny odpůrce.“ 5T 190

37. Do jaké míry je církev prokvašena světem?

„Mnozí z těch, kteří měli zvláštní světlo, přizpůsobují se světu do takové míry, že je téměř nemožné, rozeznat je od světáků. Oni nestojí jako zvláštní vyvolený lid Páně! Je nesnadné vidět rozdíl mezi těmi kdo Bohu slouží a kdo Mu neslouží.“ EGW

38. Jak máme být rozdílní od světa?

„Věčný Bůh určil dělicí čáru mezi svatými a hříšníky, mezi obrácenými a neobracenými. Tyto dvě třídy nesmí splynout dohromady tak, jako barvy duhy. Musí být mezi nimi takový rozdíl, jaký je mezi polednem a půlnocí!“ EGW

39. Jaké opatření radí Pán před kvasem světa pro dítky rodičů?

„Místo přelidněného města, vyhledejte si tiché místo, kde vaše děti, pokud je to možné, jsou chráněny před pokušením, a tam je učte a vychovávejte v užitečné lidi... Všichni, kteří chtějí uniknout osudu Sodomy, musí se vyhybat životu, který přivodil Boží soud na toto neřestné město.“ 5T 232

„Jako lid ostříhající příkázání musíme opustit města. Podobně jako Enoch, v městech musíme pracovat, nikoliv v nich bydlet. Měli bychom se vzdálit sídlišť boháčů a vládců země.“ EGW

„Přichází čas, abychom své rodiny vystěhovali z měst do lépe chráněných oblastí, aby mnozí z mladých lidí i také starých nebyli ovlivněni a strženi nepřítelem.“ EGW

„Vyjděte z velkoměst tak daleko, jak je to jen možné!“ 6T 195

„Vyjděte z měst, zní moje poselství!“ 7T 83

„Byla jsem poučena, že města budou naplněna zmatkem, násilím, zločinností a že tyto věci se budou rozmáhat až do konce pozemských dějin.“ 8T 84

40. Jaký záměr má Pán se svým lidem ohledně bydlení?

„Nebylo Božím záměrem, aby se Jeho lid tísnil v zalidněných městech, terasách a činžovních domech. Na počátku usadil naše první rodiče v překrásné zahradě, s půvabnou hudbou přírody, a On chce, aby z těchto obrazů a melodií přírody se člověk těšil i dnes. Čím více se dostáváme do užšího souladu s Božím původním plánem, tím příjemnější bude naše postavení pro obnovu a zachování zdraví.“ 7T 87

41. Jak blízký je čas nebezpečného bydlení ve velkoměstech?

„Blíží se čas, kdy velká města budou navštívena Božími soudy. V malé chvíli tato města budou strašně otřesena. Nezáleží na tom, jak velké jsou a jak pevné jsou tyto budovy, nezáleží na tom, jak jsou ohnivzdorné. Stačil by nepatrný dotek Boží ruky a v několika minutách nebo hodinách jsou tyto stavby v troskách.“ 7T 83

42. Jaké znamení dává Pán, abychom definitivně opustili města? Je zde již toto znamení? (USA)

„Pro lid Boží není nyní čas, aby si shromažďoval poklady na tomto světě a srdcem na nich lpěl. Není daleká doba, kdy jako kdysi učedníci, budeme donuceni hledat útočiště na pustých a osamělých místech. Jako pro křesťany v Judsku bylo obležení Jeruzaléma římským vojskem signálem k útěku, tak pro nás bude výstrahou, když si USA přisvojí moc zákonitě vynucovat svěcení papežské soboty. Pak bude čas, abychom opustili velká města a byli připraveni opustit i menší města, abychom v ústraní a odloučenosti hor hledali domov.“ 5T 464.465

43. Jakou výstrahu dává Pán o sňatcích pro naši dobu?

„V této době, kdy světové dějiny spějí ke svému konci a my vstupujeme do doby, ještě nikdy tu nebyvalého soužení, bylo by nejlépe pro muže i ženy, aby pokud možno uzavíralo se méně sňatků.“ 5T 366

44. Co je praveno o manželství pro tuto dobu?

„Žijeme v posledních dnech, kdy šílenství dopadá na manželský stav a to je jedním ze znamení blízkého příchodu Kristova. Bůh není přizván do rady v těchto záležitostech. Náboženství, povinnost a zásada jsou obětovány našeptáváním neposvěceného srdce... Není ani jednoho manželství ze sta, jehož výsledky by byly šťastné, které by přinesly Bohu posvěcení a postavily se na místo ze kterého je Boha nejlépe oslavovat.“ 4T 503.504

45. Co praví Pán o zdánlivě neškodných hrách adventní mládeže?

„Božím záměrem bylo, aby bytosti, které stvořil ke svému obrazu, pracovaly. Na této zásadě záleží jejich štěstí. Zdraví mladí lidé nepotřebují hry míčem, kopanou nebo jiný druh zábavy, u kterých mrhají časem. Jsou zde užitečné věci, které mají být vykonány každou Bohem stvořenou bytostí.“ EGW

„Ježíš nepromrhal tak jako mnozí z mládeže svůj čas zábavou. Studoval Boží Slovo, až se obeznámil s jeho významem.“ CT 178

„Zábavy více, než cokoli jiného, zmaří činnost Ducha svatého a Pán je tím zarmoucen.“ CT 281

„Dábel je nadšen, když vidí, jak lidé používají svých fyzických a duševních sil k výkonům, které nemají výchovný účel, nejsou užitečné a nepomáhají jim k tomu, aby byli

požehnáním pro ty, kteří potřebují jejich pomoci. Zatím co se mládež stává zběhlou v hrách, které nemají žádné skutečné hodnoty, ani pro ně samé, ani pro jiné, ďábel sehrává životní hru o jejich duše...“ CT 274

„Pilné studium je důležité a též i pilná tvrdá práce. Hra není důležitá. Věnování fyzických sil zábavám není pro dobře vyrovnanou mysl nejpříznivější... V životě Kristově nelze nalézt příklad, kde by se byl věnoval hrám nebo zábavám. Byl velikým Vychovatelem pro nynější i budoucí život...“ CT 308.309

46. Co je dále praveno o zábavách?

„Existují podívané, přednášky a nekonečná různost zábav, které jsou vypočteny na to, aby sváděly k milování světa a tímto spojením ze světem je oslabená víra.“ CT 325

„Nemohu se smířit s tím, že velká část mládeže tohoto věku ztratí věčný život.“ EGW

47. Jakou výstrahu dává Pán adventní mládeži?

„Bylo mi ukázáno na prorocství Izaiáše 3.kap. jako hodící se na tyto poslední dny; dcery Sionu, pomýšlející pouze na svůj zjev a okázalost, jsou zde kárány. Přečtěte si verš 25: „Muži tvoji od meče padnou a silní tvoji v boji.“ Bylo mi ukázáno, že toto místo v Písmu bude přesně dodrženo. Mladí mužové a mladé ženy, vyznávající křesťanství, avšak nemající křesťanských zkušeností, nenesoucí břímě, a nepocítující osobní zodpovědnost, budou zkoušeni. Budou poníženi až do prachu a budou toužit po zkušenostech ve věcech Božích, které dříve nezískali.“ 1T 270

48. Jak je to s návštěvou koncertů?

„Jak málo si uvědomujeme dosah činů pro budoucnost, jak našich tak jiných. Mnozí se domnívají, že málo záleží na tom, co dělají. Nevadí jim návštěva koncertů, nebo že se světsky baví. Takto satan vede a ovládá jejich touhy a oni si neuvědomují, že výsledky mohou být dalekosáhlé. Může to být článkem řetězu, který pojí duši se satanovým osidlem a rozhodují o věčné zkáze.“ 5T 92.93

49. Jaká nebezpečí spočívá v pýše?

„Pýcha a nadřazenost je Bohu odporná a ničí člověka jako nic jiného. Je ze všech hříchů nejhůře léčitelná a téměř beznadějná.“ COL 154

50. Jaké rady dává Pán ve vztahu k vnějším ozdobám?

„Všichni by měli být poučení, aby se odívali čistě, slušně a pořádně, aby se ale netrpěla vnější ozdoba, která se do svatyně naprosto nehodí. Nemáme zde vystavovat svůj oděv na obdiv, to by zmenšovalo uctivost... Ozdoby se stužkami a stuhami, nabíranými límcí a péry, se zlatými a stříbrnými šperky, je druh modloslužby a nesluší se skutečně do svaté bohoslužby...“ 5T 499

„Všechny prostředky zbytečně vydávané na oděv, nebo ozdobování našich domovů, je marnění peněz našeho Pána... Náš oděv, naše příbytky, naše obcování by mělo svědčit o našem posvěcení se Bohu.“ 5T 189

„Viděla jsem mnohé putující po široké cestě, kteří měli na šatě napsána tato slova: „Mrtví pro svět. Konec všech věcí je na dosah ruky. Buďte tedy připraveni.“ Vyhlížejí právě tak, jako všichni ti bláhoví kolem nich, kromě stínu smutku, který jsem zahlédla na jejich tvářích. Jejich mluvení bylo právě takové, jako oněch veselých, bezstarostných kolem nich. Ale občas poukazovali na písmo na svém oděvu, žádajíce, aby i ostatní měli takové na svém šatě. Šli po široké cestě, ale přesto prohlašovali, že jsou z těch, kteří putují po cestě úzké. Ti kolem nich pravili: „Není rozdílu mezi námi. Jsme stejní, odíváme se, mluvíme a jednáme stejně.“ (1T) 5T 128

„Čas, který trávíte před zrcadlem, upravující své vlasy pro potěšení oka, měl by být zasvěcen modlitbě a zpytování srdce. V posvěceném srdci nebude místo pro zevnější okrasy; ale bude zde vážné, úzkostlivé hledání vnitřní ozdoby, křesťanských ctností... Ovoce Ducha svatého.“ 1T 162

51. Jak je to ze snubním prstenem?

„Hluboce se mně dotýká zavádění tohoto zvyku mezi námi, nebo je to připodobňování se tomuto světu ve zvycích a módě. Ani haléře neměli bychom vydat za zlatý kroužek, abychom dosvědčili, že jsme v manželství.“ TM 181

52. Můžeme alespoň v něčem povolovat zvykům světa?

„Naši jedinou jistotou je, býti zvláštním Božím lidem. Nesmíme ani v nejmenším povolit zvykům a způsobům tohoto porušeného věku; musíme stát v mravní neodvislosti a nedělat žádného kompromisu z jeho porušeními a modlářskými zvyklostmi.“ 5T 78

53. Co nás stihne, když se budeme připodobňovat světu?

„A jakmile někteří projeví přání napodobňovat zvyklosti světa, které ihned nepotlačí, Bůh se k nim přestane přiznávat, jako k svým dětem. Jsou dětmi světa a temnoty.“ 1T 137

54. Jak působí satan proti zdravotní reformě?

„Někteří se domnívají, že se nemohou napravit, že by obětovali své zdraví, kdyby se pokusili odřici si čaj... a masité pokrmy. To je našeptávání satanovo.“ 1T 548

55. Jaké dobrodiní a požehnání zjevil Pán ve zdravotní reformě?

„Od doby, kdy jsem přijala zdravotní reformu, neuchýlila jsem se ani trochu od své cesty. Neučinila jsem ani krok zpět od doby, kdy na mou stezku zaskvítilo poprvé světlo z nebe ohledně této věci. Upustila jsem ihned ode všeho masa a másla a od tří jídel a zatím co jsem byla zabrána do vyčerpávající práce mozku, když jsem psala od časného rána až do západu slunce.“ 2T 371

56. Co radí Pán pro naše dobro?

„Lid je tak pozadu, že stěží snáší to, co mu přinášíme o škodlivých zálibách a dráždidlech. Se vši rozhodností svědčíme proti tabáku, lihovým nápojům... čaji, kávě, masitým pokrmům, máslu, koření, zákuskům (tučnému pečivu)... jakož i hojnému solení a všem dráždidlům požívaným v potravě.“ 3T 21

57. Proč Bůh nemůže s námi učinit veliké věci?

„Synové Izraelští chtěli maso a pravili: „Bez masa zemřeme!“ Podobně říkají mnozí dnes. Bůh dal vzpurným Izraelitům maso, ale současně i zlořečenství... Jejich zprávy o nevěře jsou zaznamenány proto, abychom nešli v jejich šlépějích a abychom nereptali proti Božím požadavkům... Bůh nemůže vykonat pro svůj lid veliké věci pro tvrdost srdce a hříšnou nevěru.“ 3T 172

58. Co požaduje Pán od nás?

„Na každém z nás záleží, aby zachoval své zdraví i sílu uplatňováním zdrženlivosti ve všem. Chutě i vášně musí býti ovládnuty, abychom si jimi neoslabovali neb nepošpinili chrám Boží... Každý odolávej pokušení požitku vína... masa, čaje a kávy...“ FE 427.428

59. Kde jsou rozhodní zastánci zdravotní reformy?

„Mezi lidem, který tvrdí, že očekává brzký příchod Kristův, měla by býti spatřena větší reforma. Zdravotní reforma má mezi naším lidem vykonat dílo, které dosud nevykonala... Mnozí, kteří jsou jen z polovice obrázení v otázce masa, opustí Boží lid...“ CH 575

„Máme my, kteří máme tolik velkých příležitostí, dovolit lidem světa, aby nás ve zdravotní reformě předstihli?... Budeme přestupovat svatý Boží zákon následováním sobeckých způsobů?... Raději se vzdejte jména křesťan, než byste měli vyznávat víru a současně povolovat choutkám, které rozněcují nezdravé vášně!“ CH 579

60. Co požaduje Pán od svých služebníků?

„Pán dal svému lidu poselství o zdravotní reformě... On nemůže zachovat své služebníky na cestě, která tomuto světlu odporuje. Nelíbí se mu, když Jeho služebníci v tomto bodě, který jim dal pro jiné, odporují... Ze světlem, které Bůh dal o zdravotní reformě, není možno si zahrávat, aby to nepoškodilo ty, jež se o to pokoušejí...“ CH 561.562

61. Máme se řídit chutí?

„Ti, kdo ukájejí chutě vykrmeným kohoutem, nebo jiným masitým pokrmem, ničí svou chuť a nejsou sto posoudit výhody zdravotní reformy. Jsou ovládáni choutkou mlsnosti a ne zásadou.“ 2T 487

62. Boží pracovníci mají být příkladem!

„Nikdo, by neměl být pověřen za učitele lidu, jestliže jeho učení a příklad nesouhlasí se Svědectvím, které dal Bůh svým služebníkům ve věci zdravotní životosprávy, neboť taková působí v díle zmatek. Jejich znevážení zdravotní reformy činí je nezpůsobilými býtí Božími posly.“ EGW

„Kdyby se kazatelé chopili této práce... Podle světla, které Bůh dal, pak by nastala rozhodující reforma v jídle, pití a odívání. Svou lhotejností s odsuzujícími poznámkami nebo žertováním a výsměchem, zdržovali lid...“ 6T 377

63. Jaké má býtí naše stanovisko k zdravotní reformě?

„Jak se blížíme ke skonání věků, musíme k zdravotní reformě a křesťanské střídmosti zaujmout stále vyšší stanovisko a předkládat ho určitěji a rozhodněji.“ 6T 112

64. Komu vytýká Pán nedbalost v zdravotní reformě?

„Zdravotní evangelium má schopné obhájce, avšak jejich dílo bylo velice ztíženo, protože tak mnozí kazatelé, předsedové a jiní vlivní činitelé zapomněli zdravotní reformě věnovat náležitou pozornost.“ 6T 327

65. Má vítězství nad chutí nějaký vztah k věčnému životu?

„Jedním z největších vítězství v životě křesťana je vítězství nad chutí. Bez něj všechna naděje na nebesa je marná!“ EGW

66. Co nám nabízí Pán k obživě?

„Jednáme-li moudře, může se skoro v každé zemi doséci toho, co je žádoucí ke zdraví. Rozmanité přípravy z rýže, pšenice, žita a ovse, jsou k dostání všude, podobně fazole, hrách a čočka. Ve sloučení s tuzemskými a dovezenými plody a z rozmanitou zeleninou, která roste v každém kraji, je možné sestavit dokonalou stravu bez použití masitých produktů.“ MH 299

67. Co Bůh sleduje zdravotní reformou?

„Úsilí zdravotní reformy je Božím prostředkem k tomu, aby bylo umenšeno utrpení ve světě a k očištění Jeho církve. Poučte lid, že může býtí Boží pomocnou rukou, bude-li spolupracovat s Mistrem při upevňování tělesného a duchovního zdraví. Tato práce nese nebeskou pečeť a otevře dvěře jiným převzácným pravdám.“ 9T 113

68. Čeho dosáhneme, když se budeme řídit těmito radami?

„Dílo zdravotní reformy mějte v popředí. To je poselství, které vám mám oznámit. Jeho přednost zvěstujte tak jasně, že bude pocíťována široká potřeba tohoto díla. Vyloučení každého škodlivého pokrmu a nápoje, je ovocem pravého náboženství. Kdo je plně obrácen, vzdá se každého škodlivého zvyku a choutek. Naprostou zdrženlivostí přemůže svoji touhu po choutkách škodlivých zdraví.“ 9T 113

69. Souvisí zdravotní reforma s věčností?

„Vází-li si člověk světla, jež mu Bůh o zdravotní reformě milostivě dává, může býtí pravdou posvěcen a připraven pro nesmrtelnost. Nedbá-li však tohoto světla a přestupuje přírodní zákony, musí za to pykat.“ 3T 162

70. Může nepřítel zneužít zdravotní reformu?

„Někteří zacházejí v životosprávě až do extrémů. Dali se upjatou cestou a žijí velmi jednostranně, tak že jejich zdraví trpí, nemoc se rozmáhá v organismu a chrám Boží je zeslaben.“ 1T 205

71. Jaké rady dává Pán ke zdravému životu?

„Nemělo by se předkládat mnoho druhů jídel najednou... Pokrm měl by býtí upraven jednoduše, ale přesto působivě, neboť to přispívá k chuti.“ EGW

„Masité pokrmy znehodnocují krev... Zákusky a zelenina nakládaná v octě, která by nikdy neměla přijít do žaludku, také znečišťují krev... Větší množství mléka a cukru škodí; znečišťuje celý systém.“ 2T 368.369

72. Jak důležitá je pravidelnost v jídle?

„Žasnu, přesto, že se vám dostalo tolik světla, jíte ještě mezi jídlem! Neměli byste mezi (pravidelným) jídlem sníst ani sousto!“ 2T 373

73. Kde zařadit přejídání se?

„Přejídání se je hříchem našeho věku!“ 4T 454

74. Jak si máme vážít svého zdraví?

„Zdraví je třeba právě tak posvátně sřezít, jako charakter.“ FE 147

75. Jaké další praktické rady dává Duch proroctví?

„Když zanecháte masitá jídla, používejte místo nich různé obiloviny, ořechy, zeleninu a ovoce.“ EGW CH 254

76. Na co máme dávat pozor i při dobré dietě?

„Není dobré jíst ovoce a zeleninu v jednom jídle. Je lepší mít jedno jídlo z ovoce a druhé ze zeleniny. Jídla by se měla střídát.“ MH 299

77. Jaká rada se nabízí především duševním pracovníkům?

„Většina lidí se těší lepšímu zdraví, když má denně dvě jídla než tři. Jiní za určitých okolností mohou potřebovat něco sníst i večer, ale toto jídlo by mělo být velmi lehké. Ať si nikdo nemyslí, že může být vzorem pro všechny, že každý se musí řídit podle něho.“ CH 156

78. Přírodní zákony souvisí s příchodem Páně.

„Ujasňovat přírodní zákon a přivádět poslušnost k němu, je dílo, které provází poselství třetího anděla, aby lid byl připraven na příchod Páně.“ EGW

79. Jaké upozornění dal Duch svatý již v roce 1909?

„Nechť je lid poučen, jak připravovat pokrmy bez mléka, másla... řekněte lidu, že přijde čas a ten přijde brzy, že bude nebezpečné užívat vejce, smetanu nebo máslo.“ EGW

„Přijde čas, kdy se budeme muset vzdát některých druhů pokrmů, která nyní používáme, jako je mléko, smetana a vejce... Počkejte, až si to okolností vyžádají a Pán k tomu připraví cestu.“ 9T 162

80. Které další rady máme pro své zdraví?

„Jiný nezdravý zvyk jest jíst těsně před spaním. Nejméně 5-6 hodin by měla být přestávka mezi jídly...“ EGW

„Následkem pozdní večeře pokračuje trávení ve spánku... Spánek jest rušen nepříjemnými sny... Ukládáme-li se ku spánku, měl by mít žaludek svou práci ukončenu.“ MH 303.304

„Při jídle se používá mnoho tekutin, co je pro trávení velice obtížné, neboť tekutiny musí být dříve vstřebány, než může započít samotné trávení.“ EGW

„Veliké chyby jsou činěny tím, že studená voda se pije současně s jídlem. Ledová voda, nebo studená limonáda požitá mezi jídlem zastavuje trávicí proces, dokud žaludek nezíská opět potřebné teplo, aby byl schopen své práce.“ CH 120

„Jídlo se nemá splachovat. K jídlu není zapotřebí nápoje. Žvýkejte pomalu, aby se sliny s jídlem dobře promísily. Potřebujete-li uhasit žízeň, pijte určitou dobu před nebo po jídle.“ RH No 2, 1884 EGW

„Nepoužívejte mnoho soli. Vystříhejte se kořeněných jídel, nedávejte do žaludku horká jídla. Jezte ovoce a podráždění, které vyvolává velkou žízeň, přestane.“ CH 120

„Chůze je ve všech případech tím nejlepším lékem pro zesláblé tělo, neboť tímto cvikem se všechny tělesné údy dostávají do pohybu.“ 3T 78

„Tělesná nečinnost nezmenšuje jen duchovní, ale i morální schopnosti. Mozkové čivy, které souvisí s uspořádáním těla, jsou ústředím, skrze něž je nebo ve styku s člověkem a ve kterém probouzí proudy jeho niterního života. Všechno, co maří oběh tohoto proudění

v nervovém systému, zeslabuje duchovní síly a zmenšuje duchovní vnímavost a zabraňuje tak vzrůstu morálních přirozeností.“ Ed 209

„Zdraví lidé by neměli na žádný způsob zanedbávat koupání. Měli by se každopádně alespoň dvakrát týdně koupat.“ 3T 70

81. Má chuť vliv na duchovní vzrůst?

„Moc chuti zničí tisíce lidí... Ti však, kteří jsou otroky chuti, nevybudují dokonalý křesťanský charakter... Čím více se blíží konec času, tím bude mocnější satanovo pokušení povolovat chuti a tím těžší bude je přemoci.“ 3T 492

82. Jakou mysl si máme zachovat?

„Všichni, kteří vyznávají, že jsou Ježíšovými následovníky, měli by cítit povinnost, která na nich spočívá, aby svá těla i mysle zachovali v nejlepším zdravotním stavu, aby jejich mysl mohla cele obsáhnout nebeské věci. Mysl potřebuje být vedena, neboť má veliký vliv na zdraví. Obrazotvornost je často sváděna a když se choutkám povoluje, způsobuje to různé nemoci... Mnozí umírají nemoci, kterou si sami vymyslili!“ EGW

83. Jaké následky přivodí přemáhání tělesných sil?

„Nemáme práva přepínat ani duševní ani tělesné síly tak, abychom byli snadno podráždění a vedeni k promluvení slov, která zneuctívají Boha. Bůh chce, abychom byli vždy klidní a trpěliví. Ať jiní konají cokoli, máme představovat Krista a jednat tak, jak by On jednal za podobných okolností.“ 7T 199

84. Jací musíme být než se dostaví bouře?

„Přichází bouře, neúprosná ve své zuřivosti. Jsme na to připraveni? Nemusíme říkat: Nebezpečnost posledních dnů brzy na nás dolehnou. Ona již přišla! Nyní potřebujeme meč Hospodinův, abychom do morku vykořenily tělesné záliby, vášně a žádosti.“ 8T 315

85. Kdo je nám v tom příkladem a pomocí?

„Všechny okolností, všechny choutky a vášně mají být služebníky bohabojného člověka a nikoliv jeho vládci! Křesťan nemá být otrokem dědičných nebo vypěstovaných zvyků neb okolností. Má ovládat živočišné vášně a ne se dát držet v zajetí obyčejů. Nesmíme být služebníky okolností, ale musíme okolností ovládat zásadami, kterým jsme se naučili od nejvyššího Učitele, jakého kdy svět znal.“ TM 421

86. Jak to má vypadat v manželství?

„Je třeba, aby se manželé snažili oslavovat Boha od svého sňatku i každý další rok svého manželství. Mají rozumně uvážit, mohou-li se dokonale postarat o výchovu svých dětí. Nemají právo zplodit děti, které by byly břemenem jiným... V této zkažené době se o těchto věcech neuvažuje. Rozkošnické záležitosti panují a nenechávají se omezovat ani kontrolovat, avšak jejich výsledek je bída, slabost a smrt.“ 2T 380

87. Jaký obraz se naskýtá tam, kde se nezvítězilo nad vášněmi?

„Mužové nezkracené vášně, kteří sice nosí jméno manžel, ale právem by si zasloužili jméno nelidský, donucujíc ženu – matku k životu trpkému, únavnému, plnému bolesti... Jemnost, něžnost a citlivost mnohých žen byla zničena tím, který nese jméno manžel. Nebo on zneužitím manželského poměru zacházel s ní způsobem na člověka nedůstojným. Mnohá žena shledala lásku manžela tak nízkou, že se jí zošklivila.“ 2T 380

88. Na koho má satan zaměřeno hned od počátku?

„Mládež i děti obojího pohlaví se zaměstnávají zkažeností a praktikují tento odporný hřích, který ničí tělo i duši. Mnozí domnělí křesťané jsou natolik omámení podobným jednáním, že je nemožné probudit v nich morální citění, aby pochopili, že jde o hřích, se kterým, když se neskončí, bude mít z cela jistě za následek ztroskotání těla i duše. Člověk, nejvznešenější bytost na zemi, který byl zformován k obrazu Božímu, proměňuje sám sebe ve zvíře, stává se povahově hrubým a zkaženým. Každý křesťan se bude muset naučit zdržovat své vášně a bude se muset řídit zásadou, jestliže tak neudělá, je nehodným jména křesťan.“ 2T 347

89. Jaké varování nám dává Pán?

„Je ale nebezpečné pro ty, kdož chtějí sloužit Bohu, vyhledávat zábavu a potěšení u těch, kteří se Boha nebojí. Satan stále obklopuje takové lidi temnotou. Když vyznávači Kristovi jdou o své vůli do této temnoty, oni pokoušejí zlo, aby je pokoušelo. Když ale Bůh požaduje od nás, abychom šli mezi duchy zla proto, abychom činili dobré skutky a tím oslavili Jeho jméno tam, kde je největší temnota, On nás obklopí svými anděly a zachová nás čistými. Vyhledáváme-li ale sami společnost hříšníků, a spokojíme-li se z jejich hrubými žerty a účastníme se jejich zábavy, jsoúce pobaveni jejich vyprávěním a majíce zalíbení ve sportu a nedůstojnostech, čistí a svatí andělé jsou od nás odvoláni a ponechávají nás v temnotě, kterou jsem si zvolili.“ 2T 222

90. Jaké nebezpečí skrývají v sobě pochybné knihy?

„Nedopusťte to u sebe, abyste otevřeli stránky nějaké pochybné knihy! V dílech satanových je pekelné kouzlo!!! Je to mocná baterie, kterou on ničí prostotu víry... Při jejich četbě dýcháte ovzduší pekla!“ FE 93

91. Jakou zbraň můžeme vlastnit všichni?

„Modlitba – ach, jak je tato vzácná výsada zanedbávána! Čtení Slova Božího připravuje mysl k modlitbě. Jeden z největších důvodů, proč máte tak malou schopnost přiblížit se bližší k svému Bohu na modlitbě je, že jste se sami učinili nezpůsobilými pro toto posvěcené dílo čtením poutavých historek, které probouzejí vaši fantazii a vzrušují nesvaté vášně. Slovo Boží se stává odporné, hodina modlitby je zapomenuta. Modlitba je silou křesťanovou. Když jsi sám, nejsi sám; cítíš přítomnost Toho, Jenž řekl: „Aj, já s vámi jsem po všechny dny.“ 1T 504

92. Co může způsobit jeden nedbalý adventista?

„Nedbalostí jednoho člověka, který neplní správně svoje povinnosti, upadají všichni členové v podezření nespolehlivosti.“ 5T 179

93. Na koho má být upřen náš zrak?

„Kristus zaúčtuje každé vydání, jež vznikne pro Něho z pohostinnosti. On nás opatří vším, co pro tuto práci bude třeba. Kdo pro Krista přijímá bratry a koná to nejlepší, aby návštěvu učinil prospěšnou svým hostům a sobě, bude v nebi zaznamenán jako hoden zvláštních požehnání... Máme dávat z toho, co máme. Když dáváme, Kristus bude dbát na to, aby odpomohl našemu nedostatku.“ 6T 344.345

94. Co vše nás může připravit o nebesa?

„Musíte pochopit, že každá podrážděnost a netrpělivost musí být přemožena. Jinak... ztratíte nebesa a lépe by vám bylo, kdybyste se ani nenarodili.“

95. Jaké poučení máme ze života apoštola Petra?

„Před svým velkým pádem byl vždy v popředí... Mluvil neuváženě z podnětu chvíle. Vždy byl hotov napravovat jiné... Po svém obrácení Petr byl velice odlišný od hněvivého a prudkého Petra. Zatím co si ponechal svůj dřívější zápal, Kristova milost usměrnila jeho horlivost. Místo aby byl prehlivý, sebedůvěřivý a sebevyvyšující, byl klidný, sebeovládající a učenlivý.“ 5T 334.335

96. U koho se máme učit tichosti?

„Nesnažte se vyvýšit sebe, nýbrž učte se v Kristově škole tichosti a pokoje srdce.“ 5T 334

97. Jaká vzácná rada je nám nabízena?

„Ti, kdo mají ostré, hrubé a drsné povahové rysy, jsou před Bohem vinní, když nevykoření všechnu hořkost a podrážděnost své povahy. Člověk, který dává průchod netrpělivosti, slouží satanu.“ EGW

98. Jak důležité je sebezapření?

„Sebezapření znamená ovládnout ducha, když vašeň usiluje opanovat situaci... Sebezapření znamená činit dobře jiným, když by náklonnost sváděla sloužit sobě. I když vaši bližní vaše snahy nikdy neocení... přece pro ně pracujte.“ EGW

99. Jak důležité je sebeovládání?

„Sebeovládání je největší vládou světa... Někteří omlouvají svoji prudkou povahu... Jistěže, někteří jsou ve své přirozenosti prudší než jiní, avšak takovýto duch nikdy nemůže býti v souladu s duchem Božím. Přirozený člověk musí zemřít a nový člověk – Ježíš Kristus ovládat duši.“ EGW

100. Které další vlastnosti Ducha svatého musíme mít?

„Zdvořilost je jednou z milostí Ducha a tato vlastnost by měla býti pěstována všemi. Má moc k zušlechtnění povahy, a bez ní bychom byli hrubí a drsní. Ti, kdo vyznávají, že jsou Kristovi následovníci, ale jsou hrubí a nelaskaví, neučili se od Ježíše...“ EGW

101. Jaký nádech má mít naše zbožnost?

„Naše zbožnost by se neměla jevit jako trpká, chladná a zasmušilá, ale laskavá a učenlivá.“ 3T 421

102. Jak budeme jednat, když se budeme učit od Krista?

„Kdo se učí od Krista, bude mít čím dále, tím menší zálibu v nedbalém chování, neslušných výrazech, a nečistých myšlenkách. Kde v srdci přebývá Kristus, všude se bude jevit čistota, ušlechtilost myšlenek a mravů.“ MB 42

103. Jak máme jednat, když je nám ublíženo?

„Toto není důkazem ušlechtilé mysli, která má býti připravena chránit sebe sama, aby si zachovala svou vlastní důstojnost. Raději bychom měli snášet stokrát utrpení, než zranit duši duchem odplaty, nebo dát průchod svému hněvu.“ 2T 426.427

104. Jak se máme zachovat k bloudícím?

„Těm, kteří pobloudili, dáváme nadměrně znát a pocítit v čem pobloudili a necháváme je zamýšlet se nad svými omyly. Ti, kteří pobloudili potřebují slitování a potřebují pomoc, potřebují soucit. Trpí ve svých pocitech a často jsou malomyslní a znechucení. Nadevšecko potřebují velkodušné odpuštění.“ 3T 104

105. Co znamená pravé odpuštění?

„Ten, kdo pro sebe vidí záchranu jen v zásluhách Kristových, jenž musí hledat odpuštění v Jeho spásné krvi, má důležitou povinnost. Musí projevovat spoluviníkům lásku, slitování a odpuštění.“ 5T 608

106. Co nám hrozí, když nejsme pod přímým vedením Ducha svatého?

„Je přirozeností člověka, že bez přímého vlivu Ducha Božího podléhá závistí, žárlivosti a velké nedůvěře, která může velice škodit jiným, není-li ovládána.“ 3T 343

107. Co prozrazuje náš neobrácený charakter?

„Moji bratři, Bůh je zarmoucen vaší závistí, žárlivostí, vaší zatrpklostí a neshodou. Ve všem tom následujete satana a ne Krista. Vidíme-li muže pevné v zásadách, nebojácné v povinnosti, horlivé v díle Božím a při tom pokorné, tiché, zdvořilé a něžné, trpělivé ve všem, pohotové odpustit, laskavé k duším, za které Kristus zemřel, nemusíme se ptát: Jsou to křesťané? Oni neomylně svědčí, že bývali s Ježíšem a učili se u Něho. Projevují-li se u lidí opačné rysy, jsou-li pyšní, marniví, lehkomyšlní, světsky smýšlející, lakomí, nelaskaví a všeteční, pak nám nikdo nemusí říkat s kým mají společenství, kdo je jejich nejlepším přítelem.“ 5T 224.225

108. Jaký hrozný duch se mezi námi někdy vyskytuje?

„Mezi některými zvířaty se stává, že když je jedno z nich raněno, nebo zabito, je od ostatních roztrháno. Tentýž ukrutný duch je trpěn mezi muži a ženami, kteří nesou jméno Kristovo.“ 5T 59

109. Čeho se vyvarovat, když má býti někdo vyloučen?

„Žádný činovník sboru by neměl navrhopvat, výbor by neměl doporučovvat a sbor by neměl hlasovat, aby jméno bloudícího bylo škrtnuto ze sborové knihy, jestliže toto Kristovo napomenutí nebylo věrně dodrženo.“ 7T 262

110. Jaký je zákon setby a žně?

„Ten, kdo lehkomyšlně odsuzoval, bude sám muset kráčet touže cestou, jíž vodil jiné a pocítí, co takoví lidé následkem nedostatečného soucitu a nelásky vytrpěli.“ MB 194

111. Před čím nás varuje Duch proroctví?

„Boží slovo také zavrhuje užívání nesmyslných rčení a planých slov, která hraničí s bezbožností. Zavrhuje klamně prokazování zdvořilosti, obcházení pravdy, přehánění a předstírání v jednání, jaké jsou obvyklé ve společnosti i v obchodním světě...“ Ed 236

„Jestliže někdo chybil a svůj omyl uzná, snažte se, abyste neranili jeho sebeúctu. Neříkejte: „Dřív, než mu věnuji svou důvěru, chci vyčkat, abych viděl, zda vytrvá.“ Tato nedůvěra způsobí, že ti, kteří jsou v pokušení, pak klesnou.“ MH 167

„Vaše domácí rozmluvy ať nejsou otráveny kritikou Božích služebníků.“ 7T 183

„Andělé Boží jsou často zarmucováni tím, že se oddáváme neužitečným zábavám, žertům i hrám...“ EW 111

„Všechna nemístná slova, všechna lehkovážnost a žertování jsou vnaqidlem nepřítel, aby vás zbavil duchovní síly.“ 9T 133

„Nechvalme a neočekávejme chválu, neboť to přispívá k pěstování sebedůvěry a ne pokory. Vede nás spíše ke zkáze, než k očistění.“ 3T 474

112. Koho máme vyvyšovat a chválit, když ne člověka?

„Pozvedám varovný hlas proti chválení a pochlebování kazatelům! Viděla jsem zlo, které z toho pošlo. Nikdy, nikdy nepronášejte slov chvály přímo do očí kazatele. Vvyšujte Boha a važte si věrného kazatele... nepochlebuje mu. Neboť satan stojí připraven na své pozorovatelně, aby vykonal svoji práci.“ 1T 475

113. Co praví Pán o výchově dětí?

„Děti jsou tím, co z nich rodiče svou výchovou, kázní a příkladem udělají.“ 5T 37

114. Jak velká jest odpovědnost rodičů za výchovu dětí?

„Je hroznou věcí zanedbat výchovu dětí. Nejen že budou následkem ztracené, ale i rodiče...“ 4T 204

115. Proč máme žít?

„Pravý učedník nebude žít proto, aby uspokojoval své milované „já“, ale pro Krista a dobro Jeho maličkých. Musí obětovat své pohodlí, své potěšení, své záliby, svoji vůli a svá vlastní sobecká přání pro věc Kristovu, nebo nebude nikdy s Ním na Jeho trůně vládnout!“

1T 85.86

116. Jaký vliv máme šířit?

„Největší dílo má býti nyní vykonáno a to jest, přivést lid Boží k plnému působení v díle Božím a snažit se o šíření svatého vlivu.“ EGW

117. Jakou cenu má jedna zachráněná duše?

„Jedna zachráněná duše má větší cenu než celý svět. Zlato a zemské poklady nelze porovnat se spásou byt' jen jediné duše.“ 1T 513

118. Jak veliká odpovědnost za světlo spočívá na nás?

„Zde je veliké množství viny, za kterou je církev odpovědna. Proč ti, kteří mají poznání, nesnaží se vážně toto poznání šířit dále? Vidí jak blízko jest konec. Vidí jak veliké masy lidí denně přestupují Boží příkazy; oni také nevědí, že za tohoto stavu nemohou býti tyto duše zachráněny. Přesto jim více záleží na jejich povolání, hospodářství, domech, obchodě, oděvu a na jejich stravě, než na duších žen a mužů, se kterými se setkají u soudu.“ 5T 456

119. Jak vážně jsme napomínání k pokání?

„Avšak dříve, než bude navždy pozdě, prosím vás: Procitněte! Neotálejte déle! Den je téměř u konce. Večerní slunce se právě před vašimi očima chystá navždy zapadnout. Přesto můžete nalézt odpuštění, dokud krev Kristova za vás prosí. Vynaložte všechny své síly duše a užíjte těch málo zbývajících hodin k vážné práci pro Boha a své bližní.“ 5T 464

120. Jaké vzácné naučení plyne z Petrova pokání?

„Petrovo zapření Pána bylo v hanebném protikladu k jeho dřívějším vyznáním o věrnosti. Zneuctil Krista a získal si nedůvěru bratří, kteří si mysleli, že již nebude smět zaujmout své dřívější místo mezi nimi. I Petr cítil, že pozbyl to, co mu bylo svěřeno. Prve než se znovu ujal svého apoštolského díla, musel přede všemi dokázat svou lítost. Bez tohoto vyznání by byl jeho hřích ač ho litoval – mařil jeho vliv jakožto Kristova služebníka. Spasitel mu dal příležitost, aby znovu získal důvěru svých bratří a aby pokud možno, odčinil pohanu, kterou evangelium způsobil.“ DA 811

121. Kdo zadržuje poselství od Pána pro tento čas?

„Někteří z našich vedoucích bratří se postavili častokrát na opačnou (nesprávnou) stranu. Kdyby Bůh poslal poselství a měl čekat na tyto váhavé bratry až mu proklestí cestu, pak by se k lidu nikdy nedostalo.“ GW 303

122. Jak nás Pán napomíná, abychom byli včas hotovi?

„Mojí milí bratři a sestry! Necht' zákon Boží a svědectví Ježíše Krista ustavičně naplňuje vaši mysl a tak zapuzují světské myšlenky a pečování! Přemýšlejte o tom když vstáváte i když ležíte! Žijte a počínejte si ve shodě s příchodem Syna člověka! Čas zapečetování jest velmi krátký a brzy pomine. Nyní, kdy ještě čtyři andělé drží čtyři větry, je čas své povolání a své vyvolení upevňovat.“ EW 58

123. Jakou výstrahu a poučení skýtá život Šalomouna?

„Poučný je pro nás život Šalomouna. Mladý izraelský král dostal zaslíbení. On si vyvolil Boží moudrost a sláva jeho vlády vzbudila údiv světa. Mohl jít od síly k síle, od dobré vlastnosti k lepší, až by dospěl k podobě charakteru Božího. Jak smutná jest však jeho životní zkušenost. Ovládla ho pýcha a sebevyvyšování. Vášnivá touha rozšíření politické moci zavedla jej k tomu, že se začal spolčovat s pohanskými národy. Stříbro társké a zlato z Ofír bylo příčinou hrozné ztráty, obětoval svoji věrnost a ztratil svatou důvěru. Společenství s modláři nahlodalo jeho víru. Jeden falešný krok vedl k druhému, až byla zbořena ohrada, kterou Bůh vystavěl pro bezpečnost svého lidu. Jeho život rozvrátilo mnohoženství. Nakonec začal uctívat falešné bohy. Charakter kdysi tak pevný, čistý a posvěcený, byl podlomen a mravně zchátral.“ 7T 217

124. Jaké překvapení dopadne na lidi?

„Na obyvatele měst přicházejí rychle a jistě soudy, protože svévolně pokračují v bezbožnosti... Lidé budou překvapeni náhlou a neočekávanou změnou v jednání svrchovaného Vládce s obyvateli padlého světa.“ PK 255.256

125. Co je nám praveno o důkladném očistění v církvi?

„Bůh se nezměnil vůči svým věrným služebníkům, kteří ostříhají svá roucha neposkvěněná. Avšak mnozí volají: „Pokoj a bezpečnost“ – ačkoliv na ně přijde rychle zahynutí. Nebude-li důkladného pokání, nepokoří-li se mužové ve svých srdcích vyznáním a přijetím pravdy, jaká jest v Ježíši, nevejdou do nebe. Když nastane očistění v našich řadách, nemůžeme zůstat déle v ukonejšení, chlubit se, že – bohatí jsme, zbohatli jsme a ničeho nepotřebujeme.“

„Kdo může o sobě říci: „Naše zlato je v ohni zkoušené, naše roucha jsou neposkvěněná od světa?“ Viděla jsem našeho Učitele, jak ohledával roucha tak zvaných spravedlivých. Když je obnažil, byla jejich nahota zjevena. Potom mi pravil: „Vidíš, jak dovedně zakrývají svůj poskvěněný a prohnílý charakter?“

„Jak se to věrné město stalo nevěstkou (Iz 1,21). Dům Otce mého se stal domem kupeckým, odkud odešla sláva a přítomnost Boží. Z toho důvodu je zde slabost a nedostatek síly.“ 8T 250

126. Proč satan usiluje o neposlušnost u lidu Božího?

„Když Bůh promlouvá, míní právě to co říká. Když varuje, máme varování a výstrah dbát!“ 1T 518

„Poslušnost je zkušebním kamenem učednictví.“ MB 210

127. Můžeme v těžkostech oslabit náš vztah k pravdě?

„Slovo Páně k Jeho lidu jest, abychom prapor pravdy pozvedli ještě výše! Pán dává příkaz, abyste vystoupili výše a dosáhli svatějšího stupně.“ EGW

„Potřebujeme pozvednout úroveň výš a stále výš před lidmi.“ 9T 107

128. Jak bude pohlíženo na věrné adventisty?

„Když dosáhneme úrovně, jakou si Pán přeje, budou světáci považovat adventisty s. d. za podivné, zvláštní a úzkoprsé extremisty.“ FE 289

129. Kdy je nutné ostré svědectví? Proč jej Pán dává?

„Podle světla, které mi Pán dal ve vidění, bezbožnost a klam se rozmáhají mezi Božím lidem, který tvrdí, že zachovává Boží přikázání. Duchovní vzezření pravé tváře hříchu a jeho odstraňování z církve ochabuje, a Boží lid náhle zachvacuje duchovní slepota. Znova se musí ozvat jasné (ostré) svědectví, jež odloučí od Izraele ty, kteří vždy odporovali tomu, co podle Božího příkazu mělo zabránit porušení církve. Zlo nutno nazvat zlem. Vážné hříchy nutno nazvat jejich pravým jménem.“ 3T 324

„Musí nastat oživení ostrého svědectví. Cesta k nebi není dnes o nic snazší, než v době našeho Spasitele. Všechny své hříchy musíme odstranit. Každá oblíbená choutka, která překáží našemu náboženskému životu, musí býti přemožena. Pravé oko nebo pravá ruka musí býti obětována, vede-li nás k potupě. Jsme ochotni vzdát se i vlastní moudrosti a přijmout nebeské království jako malé dítě?“ 5T 222

130. Co se musí projevat u těch, kdo chtějí obdržet pečeť?

„Všichni, kteří se nermoutí nad svým vlastním duchovním stavem, ani netruchlí nad hříchy druhých, neobdrží pečeť Boží.“ 5T 211

131. Čím se musí vyznačovat pravé dítky Boží?

„Satan sestoupil s velikou mocí, věda, že čas je krátký. Jeho andělé jsou neobyčejně čilí a činní a velká část lidu Božího připouští, aby byla jimi ukolébána ve spánek. Mrákota opět přišla a usadila se nad církví. Viděla jsem, že pouze vážným úsilím a vytrvalou modlitbou může býti tato kletba zlomena.“

„Burcující pravdy slova Božího otřásly částečně lidem Božím. Tu a tam činí slabé pokusy o vymanění, ale brzy se unaví a klesají opět do téhož vlažného stavu. Viděla jsem, že nemají vytrvalosti a pevné rozhodnosti. Kéž by hledatelé spasení měli tutéž energii a upřímnost, jakou by měli, kdyby šlo o světské poklady a předmět by byl určitě získán. Viděla jsem, že církev by mohla právě tak pít z plného kalicha, jako držet kalich prázdný v ruce neb u úst.

Všichni, kdo zde na zemi jsou učiněni podílníky spasení a kdo doufají mít podíl na slávě budoucího království, musí s Kristem shromažďovat. Každý se musí cítit odpovědným sám za sebe a za vliv, kterým působí na jiné... Anděl pravil: „Každou hřivnu bude Bůh vyžadovat s úroky. Každý křesťan musí násobit svoji sílu a používat své moci v díle Božím.“ 1T 178.179

132. Co je nutné, pokud je ještě Pán Ježíš ve svatyni?

„Oživení pravé zbožnosti je nejdůležitější ze všech našich potřeb. Toto vyhledávat, mělo by býti nejpřednější věcí naší povinnosti.“ RH 22.3.1887

133. Jaká je situace?

„Neprojevila se dosud snaha o důkladnou, pevnou a rozhodnou nápravu (reformaci) nejdůležitějších věcí. Někteří... promarnili příležitosti a požehnání plné milosti zůstalo neoceneno, poněvadž se nechtěli změnit.“ TM 181.182

134. K čemu nás Pán vyzývá?

„Slovo Páně k nám zní: „Čiňte pokání, připravte cestu pro oživení mého díla!“ 8T 10

„Reformujte církve ve svém vlastním domově!“ 7T 67

135. Kdo má tuto práci řídit?

„Velké reformační hnutí musí začít tím, že otcové, matky a děti budou obeznámeni se zásadami Božího zákona. Když objasníme požadavky Božího zákona a přesvědčíme muže a ženy, že jejich povinnosti je poslušnost zákona, pak bychom jim měli ukázat, že svým rozhodnutím jsou odpovědní nejen za sebe, ale i za své děti. Poukažte jim, že poslušnost Slova Božího je jedinou naší ochranou proti zlu, které žene svět do záhuby.“ 6T 119

136. Co mají dělat druzí, když praporečníci klesají?

„Svatý závazek na tobě spočívá, abys pozdvihla prapor a nesla jej vztyčený. I když praporečníci umdlévají a padají, neopouštěj tento převzácný prapor, aby nebyl uvržen v prach. Chop se jej a nes jej vztyčený, i když tvé dobré jméno, tvá světská čest a tvůj život, jestliže o to bude požádáno, bude vydáno v nebezpečí.“ 2T 490

137. Jakou prosbu bychom měli vysílat s prorokem?

„Ó Hospodine, uslyšev pohružku tvou, ulekl jsem se. Hospodine, dílo své uprostřed let při životu zachovej, uprostřed let známé učíš, v hněvu na milosrdenství své se rozpomeň.“

Ab 3,2

138. Z čeho může povstat odpadnutí?

„I nejmenší odchýlení od zásad vede k oddělení od Boha a konec je odpadnutí.“ 4T 578

„To co nepřemůžeme, přemůže nás a způsobí naši záhubu.“

139. Jak můžeme zvítězit nad pokušeními?

„Mnozí, kteří by měli pevně stát za spravedlností a pravdou, projeví slabost a nerozhodnost, což podnítilo satanovy útoky. Ti, kdo nerostou v milosti a nesnaží se dosáhnout nejvyšší úrovně v božském programu, budou přemoženi.“

„Tento svět je pro křesťana zemí cizinců a nepřátel. Jestliže si nevezme na obranu plnou výzbroj Boží a nebude ovládat meč Ducha, stane se kořistí moci temnosti. Víra všech bude zkoušena, jako se zlato zkouší v ohni.“ 5T 104

140. Jakou podmínku klade Pán pro udělení pečetě?

„Nikdo z nás neobdrží pečeť Boží, když naše charaktery vykazují ještě skvrny nebo vrásky.“ 5T 214

141. Co způsobí hřích, kterého jsme se nezbavili?

„Kdo volí hřích a nechce se od něho odloučit, toho musí přítomnost Boží, která zničí hřích, spolu zničit.“ MB 96

142. Proč mnozí neobdrží pozdní dešť?

„Nedomnívejte se, že budete nalezeni v době pozdního deště jako nádoby ke cti, abyste obdrželi slávu Boží, pozvedáte-li svých duší k marnosti, mluvíte-li převráceně a chováte-li tajně kořen hořkosti. Hněv Boží určitě spočine na každém, kdo si libuje v těchto kořenech nesvornosti a různic a živí je a vlastní tak ducha tolik nepodobného duchu Kristovu.“ TM 469

143. Jaké poučení máme z Enochova života?

„V průběhu staletí Enochova víra sílila a láska vroucněla. Modlitba mu byla dýcháním duše, on žil v ovzduší nebes... I když byl ještě stále na zemi, vírou přebýval v příbytcích světla... Vírou Enoch přenesen jest, aby neviděl smrti... prvé zajisté, než je přenesen, svědectví měl, že se dobře líbil Bohu (Žid 11,5). I nás Bůh vyzývá k podobnému obecenství.

Jaká byla Enochova svatost, taková musí být i svatost povahy těch, kteří budou vykoupeni z lidí při druhém příchodu Páně.“ 8T 330.331

144. Jak se můžeme stát Enochy? Kdo nám pomůže?

„Každý jednotlivec bude mít těžký zápas, má-li přemoci hřích ve svém vlastním srdci. Toto je někdy velice bolestný a skličující úkol, neboť svým pohledem ulpíváme na porušenosti své povahy, zatímco bychom měli hledět na Ježíše a přiodít se rouchem Jeho spravedlnosti. Každý, kdo vstoupí perlovými branami do města Božího, vstoupí tam jako vítěz a jeho největší vítězství je vítězství nad sebou samým.“ 9T 182

145. Může býti někdo vítězem bez boje?

„Viděla jsem, že nikdo, kdo neztvrdil nad hříchem, pýchou, sobeckostí, láskou k světu, nepravým slovem, nemohl mít účast na občerstvení (rozvlažení)... Přemýšlejme o tom, že Bůh je svatý a že jen svaté bytosti mohou v Jeho přítomnosti věčně přebývat.“ EW 71

146. Můžeme se vymlouvat, že nemůžeme zvítězit, když Pán nabízí pomoc?

„Žádný hřích nebude trpěn těm, kteří budou v bílém rouchu kráčet s Kristem. Nečistý šat má býti odňat a propůjčeno nám roucho Kristovy spravedlnosti. Pokáním a vírou se staneme schopnými, abychom poslouchali všechna přikázání Boží a byli nalezeni před Ním bez poskvrny. Kdo se jednou stane vlastníkem Božích zaslíbení, je nyní sklíčený, vyznává své hříchy a skrze Ježíše, svého Přimluvce, opravdově prosí o odpuštění.“ 5T 472

147. Proč ani nejmenší hřích nemůže do nebe?

„Žádná poskvrna charakteru nemůže vstoupit do věčnosti, neboť by rušila nebesa svou přítomností.“ RH 1894

148. Pod které království chceš patřit – temnoty, nebo světla?

„Duše, v níž sídlí síly nebes, odolává útokům satanovým. Musíme býti rozhodně pod vlivem té či oné velké moci, jež bojují o nadvládu světa. Do moci království temnoty nedostáváme se pouze tím, když si je sami vyvolíme, nýbrž i tím, když zanedbáme vyvolit si království světla. Když nespolutracujeme s nebeskými silami, ujme se satan našeho srdce a usídli se v něm. Jedinou zbraní proti zlému je Ježíš Kristus v srdci člověka. Když nedosáhneme živé spojení s Bohem, nemůžeme nikdy odporovat neposvěceným účinkům sebelásky, hovnění svému já a pokušení.“ DA 324

149. Co vše máme podniknout pro věčnou záchranu?

„Každý by si dal třeba pravou ruku utnout, aby zamezil rozšíření smrtelné nemoci po celém těle. O kolik více by měl být ochoten zřít se toho, co ohrožuje život jeho duše.“

MB 95

150. Co je nejmocnější ohradou nepravosti?

„Nejsilnější ohradou nepravosti na zemi není rouhavý život zavrženého hříšníka ani sešlého vyvrhele, nýbrž je to život, který se zdá ctnostný, počestný a ušlechtilý, ale v něm bují hřích a nepravost. Takový příklad silně svádí ke hříchu duši, stojící na okraji propasti a tajně zápasící z nějakým oblíbeným hříchem.“ MB 140

151. Když se cele neoddáme Bohu, komu přináležíme?

„Kdo se úplně neoddá Bohu, je pod vládou jiné moci a poslouchá hlasu, který je docela jiné povahy. Poloviční služba přivádí člověka na stranu nepřítele, jako úspěšného spojence zástupů temnoty.“ MB 140

152. Kam vede vzpírání se výstrahám a radám Ducha svatého?

„Církev dostala napomenutí za napomenutím. Povinnosti a nebezpečí lidu byly jasně zjeveny. Svět však byl pro ně příliš přitažlivý. Zvyky, způsoby a mravy, které odváděly duše od Boha po celá léta, získaly půdu vzdor napomenutí a prosbám Ducha svatého, až pokud se jim jejich cesty nezalíbily a hlas Ducha svatého byl sotva slyšen. Nikdo nemůže říci, kam až může v hříchu zajít, když sám povoluje moci tohoto velikého svůdce. Satan vstoupil do Jidáše Iškariotského a dovedl jej k zradě Pána. Satan svedl Ananiáše a Zafíru, aby klamali Ducha

svatého. Ti, kdož nejsou cele posvěceni Bohu, mohou býti svedeni konat dílo satanovo a při tom si mohou namlouvat, že slouží Pánu.“ 5T 103

153. Jsou na tom pohané bez světla lépe?

„Bůh nehledí na to, kolik světla jsme přijali, nýbrž na to, jak dané světlo využijeme. Proto je lépe pohanům, kteří si vyvolí dobro, nakolik to mohou rozeznat a vyznávají, že Bohu slouží, než těm, kdož si tohoto světla neváží a jejich denní život je v rozporu s jejich vyznáním.“ DA 239

154. Jaký vysoký cíl jest před námi?

„Svatost božství – podobnost Bohu – je cílem, který má býti dosažen!“ Ed 18

155. Můžeme jít na kompromis s hříchem?

„Ten, kdo touží po poznání pravdy, musí se snažit přijímat vše tak, jak mu to jest zjeveno. S bludem nemůže činit žádný kompromis. Kolísat a být pravdě napolo oddán, znamená zvolit si blud a satanovy klamy. Jediný tajný hřích či zvyk nakazí celou bytost. Člověk se stává nástrojem nepravosti.“ DA 313

156. Co doprovází křesťana na jeho cestě?

„Svou práci musíme konat v hluboké pokoře, postu a modlitbě. Nesmíme očekávat jen pokoj a radost. Přijde i zármutek. Když rozséváme v slzách, budeme žiti v radosti. Temnota a malomyslnost mohou někdy naplnit srdce sebeobětavých věřících; to jim však neuškodí. To může býti Boží záměr, aby Ho tím opravdověji hledali.“ 5T 134

157. Mohou moje nepravosti ovlivňovat jiné?

„Dopouštíš se hříchu a zapíráš svého Spasitele, když přemýšlíš o chmurných věcech, hromadíš-li si těžkosti a neštěstí. Těžkosti zítřka vnášíš do dneška. Ztrpčuješ si život a zarmucuješ své bližní a děláš si těžkosti.“ 3T 332

158. Jak se máme dívat na utrpení?

„Očist'ování lidu Božího nemůže býti bez utrpení. Bůh dovolí ohni soužení, aby odstranil strusku a oddělil bezcenné od drahého tak, aby mohl čistý kov vyzařovat. On nás vede z jednoho ohně do druhého a zkouší naši skutečnou hodnotu. Jestliže nesnášíme tyto zkoušky, co učiníme v době soužení? Když prospěch nebo protivenství odhalí faleš nebo sobectví našich srdcí, co učiníme, když Bůh bude ohněm zkoušet dílo člověka a zjeví tajnost každého srdce?“ 4T 85

159. Co si můžeme někdy namlouvat, když jsou jiní ve zkoušce?

„Ti, kteří nemají zvláštní zkoušky (pokušení), kterým jsou jiní vydáni, mohou si lichotit, že jsou lepší... Ale postavte je jenom do pece soužení a oni nebudou ji moci tak dobře snést, jako ti, které haní a nesprávně odsuzují. Jak málo dovedeme rozumět úzkosti jiného! Jak málokdo rozumí okolnostem jiných! Proto je těžko dáti dobrou radu. To, co se nám zdá nejvhodnější, může být zcela převrácené!“ 5T 55

160. Jak vede Bůh ty, kteří upřímně hledají?

„Přes mnohé vlivy, které člověka odvracejí a matou, všichni, kteří upřímně prosí Boha o moudrost, najdou správnou cestu. Nakonec musí každý člověk sám za sebe stát nebo padnout, bez ohledu na lidský úsudek, ale přiměřeně svému pravému charakteru před tváří Boží.“ 5T 248

161. Může satan přemoci s Bohem spojenou duši?

„Satan se nemůže přiblížit k duši, která je upnuta k Bohu!“ RH 3.12.1889

162. Oč se snaží satan, aby nás mohl přemoci?

„Satan dobře ví, že všichni, jichž může svest k zanedbání modlitby a zpytování Slova Božího, budou přemoženi jeho útoky.“ GC 519

163. Jak pozorní máme být na hlas Kristův ve Svědectvích?

„Světlo, drahocenné světlo září nad Božím lidem. Ale nezachrání jej, nebude-li souhlasit s tím, aby jím byl zachráněn... Veliké světlo zářilo na církev, ale ona je jim odsouzena, poněvadž odmítla v něm chodit. Kdyby byli slepí, byli by bez hříchu, ale oni

viděli světlo a slyšeli pravdu a přesto nejsou moudří a svatí. Mnozí po léta neučinili žádný pokrok v známosti a růstu k svatosti. Jsou duchovními trpaslíky. Místo, aby šli vpřed k dokonalosti, jdou zpět do temnoty a egyptských okovů. Jejich mysli nejsou obráceny k posvěcení a opravdové svatosti.“ 2T 123.124

164. Jaká tragedie se opakuje z dějin Izraele?

„Apoštol Pavel jasně uvádí, že zkušenost putování Izraelitů byla zaznamenána k poučení těm, kteří žijí v tomto věku před blízkým koncem světa. Nemysleme si, že naše nebezpečí jsou snad menší, než jaká dolehla na Izraele; právě naopak. Jako nás poučují dějiny Izraele, i my dnes budeme v pokušení podezřívát, reptat a stát v odbojném postavení. Vždy se vyskytne duch, který bude odporovat nutnosti kárat hříchy a nepravosti. Má snad proto zmlknout varovný hlas? V kladném případě bychom nebyli o nic lepší, než rozličné denominace v naší zemi, která se hrozí toho, dotknout se chyb a existujících hříchů.“ 3T 358

165. Co získá satan, když oslabí víru ve Svědectví?

„Satan usiluje všemi prostředky své moci, aby odstranil důvěru lidu Božího v hlas výstrahy a napomenutí, kterým Bůh zamýšlí, aby církev byla očištěna a prospívala v Jeho záměrech.

Satanovým plánem je oslabit víru lidu Božího ve Svědectví. Potom následuje nevěra k důležitým bodům naší víry, pilířům našeho postavení, potom pochybnost k Slovu Božím, čímž vede do zničující záhuby. Když se o Svědectvích pochybuje a jsou odložena, satan ví, že se klam v tomto bodu nezastaví. On znásobí svoje snahy, až vyvolá otevřené povstání, které je nevyhléditelné a končí záhubou.“

166. Proč je potřebná „sekerá“ Jana Křtitele?

„Ti, kterým bylo svěřeno nést jasné a ostré svědectví a v bázní Boží aby kárali nepravost... příliš často snáší pohanu místo soucitu a pomoci. Zatím co ti, kteří zaujmají neutrální stanovisko, jsou považováni za věrné a zbožné. Tím není Bůh ctěn. Předchůdce Kristova prvního příchodu mluvil jasně. On káral hřích a nazýval věci pravým jménem. On přiložil sekeru ke kořenu stromu. Oslovil jednu třídu lidí, která vyznávala, že je obrácena a přišla, aby byla od něho pokřtěna: „Pokolení ještěřčí, i kdo vám ukázal, kterak byste utéci mohli budoucímu hněvu? Protož neste ovoce hodné pokání... A již jest i sekeru ke kořenu stromu přiložena. Každý tedy strom, kterýž nenese ovoce dobrého, vyťat a na oheň uvržen bývá.“

„V tomto hrozném čase, právě před druhým příchodem Kristovým, Boží věrní služebníci mají nést ještě ostřejší svědectví než nesl Jan Křtitel! Kdo mluví jemné věci, nebude Bohem uznán za Jeho pastýře. Na takovém spočine hrozná běda!“ EGW

167. Jakou výstrahu dává Pán těm, kdo se postaví proti ostrým pravdám Svědectví?

„Služebníci povolání k důležité práci, byli vždy přijímání s nedůvěrou a podezíráním. Když v staré době Eliáš měl nést poselství lidu, věřící nepřijímali varovné poselství. Viděli v něm zbytečnou přísnost. Dokonce se domnívali, že se pomínul smysly, protože káral je – vyvolený lid Boží, jako hříšníky a míru jejich zločinů označoval za důvod Božích soudů... Neposvěcení lidé se takto spojí s protivníkem..., aby dílo věrných Božích služebníků co možno nejvíce ztížili.“ 3T 261

168. Proč vytýká Pán přílišné množství formality a lhovosti?

„V našich bohoslužbách vládne ještě příliš mnoho formality. Pán by chtěl služebníky, kteří hlásají slovo v síle Jeho svatého Ducha. Tu by sbor neměl před nimi sedět v ospalé lhovosti, upřeně hledět do prázdna a mluvené nechat bez odpovědi... Hlas Boží ústy Jeho poslů může být blahodárným zpěvem, ale jejich svaté výstrahy, napomínání a povzbuzování zůstávají všechny nepovšimnuty. Duch světa učinil je nepůsobivými. Pravdy Slova Božího jsou hlásány hluchým ušima a tvrdým, necitelným srdcím. Musíme mít jasně bdělé sbory a čilé, které povzbuzují kazatele, podporují je a pomáhají jim při zachraňování duší. Kde sbor

chodí ve světle, budou vždycky veselé, od srdce přicházející odpovědi a slova vděčné radosti.“ 5T 318

169. Jak jasně promlouvá Pán ke strážným?

„Strážní jsou odpovědní za stav lidu!“ 5T 235

„Ti, kdo jsou na zodpovědných místech díla Páně, jsou považováni za strážné na zdech Sionských. Bůh volá na ně, aby probouzeli Jeho lid... Ruka Páně dolehne na strážné, se zvláštní přísností, jestliže zanedbali předložit lidu jeho povinnosti vůči Bohu.“ EGW

170. Jak hrozné bude odpadnutí v církvi Laodicejské?

„... Církev se vzdá Pánem seslaného poselství a přijme nejneověrohodnější výklad... a nesprávné teorie... Mnozí budou na našich kazatelnách držet v ruce pochodeň falešného proroctví, zapálenou pekelnou pochodní satanovou.“ TM 409

171. Dostaví se rozdělení věrných od nevěrných?

„Prapor za praporem padal do prachu a houf za houfem z vojska Páně přecházel k vojsku nepřítelů a opět četa za četou z řad nepřátel přecházela k Božím lidu, zachovávajícímu příkázání Boží. Anděl letící prostředkem nebe, vkládal do mnohých rukou prapor Immanuele, zatím co jiní andělé volali mocným hlasem: „Vstupte v šik, všichni, kdo jsou věrní příkázáním Božím a svědectví Kristova, ať zaujmou svá místa. Vyjděte z prostředku jejich a oddělte se, a nečistého se nedotýkejte a já přijmu vás, a budu vám za Otce a vy mi budete za syny a dcery. A všichni kdož chcete, pojděte ku pomoci Hospodinu, ku pomoci Hospodinu proti mocným.“ 8T 41

172. Za jakých okolností bude dílo dokonáno, když bylo zanedbáno?

„Dílo, jež církev nevykonala v době pokoje a blahobytu, bude muset vykonat ve strašné zkoušce za nejnepříznivějších okolností, které nejvíce zbavují odvahy. Přízpusobením se světu utlumilo a zadrželo varovné poselství. Potom bude poselství rozšířeno za nejzúřivějšího odporu nepřátel víry. V té době třída povrchních, kteří se nedají poučit a jejichž vlivem se postup díla neustále zpomaloval, zřekne své víry a postaví se na stranu zapřísáhlých nepřátel Kristových, k nimž odedávna vnitřně náležela. Tito odpadlíci budou pak v nejrozhořčenějším nepřátelství činit vše, co je v jejich moci, aby své dřívější bratry utiskovali, pomlouvali a vyvolávali nevoli proti nim. Tento den je těsně před námi. Členové církve budou jednotlivě podrobeni zkoušce. Octnou se v takových poměrech, které je donutí, aby vydávali svědectví o pravdě. Mnozí budou mluvit před shromážděním rady, nebo před soudními dvory, snad odkázání jen sami na sebe. Pokud si opomenuli zajistit zkušenost, která by jim mohla pomoci v této tísní; nyní jsou vnitřně trápeni výčitkami svědomí, protože promarnili a zameškali příznivou příležitost.“ 5T 463

173. Jak se projeví mnozí nadaní z církve, když se krize dostaví?

„Až se bouře přiblíží, tu početná skupina těch, kdož vyznávají víru v trojandělské poselství, ale nebyli poslušenstvím pravdy posvěceni, opustí své stanovisko a připojí se k řadám odpůrců. Spojením se ze světem a účasti na jeho duchu došli tak daleko, že se budou dívat na věci ve skoro stejném světle jako svět... Mužové, mající nadání a líbivé vystupování, kteří se kdysi těšili pravdě, použili svých schopností, aby klamali a sváděli duše. Stanou se nejzarytějšími nepřáteli svých dřívějších bratrů.“ GC 608

174. Jaký další obraz podává svědectví o zkoušce?

„Boží lid bude brzy zkoušen ohnivými zkouškami a velká část těch, kteří se nyní zdají býti věrnými a pravými, zjeví se jako bezcenný kov... Místo, aby je protiventství, pronásledování a tupení posilovalo, zbaběle se postaví na stranu protivníka. Zaslíbení zní: „Nebo těch, kteří mně ctí, poctím.“ Budeme snad méně pevně lnout k Božím zákonům, protože svět velkou měrou se ho snažil znehodnotit?“

„Soudy Boží již dopadají na zemi, jak to vidíme v bouřích, záplavách, vichřicích, zemětřeseních, nebezpečí na zemi i na moři. Mocný JSEM mluví k těm, kteří nedbají o Jeho zákon. Když se Boží hněv rozlije na zemi, kdo tedy ostojí? Nyní je čas, aby Boží lid dokázal

věrnost zásadám. Když je Kristovým náboženstvím nejvíce pohrdáno, kdy Jeho zákon je nejvíce neuznáván, tehdy by naše horlivost měla být rozpálena a odvaha a rozhodnost naprosto neochvějná. Stát na obraně víry a spravedlnosti, když nás většina přehlídí, bojovat Hospodinův boj, když je bojovníků málo – to bude naší zkouškou. V této době musíme shromážďovat teplo s chladu jiných. Odvahu z jejich zbabělosti a věrnost z jejich zrady. Většina bude na straně toho velikého odbojníka.“ 5T 136

175. Jaké dvě možnosti jsou nám nabízeny?

„Zbloudili jsme od starých mezníků! Navraťme se! Jestliže je Hospodin Bohem, služme Mu; pakliže Bál, služme jemu. Na kterou stranu se přidáme?“ 5T 137

176. Co se stane, když Pán církev očistí od nekajících?

„Nikdy bychom neměli zapomenout, že dny očišťování církve nejsou v minulosti, nebo v přítomnosti, ale v bezprostřední budoucnosti. Kdo ví, kolik je mezi námi hotových na zkoušku... Jsme v závěru zkoušky církve. Tímto očištěním církve Bůh chce docílit, aby byla připravena pro „pozdní déšť“ a „hlasité volání“... je to čas pronásledování, čas protivenství...“ EGW

177. Kdy se dostaví „pozdní déšť“?

„Počátek času soužení, který je zde uveden, nevztahuje se na dobu, kdy bude vylito sedm posledních ran, nýbrž na krátkou dobu před tím, kdy ještě Kristus bude ve svatyni. V ten čas, kdy dílo zachraňování duší se bude končit, přijde čas soužení na svět a národové se rozhněvají, budou však zadrženy, aby nebránily dílu třetího poselství andělského. Toho času přijde od tváří Páně „pozdní déšť“, neboli občerstvení, aby zvučnému hlasu třetího anděla dodalo sílu a svatí byli připraveni, by mohli v době sedmi posledních ran obstát.“ EW 85

178. Ukolébá satan celou církev?

„Díky Bohu, nebudou všichni ukolébáni spánkem tělesné bezpečnosti. Budou zde věrní jednotlivci, kteří rozeznají znamení doby. Zatím co velký počet vyznavačů, svými skutky zapře svoji víru, budou zde j e d n o t l i v c i, kteří vytrvají až do konce.“ 5T 10

179. Co má činit každý osobně?

„Každý ať prozkoumá sám sebe, aby viděl, jak věří! Boží lid by měl činit pokání a obrátit se, aby jeho hříchy byly shlazeny, když přijdou časové rozvážení od tváří Páně.“ 8T 103

180. Odstraní „pozdní déšť“ hříchy lidu Božího?

„Bylo mi ukázáno, že nebude-li se lid Boží ze své strany snažit, ale pouze očekávat, že se mu dostane občerstvení, které by odstranilo jejich nedostatky a omyly, budou-li spoléhat, že je očistí od nečistoty těla i duše a učiní je způsobilými pro hlasité volání třetího anděla, budou nalezení lehkými. Občerstvení, nebo moci Boží se dostane pouze těm, kteří jsou připraveni na ně konáním díla, které jim Bůh přikázal, totiž, očištěním se od vší nečistoty těla i ducha, zdokonalováním svatosti v bázní Boží.“ 1T 619

181. Co máme poznat ve znamení Božích soudů?

„S postupem času se stává zřejmým, že Boží soudy dopadají na svět. Ohněm, povodněmi, a zemětřesením Bůh varuje obyvatele této země před svým brzkým příchodem. Blíží se čas veliké krize dějin světa... Boží soudy budou následovat rychle jeden za druhým – oheň, povodeň a zemětřesení s válkou a krveproléváním. Kéž by jen lidé poznali čas svého navštívení... Jsou mnozí, o které Duch Boží zápasí. Čas Božích ničivých soudů je časem milosti pro ty, kteří neměli příležitosti poznat, co je pravda. Pán na ně milostivě pohlédne...“ 9T 97

182. Můžeme určit den příchodu Páně?

„Kéž by se všichni naši bratři a sestry chránili každého kdo by určoval našemu Pánu čas Jeho příchodu!“ TM 55

183. Jak to bude vypadat v církvi, když připravení obdrží Ducha svatého?

„Ve sborech má nastat předivné zjevení moci Boží, ale ona neprospěje těm, kdo se před Pánem nepokořili a dveře svých srdcí neotevrou vyznáním a lítostí nad svými hříchy. V projevu oné moci, která zemi osvíti svou slávou, budou vidět něco, co ve své zaslepenosti budou pokládat za nebezpečné, co vzbudí jejich obavy a oni se spojí, aby tomu odporovali. Protože Pán nečiní podle jejich představ a očekávání, budou se tomuto dílu protivit. (Mat 12,31). Řeknou: „Proč bychom neznali Ducha Božího, když jsme v díle pracovali tak mnohá léta?“ Bude to proto, že byli hluchí k výstrahám a prosbám Ježíšova poselství a stále říkali: „Bohatý jsem, zbohatl jsem a ničeho nepotřebuji.“ EGW: Bible Raining School, květen 1907, str. 75.76

„Může být..., že pod vědomím svého závazku budou tak porušení, že když zazní „hlasité volání“ trojandělského poselství – nepoznají v něm Boží dílo. Když toto s v ě t l o, jež osvíti celou zemi zazáří, pak místo, aby v tomto díle byli Bohu nápomocní, budou mu klást překážky a to pouze proto, že ono nevyhovuje jejich omezenému myšlení. Dejme si říci, že Pán Bůh své poslední dílo povede takovým způsobem, že ono bude stát v protikladu všem myšlením i lidským plánům. Budou mezi námi i takoví, kteří budou chtít Boží dílo opanovat a diktovat podmínky onomu andělu (Zj 18,1.2), který se má připojit k hlásanému trojandělskému poselství. Pán Bůh však použije takové cesty a prostředky, skrze které bude možno poznati, že On sám má uzdu díla ve svých rukou.“ EGW: 1.10.1885 – Test.to M. 300 184. Do jakého nebezpečí se dostanou takoví, kteří zamění moc Ducha svatého za moc nepřítelů?

„Protož pravím vám. Všeliký hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Ducha sv. nebude odpuštěno lidem.“ Mat 12,24-31

185. Co se naplní při těchto lidech?

„Vyplivnu tě z úst svých!“ Zj 3,16

186. Jaké nebezpečí hrozí významným lidem v díle?

„Eliáš odvolal Elizea od pluhu a dal mu plášť posvěcení. Povolání k tomuto velikému, slavnému dílu bylo předloženo učeným a významným lidem. Kdyby byli skromní sami u sebe a cele doufali v Hospodina, byl by je poctil nesením Jeho praporu od vítězství k vítězství. Oni však opustili Boha, přizpůsobili se vlivu světa a Pán je zavrhl.“ 5T 82

187. Koho Pán povolá do svého díla?

„Bůh bude v našich dnech konat dílo, kterému málokdo rozumí. On probudí a upřednostní mezi námi ty, kteří jsou spíš vyučení Jeho pomazáním (Duchem)... Pán ukáže, že není odkázán na učené, domýšlivé smrtelníky.“ 5T 82

188. Jak bude Pán své dílo dokonávat?

„Pán při dokonávání posledního díla bude působit zcela mimořádným způsobem, nad všechno lidské pomýšlení... Použije prostředků a způsobů, o kterých nebude možno pochybovat, že On vzal otěže do vlastních rukou. Pracovníci budou překvapeni, když uvidí, jakými jednoduchými prostředky bude dokonávat své dílo ve spravedlnosti.“ – EGW

189. Kdo bude mít podíl na dokončení díla Páně?

„Trojandělské poselství má svou slávou osvítit celou Zemi, ale jen těm bude dovoleno mít podíl na zvěstování tohoto poselství, kteří v Boží síle odolali pokušení.“ RH 1.11.1908

190. Jaký jiný obraz podává Pán ve Svědectví?

„Avšak dny očisťování církve se rychle blíží. Bůh bude mít zde čistý a věrný lid. V blížícím se mocném tříbení, budeme moci lépe měřit sílu Izraele... Mnohá hvězda, kterou jsme pro její lesk obdivovali, zapadne v temnotě. Plevy budou jako mrak odváty větrem i z těch míst, kde nyní vidíme humno naplněné bohatou pšenici.“ 5T 80.81

191. Pochopíme svědectví, jež byla psána v slzách?

„Kdo ví, zda Bůh vás nenechá vašim svodům, které milujete? Kdo ví, že právě věrní, rozhodní a opravdoví kazatelé budou poslední, kteří nabídnou evangelium pokoje našim nevděčným sborům? Může být, že zhoubcí se již cvičí pod vedením satana a jen čekají, aby

odešlo ještě několik praporečnicků, aby zaujali jejich místa a hlasem falešného proroka volali: „Pokoj, pokoj“ – když Pán nemluvil o pokoji. Pláči zřídka, avšak nyní jsou mé oči zaroseny slzami a padají na papír, když toto píši. Může být, že brzy přestane mezi námi veškeré proroctví a hlas, který povzbuzoval lid, nebude již rušit jeho tělesnou dřimotu.“ 5T 77

192. Když už v době EGW projevovalo se tak veliké odpadnutí a stav církve se nezlepšil, jaký soud dopadne na nekající?

„Když Bůh bude chtít konat své neobvyklé dílo na zemi, když svaté ruce již neponesou archu, tehdy bude s lidem zle! Ó, kdybys ty, právě ty, poznal, co v těchto dnech slouží k tvému pokoji! Ó, kdyby náš lid jako Ninive, činil se vsí síly pokání a věřil celým srdcem, že Bůh chce svůj hněv odvrátit!“ 5T 77.78

„Poznáme, že církev – svatyně Páně bude první, která pocítí hněv Boží. Starší lidu, kterým udělil Bůh veliké světlo a měli býti strážci duchovních zájmů lidu, zklamali kladenou v ně důvěru. Zastupovali náhled, že nepotřebujeme vyhlížet divy a nápadné projevy Boží jako za dřívějších dnů. Časy se změnily. Tato slova je posilují v jejich nevěře a říkají: Pán nebude konat ani dobré ani zlé. On je příliš milosrdný, než aby navštívil svůj lid v soudu.

Tak „p o k o j a b e z p e č n o s t“, stane se heslem oněch lidí, kteří nechtějí, aby jejich hlas zazněl jako trouba, aby ukázali lidu Božímu jeho přestoupení a domu Jákobovu jeho hříchy. Tito němí psi, kteří nechtěli štěkat (Iz 56,10), pocítí spravedlivou odplatu uraženého Boha. Muži, panny a malé děti, všichni zahynou.“ 5T 211

193. Jak se odpadnutí v církvi projeví? Jací v něm budou lidé?

„Žádná převaha hodnosti, důstojnosti nebo světské moudrosti, žádné postavení v posvěcené službě nemůže uchránit lid, aby neobětovali zásady, jestliže se spoléhají na své vlastní klamné srdce. Takoví, na které se pohlíželo jako na důstojné a spravedlivé, ukáží se při odpadnutí jako strůjci spiknutí a jako příklady ve lhostejnosti a zneužití Božské milosti. Jejich zlou cestu Bůh nebude déle trpět a bude ve svém hněvu s nimi jednat.

Jen nerad Pán odstupuje z přítomnosti těch, kteří byli požehnání velkou znalostí (světlem) a kteří ve službě jiným pocíťovali moc slova. Kdysi Jeho věrní služebníci, obdaření přízní Jeho přítomnosti a Jeho vedení, odvrátili se od Něho a zavedli také jiné do bludu a proto propadli Boží nelibosti.“ 5T 212

194. Co nejvíce Boha uráží? Jaký máme mítí vztah k těm, které posílá Pán se svým ostrým svědectvím?

„Je stěžejší možné více urážet Boha, než opovrhovat a zavrhovat služebníky, které si Bůh vyvolil, aby vedli lid.“ 3T 355

195. Proč mnozí členové zavrhnou světlo pro poslední dobu?

„Kdo není zvyklý vcítit se do hloubky, kdo nenesl břímě vozu zatíženého snopy a kdo se natolik nesžil s Božím dílem, aby mu to bylo součástí vlastní bytosti a dražším než vlastní život, nedovede ocenit pocity mého muže právě tak, jako Izrael nedovedl pochopit to, co cítil Eliáš.“ 3T 262

III. ZASLÍBENÍ POMOCI

1. Proč Pán dával vždy svého proroka?

„Zkušebním kamenem jsou nám příkázání Boží a svědectví Ježíšovo. Když jsme věrní a poslušní, Bůh bude mítí radost z nás a požehná nám, jako svému vyvolenému a zvláštnímu lidu.“ 2T 693

„Skrze proroka přivedl Hospodin Izraele z Egypta, též skrze proroka ostříhán jest.“ Oz 12,13

2. Čím se vyznačuje správná linie lidu Božího?

„Anděl letící prostředkem nebe vložil do mnohých rukou prapor Immanuele, zatímco jiný anděl volal silným hlasem: „Stupte v šik. Všichni, kdo jsou věrní příkázáním Božím a

svědectví Kristovu, ať zaujmou svá místa. Vyjděte z prostředku jejich a oddělte se, nečistého se nedotýkejte a já přijmu vás..." 8T 41

3. Jakou výchovu nám Pán nabízí?

„Ti, kteří se nechají poučit o cestě a vůli Boží, ti dostávají to nejvyšší vzdělání, jaké smrtelníci mohou dosáhnout.“ CT 36

4. Jak si Pán vyzbrojí své věrné pro poslední boj?

„Bůh zde chce mít lid horlivý dobrých skutků, aby pevně stál uprostřed tohoto zkaženého světa. Bude zde mít lid, který se tak pevně bude přidržovat Boží síly, že bude bezpečný vůči každému pokušení. Zlé zprávy mohou k němu přímo sršet... mohou se snažit dotknout se jeho citů a porušit jeho mysl, a přece oni budou tak spojeni s Bohem a Jeho anděly, že budou jako ti, kteří mají oči a nevidí, mají uši a neslyší.“ EGW

5. Jak má býti zvěstováno poslední poselství?

„Pravda pro tento čas – poselství třetího anděla – má býti zvěstována hlasitým voláním.“ L.L.M. 83

6. Kdy se vytvoří správný manželský vztah?

„Jen kde Kristus vládne, jest pravá, hluboká a nesobecká láska. Potom se duše úzce spojí spolu a život utváří se k plnému souladu. Andělé Boží jsou pak v domě hosty a jejich svaté noční bdění posvěcuje manželskou komnatu. Nízká smyslnost jest zapuzena. Myšlenky míří vzhůru k Bohu a k Němu se pozvedá modlitba srdcí.“ 5T 362

7. Čím má býti manželství usměřováno?

„Očistění hříšníka skrze smírcí obět Syna Božího znamená mnohem více, než smrtelná mysl mnohých může pochopit. Je to zřejmé ze slov, ducha i myslí všech, kteří klesli k pozemskosti, smyslnosti, jež jest ovládající mocí jejich lože, kde měla býti jen čistá a svatá touha po Bohu.“ Need of Converted Ministry, 28

8. Kde získáme sílu k posvěcenému životu?

„Od všeliké pak zlé tvárnosti se varujte. Hojné opatření jest učiněno pro všechny, kteří jsou upřímní, opravdoví a cele myslí na dílo dokonalé svatosti v bázni Boží. Síla, milost a sláva byla způsobena Kristem a přinesena sloužícími anděly dědicům spásy. Nikdo není tak upadlý, porušený a necitný, aby toto vše nemohl nalézt v Kristu Ježíši, Který pro něj zemřel. Síla, čistota a spravedlnost bude udělena tomu, kdo opustí všechny své hříchy a ustane na své cestě nepravosti a obrátí se celým srdcem k živému Bohu. Pán čeká, aby z nich odstranil jejich hříchem poskvřené a porušené roucho a oděl je bílým šatem, skvoucím rouchem spravedlnosti a vyzve je, aby žili a nikdy neumírali.“ EGW

9. Jaké požehnání chce Pán udělit věrným dětem?

„Ti, kdo posvěcují Pána ve svých srdcích zbožnou myslí a kteří hledají, aby svaté hodiny soboty zachovali v posvěcení, uctí Boha tím, že nazývají sobotu rozkoší... Takovým anděle udělí zvláštní požehnání světla a zdraví a bude jim dána zvláštní síla.“ EGW

10. Jaké ovoce přinese pravá rozkoš v Hospodinu?

„Síla charakteru pozůstává ze dvou věcí: síly vůle a síly sebeovládání. Skutečná velikost a ušlechtilost člověka je měřena silou pocitů, které již podřídil, nikoli silou pocitů, kterými je ovládán... Nejsilnější člověk jest ten, který i když je citlivý na ponižování, přece ovládá své vášně a odpouští svému nepříteli. Tací lidé jsou pravými vítězi!“ 4T 456

11. Kdo je skutečným gentlemanem?

„Pouze křesťan s celým srdcem může býti pravým gentlemanem.“ 7T 199

12. Kdo je nám příkladem?

„Ježíš nebyl nikdy necitlivý a nepřístupný... Měl laskavý pohled a slova povzbuzení pro každého. Byl vzorem pravé zdvořilosti.“ 4T 488

„Ježíš se nikdy nedovolával svých práv... Neoplacoval zlé zlým, ale každou urážku snášel trpělivě.“ DA 89

13. Mohou nám lži a tupění uškodit?

„Ač zlořečení (lži, tupění, pomluvy) může uškodit dobré pověsti, přece nemůže poskvřnit povahu, poněvadž ji Bůh chrání... Člověk, jehož srdce jest založeno na Bohu, zůstane v hodině největšího soužení a za těch nejhorších okolností týž, jako za blahobytu, když se zdá, že na něm spočívá Boží světlo a přízeň. Jeho slova, pohnutky, jednání, mohou se jinak vykládat, avšak jeho se to netýká, poněvadž jde o vyšší zájmy... Jeho dítky mohou klidně čekat a důvěřovat, nechť mají sebe více nepřátel, aneb když se jimi opovrhne. Není nic skrytého, co by nebylo zjeveno, a ti, kteří ctí Boha, budou opět od Něho ctěni před lidmi i anděly.“ MB 53.54

14. Jak postupuje pravá láska?

„Láska nepodezírá a vždy vidí pohnutky a činy jiných v tom nejpříznivějším světle. Láska nikdy zbytečně nevystavuje chyby jiných. Zvědavě nenaslouchá nepříznivým zprávám, nýbrž snaží se připomenout některé dobré vlastnosti toho, kdo byl znevážen.“ 5T 169

15. Kdy použije Pán děti za své nástroje?

„Když vidí nebeské zástupy, že dospělí nemohou šířit pravdu, Duch svatý bude vylit na děti a ty budou pravdu zvěstovat, protože cesta byla uzavřena.“ 6T 203

16. Jaká odměna očekává vítěze?

„Odměna a sláva nebes spočine na vítězích a bude úměrná stupni, jakým jsme přiblížili Kristův charakter světu.“ RH No 5, 1895

17. Kdo obdrží největší odměnu?

„Máme konat velké Boží dílo. Největší odměnu obdrží na nové zemi ti, kdo Mu tady věrně a ochotně slouží.“ COL 330

18. Budou mít dobré skutky vliv na naši odměnu?

„Spasení si nelze získat dobrými skutky; jsou však důkazem víry, jež působí skrze lásku a očišťuje duši. A přestože neobdržíme věčnou odměnu podle svých zásluh, bude Pán přihlížet k dílu jež jsme z milosti Kristovy vykonali.“ DA 314

19. Jak se váže víra s odměnou?

„Odměna, kterou obdrží každý, bude podle neochvějné víry a upřímné opravdovosti, se kterou vytvářel svůj díl ve velkém boji života.“ 4T 35

20. Kdo pozoruje náš zápas?

„Zástupy světa přihlíží veliké hře života, křesťanskému boji. Toto však není vše. Vládce Vesmíru a myriády andělů jsou diváky tohoto pokolení. Oni úzkostlivě bdí, aby viděli, kdo úspěšně vítězí o získání koruny slávy, která nikdy neuvadne. Bůh i nebesští andělé s největším zájmem sledují sebezapření, obětování se a smrtelnou námahu těch, kteří běží, aby získali věčnou hodnotu.“ 4T 34

21. Pod jakou podmínkou může církev získat úžasnou moc?

„Kdyby polovina členů (věřících) se posvětila do služeb našeho Spasitele, měli bychom takovou duchovní moc, která by otřásla světem.“ 3T 404-406

22. Čím máme býti naplněni v díle záchrany?

„Všichni, kdo učinili smlouvu s Bohem a ostříhají Jeho přikázání, milují hynoucí lidské pokolení, jako je miloval Kristus. Oni následují příkladu Kristova v nejvážnější sebeobětavé práci.“ TM 246

„Každá duše, která přijímá Ježíše Krista za svého osobního Spasitele, bude toužit po výsadě služby Bohu a s horlivostí se bude chápat příležitostí, aby projevila vděčnost zasvěcením všech svých schopností službě svému Pánu.“ TM 394

23. K čemu nás Kristus vede, když v nás přebývá?

„Když Kristus přebývá v nás, nemůžeme jinak, než pracovat pro Něho.“ 5T 239

24. Jaký lék je nabízen všem bázlivým?

„Pro všechny, kteří jsou bez zmužilosti, jest pouze jediný lék – víra, modlitba a práce.“ 6T 438

25. Jaké nebezpečí hrozí těm, kdo kladou překážky světlu?

„Boží nelibost (hněv) spočívá na těch, kdo uzavírají cestu, aby jasné světlo nezasáhlo lid... Ať se nikdo nevystavuje nebezpečí, postavit se mezi lid a poselství z nebe. Toto poselství se dostaví k lidu a kdyby se žádný hlas mezi lidmi neozval, tak bude volat kamení.“
GW 304

26. Jaká hnací síla má býti při nás?

„Tatáž síla touhy zachraňovat své bližní, kterou se vyznačoval život Spasitele, má se projevovat i v životě Jeho pravých následovníků.“ 7T 10

27. Jaké hrdiny má Bůh v každé době?

„Ve všech dobách měl Bůh své mravní hrdiny a má je také nyní; muže, kteří jako Josef, Eliáš a Daniel se nestydí počítat k vyvolenému lidu Božímu. Jeho zvláštní pozhnutí provází práci těchto mužů činů, kteří se nenechávají odvést od přímé cesty povinností, ale v Boží rozhodnosti se táží: „Kdo je na Boží straně?“ Jsou to muži, kteří se nespokojují s pouhým tázáním, ale kteří žádají, aby ti, kdo si zvolili náležen Božímu lidu, špli také vpřed a zjevně osvědčovali svou oddanost Králi králů a Pánu pánů. Taci mužové podrobují svoji vůli a své záměry cele zákonu Božímu. Z lásky k němu nemilují svůj život. Jejich úkolem je brát světlo slova Božího a nechat je ustavičně zářit jasnými paprsky. Jejich heslem je věrnost Bohu.“ PK 148

28. Jaké úsilí vyvíjí satan?

„Satan činí vše možné, aby nic neproniklo k nám, co by nás káralo a napomínalo, abychom odložili svoje hříchy. Ale je zde lid, nesoucí truhlu Hospodinovu. Z nás odejdou ti, kteří již nechtějí nést truhlu. Ale to nemůže býti pravdě na překážku, neboť ona bude pokračovat a stoupat stále výš. V minulosti vzbudil Bůh muže a má je dosud, kteří čekají na vhodnou dobu připraveni, aby vystoupili s Jeho pozváním a procházeli omezeními... Vylije-li na ně Bůh svého Ducha, budou pracovat...“ TM 411

29. Jakou pozornost věnuje Bůh své církvi?

„I když se může zdát býti slabá a nedokonalá, je církev jedinou věcí, již Bůh věnuje ve zvláštním smyslu nejvyšší pozornost. Církev je jevištěm milosti Boží.“ AA 12

30. Co má církev dělat, když ji Pán posílá ostrá svědectví?

„Pokání činící hříšníci nemají důvod k zoufalství, když jsou jim připomenuty jejich hříchy a jsou před jejich nebezpečím varováni. Toto úsilí v jejich prospěch ukazuje, jak je Bůh velice miluje a touží je zachránit. Oni mají pouze následovat Jeho rady a konat Jeho vůli... Bůh předkládá hříchy svého lidu před něj, aby mohl pochopit všechnu svoji zkaženost ve světle Boží pravdy. Pak je jejich povinností zanechat jich.“ 4T 15

31. Jak miluje Bůh ty, kteří konají Jeho dílo?

„Kristovi služebníci jsou velice blízcí Jeho laskavému srdci... Studujete-li Slovo Boží, pronikejte stále hlouběji pod povrch. Vírou uchopte Boží moc a pamatujte, že Pán vás doprovází. Ať Jeho láska prozrazuje vše, co konáte a mluvíte. Ať pravda, převzácná, jednoduchá pravda Božího Slova svítí v plném jasu. Pokořte se před Bohem. Kristus bude vaší silou. Určil vás za správce nad svým slovem, abyste udíleli pokrm v čas příhodný.“
9T 151

32. Zvítězí Boží služebníci nad odpadnutím, pronásledováním a nevěrou v církvi?

„Dříve než se Kristus zjeví na nebeských oblacích s mocí a slávou velikou, lidé se odvrátí od pravdy a budou následovat nepravdu. Církvi bude dopřáno spatřit čas soužení. Ona bude prorokovat v žini. Ačkoliv se musí utkat s kacířstvím a pronásledováním, přece s pomocí Boží rozdrtí satanovi hlavu. Bude bojovat s nevěrou a odpadlictvím. Pán chce mítí lid tak pevný jako ocel, ve víře tak vytrvalý jako žula. Ve světě má býti Božím svědkem a Jeho nástrojem k vykonání zvláštního slavnostního díla ve dnech přípravy.“ 4T 594

33. Jak to bude s Božím dílem přes světáctví v církvi?

„Duch světa může mnohé nakazit a některé ovládnout. Dílo Boží se může udržovat jen s velkým vypětím a ustavičným sebezapřením, přece nakonec zvítězí!“ 5T 71

34. Jak potěšuje Pán své služebníky, kteří nesou Jeho výstrahy?

„Prorokova povinnost byla jasná: měl povýšit hlasu svého a odpírat převládajícímu zlu. Báł se však začít práci bez předcházejícího ujištění o pomoci. Proto se táže: „Až dokavad Pane?“ Není nikoho z lidu tvého, kdo by porozuměl, činil pokání a byl uzdraven?

Jeho zájem o bloudící lid Judský neměl vyznít naprázdno. Jeho poslání nemělo zůstat bez ovoce. Avšak zlo, které se po mnoha pokolení rozmáhalo, nemohlo býti v jednom dni odstraněno. Celý svůj život musel býti trpělivým, statečným učitelem – prorokem naděje i soudu. Boží úmysl byl přece naplněn a plné ovoce jeho úsilí, jakož i práce všech věrných se brzy zjeví. Ostatkové budou zachráněni. Aby toho mohlo býti dosaženo, muselo býti vzpurnému národu přineseno poselství výstrahy a napomenutí.“ PK 308.309

35. Jak se budou jevit poslušní v očích zesvětáčtělých?

„Dosáhneme-li úrovně jako si Hospodin přeje, budou nás považovat světáci za podivné, zvláštní a úzkoprsé extremisty.“ FE 281

36. Jak důležitá jest poslušnost ke spasení?

„Poslušnost ke každému Božímu Slovu je jedinou podmínkou úspěchu. Vítězství nejsou získána ceremoniami nebo okázalostí, nýbrž prostou poslušností nejvyššímu Králi, Pánu, Bohu nebes. Kdo důvěřuje tomuto Vůdci, nikdy nepozná porážku. Porážka přichází, když závisíme na lidských metodách a vynálezech, je-li vše Boží stavěno až na druhé místo. Poslušností učil Velitel obrovské zástupy vojsk Izraelských, poslušnost v tom, v čem oni nechtěli vidět žádný úspěch. Budeme-li poslouchat hlasu svého Velitele – Krista, pak povede svůj boj tak, že to překvapí i největší mocnosti světa.“ 6T 140

37. Jaká duchovní nemoc zachvacuje lid Boží?

„Podle světla, které mi dal Pán ve vidění, bezpečnost a klam se rozmáhá mezi Božím lidem, který tvrdí, že zachovává Boží přikázání. Duchovní vzezření pravé tváře hříchu a jeho odstraňování z církve ochabuje a Boží lid náhle zachvacuje duchovní slepota...“ 3T 324

38. Kdo obdrží pečeť Boha živého?

„Dobře si povšimněte tohoto bodu: Ti, kteří z moci Ducha svatého obdrží znamení pravdy, představené znamením, které dává muž ve lňném rouchu, jsou ti, „kteří vzdychají a sténají nade všemi ohavnostmi, které se dějí v církvi.“ 3T 267

„Zatím co satan přinášel svá obžalování a chtěl tento zástup zničit, chodili svatí andělé sem a tam a vtiskovali jim pečeť Boha živého. Oni jsou to, kteří jsou s Beránkem na hoře Sion a jméno Otcovo mají na svých čelech. Oni zpívají před trůnem píseň novou, kterou se nikdo nemůže naučit, jediné těch 144 000, kteří jsou koupeni ze země. Ti následují Beránka, kamž by koli šel; ti jsou koupeni z lidí, prvotiny Bohu a Beránkovi. A v ústech jejich není nalezena lest, neboť jsou bez úhony před trůnem Božím.“ 5T 475.476

39. K čemu vyzývá Pán všechny sbory?

„Potřebujeme ve všech sborech důkladnou reformaci. Do církve se musí dostat proměňující moc Boží!“ TM 443

40. Dostaví se v církvi pravá reformace? Co zjevil Pán EGW?

„Bůh volá na ty, kdo jsou ochotni nechat se vést Duchem svatým, aby konali dílo pravé reformace. Vidím krizi před námi a Pán volá své následovníky, aby vstoupili na Jeho cestu. Velice na mne zapůsobily výjevy, které jsem nedávné noci ve vidění spatřila před sebou. Zdálo se být veliké hnutí, dílo oživení nastoupilo na mnoha místech. Náš lid vstoupil do bojové linie na Boží volání.“ 19.5.1913 Gen. Konf. Bulletin

41. Jaké služebníky potřebuje Pán, když jiní půjdou na ústup?

„V tomto díle mají býti použity za zvěstné nástroje lidé. Horlivost a energie musí býti umocněny. Hřivny, které nečinností rezaví, musí se zapojit do služby. Hlas, který říká: „Počkej, neber břemena, jež ti byla naložena“, je hlas zbabělých vyzvědačů. Nyní potřebujeme

Kálefy, kteří půjdou vpřed – vůdce v Izraeli, kteří odvážnými slovy přinesou jasnou zvěst směřující k bezprostřední činnosti. Když sobecký, pohodlí milující, panikářský lid bojící se vysokých obrů a nedobytných zdí žádá ústup, necht' zazní hlasy Kálefů i kdyby ustrašení jednotlivci stáli s kamením v rukou připraveni ukamenovat je za jejich věrné svědectví!“

5T 383

42. Co chystá Pán vítězům víry?

„Bůh vás volá, abyste ze všech sil bojovali proti hříchu v každé podobě. Oblect se v plnou výzbroj Boží a svůj zrak pevně upřete na Vůdce svého spasení... Nenásledujte falešné barvy nýbrž pozorujte prapor Jeho svaté víry a buďte tam, kde plá, i kdyby to bylo v nejtěžší boji. Brzy bude boj skončen a vítězství bude dobyto. A budete-li věrní, budete víc než vítězi, skrze Toho, Který vás miloval. Vzácná cela, věčná tíž slávy bude vaše!“ 5T 309

43. Rozumíme pravé svatosti?

„Svatost je shoda s Bohem“. 5T 743

44. Co ještě svatost znamená?

„Svatost znamená žít cele pro Boha. Je to plné odevzdání srdce i života pro nebeské zásady.“ EGW

45. Jakou souvislost má vyznání hříchů se svatostí?

„Kdyby Jákob nebyl předem litoval svého hříchu... Bůh by nebyl vyslyšel jeho modlitbu... Stejně, bude-li lid Boží mít v čase soužení nevyznané hříchy... bude přemožen... Bude-li však hluboce pociťovat svou nehodnost, nebude míti žádných zatajených špatností, které by musel odhalovat. Jeho hříchy už byly před soudem a byly vymazány a on si na ně nebude moci vzpomenout... Ti, kdož odkládají přípravu na Boží den, nebudou se moci připravit v čase soužení ani kdy potom. Příklad všech takových je beznadějný.“ GC 620

46. Co nám ještě dnes nabízí milostivý Bůh?

„Ruka Boží tě pochytí způsobem tobě nemilým. Jeho hněv nebude dřímat. Ale nyní tě ještě zve. Nyní, právě nyní tě volá, aby ses k Němu bezodkladně obrátil a On ti milostivě odpustí a zhojí všechno tvé odpadlictví, všechny tvé přehmaty. Bůh vede zvláštní lid. Odpustí mu a očistí jej a učiní jej způsobilým pro proměnu. Všechna tělesnost bude odstraněna od Božího zvláštního pokladu, tak, že budou jako zlato sedmkráté pročištěné.“ 1T 431

47. Jaké převzácné volání Páně zaznívá lidu Božímu?

„Prosím vás bratři, pojd'te ke Kristu a napijte se! Pijte zdarma vodu spasení! Neodvolávejte se na své pocity... Nespoléhejte na žádnou lidskou oporu a spolehněte se cele na Krista. Musíte býti znova uzpůsobeni a pak teprve budete připraveni pro dílo zachraňování hynoucích... Ježíš říká: „Aj, postavil jsem před tebou dveře otevřené a žádný jich nemůže zavřít.“ Světlo září z těchto dveří a je naší povinností přijmout je, jestliže chceme. Upřeme svůj pohled k těmto otevřeným dveřím a snažme se přijmout vše, co nám Kristus chce dát.“

9T 182

48. V čem spočívá nejtěžší zápas?

„Každý jednotlivec bude míti těžký zápas, má-li přemoci hřích ve svém vlastním srdci. To je někdy velice bolestný a svízelný úkol, neboť svým pohledem ulpíváme na porušení své povahy, zatím co bychom měli hledět na Ježíše Krista a přiodít se rouchem Jeho spravedlnosti. Každý, kdo vstoupí perlovými branami do města Božího, vstoupí tam jako vítěz a jeho největší vítězství je vítězství nad sebou samým!“ 9T 182

49. Kdo vejde branami svatého města?

„Ne všem, kteří by rádi vešli, budou otevřeny brány tohoto města. Nýbrž pouze těm, kteří usilovali o poznání vůle Boží a své životy podřídili Jeho vedení.“ CT 109

50. Co je ještě praveno, jestliže chceme vstoupit do města?

„Všichni, kdo vstoupí nebeskými branami, vejdou tam jako vítězi. Když se vykoupení shromáždí kolem trůnu Božího s palmami ve svých rukou a korunami na svých hlavách, bude známé, jaké vítězství vydobyli. Bude taktéž zjeveno, jakou mocí satan ovlivňoval jejich mysl

– jak on k sobě připoutal ty, kteří si lichotili, že konají vůli Boží. Tak bude zřejmé, že jeho moci a úskočnosti nebylo možné úspěšně odolávat bez úsilí umocněného Boží pomocí. Člověk musí také vítězit nad sebou; jeho povaha, sklony a duch musí býti podřízeny vůli Boží. Avšak spravedlnost a síla Kristova stačí pro všechny, kteří se dožadují Jeho zásluh.

Nechť je tedy vynaloženo opravdové a rozhodné úsilí na poražení tohoto strašného nepřítele. Potřebujeme si vzít celou výzbroj spravedlnosti. Čas ubíhá a my se rychle blížíme konci doby své zkoušky. Budou naše jména zaznamenána v Beránkově knize života, aneb budeme mezi nevěrnými? Jsme v počtu těch, kteří se shromáždí kolem bílého trůnu a budou zpívat píseň vykoupených? V tomto zástupu nejsou chladní, povrchní jednotlivci. Každá duše to bere vážně, každé srdce oplývá díkuvzdáním za obdivuhodnou lásku Boží a vítěznou milost, která umožnila Jeho lidu zvítězit v boji proti hříchu. A zvučným hlasem zpívají píseň: Spasení jest od Boha našeho na trůnu sedícího a od Beránka.“ 5T 384.385

51. Jak náročná je zkouška pro vstup do nebes?

„Bůh vede svůj lid krok za krokem. Přivádí je do různých postavení, vypočtených na to, aby ukázali co mají v srdci... V každém dalším bodu je srdce pokoušeno a zkoušeno o něco přísněji... Anděl pravil: „Bůh bude stále stupňovat přísnost svého díla, aby vyzkoušel a osvědčil každého jedince svého lidu“... Jednotlivci jsou po určitou dobu zkušování a osvědčování, aby se ukázalo, zda se chtějí vzdát svých model a dbát rady Pravého Svědka. Nechtějí-li býti někteří očistění poslušností pravdy, nechtějí-li přemáhat svoji sobeckost, svou pýchu a zlé vášně, andělé Boží je obžalují: „Jsou připoutáni ke svým modlám, zanechme jich!“ – a jdou dále za svou práci, přenechávajíce je s jejich nezkrocenými hříšnými povahami nadvláde padlých andělů. Ti, kteří zможou každý bod, obstojí v každé zkoušce a zvítězí, nechť je cena jakákoliv... obdrží pozdní dešť a budou způsobit k proměnění.“ 1T 187

52. Jak působí Duch svatý, když se cele odevzdáme Ježíši?

„Když se duše odevzdá Ježíši, usídli se v novém srdci nová moc. Nastává změna, kterou člověk nikdy nemůže způsobit. Je to dílo nadpřirozené. Vnáší do lidské povahy nadpřirozený prvek... Jedinou zbraní proti zlému je Ježíš v srdci člověka. Nezískáme-li živé spojení s Bohem, nemůžeme nikdy odporovat neposvěceným účinkům sebelásky, hovnění svému já a pokušení.“ DA 324

53. Které dvě spravedlnosti musíme vlastnit?

„Spravedlnost, která je z víry, bude nám připočtena. Spravedlnost, kterou jsme posvěceni, bude nám udělena. Prvá nás opravňuje pro nebesa, druhá nás pro nebesa uzpůsobuje.“ RH 4.6.1895

54. Jaké nebezpečí vězí v hříšných žádostech?

„Pěstování hříšných povahových rysů, hříšné žádosti, může zmařit všechnu moc evangelia. Převládající hříšná žádost svědčí o zaslepenosti duše. Každé uspokojování této žádosti posiluje odpor k Bohu. Útrapy, povinnosti, hříšné radovánky jsou provazy, jimiž satan zaplétává lidi do své sítě. Ti, kdož raději zemřou, než aby se dopustili nesprávného činu, zůstanou věrní.“ 5T 52

55. Kdo nás povede, abychom se vzdali hříchu?

„Pravý zármutek nad hříchem je výsledkem působení Ducha svatého... Každým hříchem zraňujeme Ježíše. Při pohledu na Toho, kterého jsme bodli, pláčeme nad hříchy, jež Mu způsobily úzkost. Takový pláč vede k opuštění a zanechání hříchu.“ DA 300

56. Co se může dostavit v životě Kristových bojovníků?

„Svou práci musíme konat v hluboké pokoře, postu a modlitbě. Nesmíme očekávat jen pokoj a radost. Přijde zármutek. Jestliže rozséváme v slzách, budeme žít v radosti. Temnota a malomyslnost mohou někdy naplnit srdce sebeobětavých věřících; to jim však neuškodí. To může býti Boží záměr, aby Ho tím opravdověji hledali.“ 5T 134

57. Co nám zaslibuje Pán v životních problémech?

„Znavenost zaslepuje a zatemňuje výhled do budoucna, ale Ježíš vidí konec od počátku. Má východisko z každé nesnáze. Náš nebeský Otec má pro nás tisíce cest, ač o nich ani nevíme. Ti, kdož přijmou tuto zásadu a kladou na první místo Boží službu a Boží čest, budou kráčet po rovné cestě a jejich těžkosti zmizí.“ DA 330

58. Proč se slíbená pomoc někdy nedostavuje?

„Viděla jsem, že Bůh by ti byl přítomnou pomocí, kdybys důvěřovala jenom Jemu. Ty se ale vytrhuješ z náruče drahého a milujícího Spasitele!“ 2T 319

59. Jak veliká je Boží starost o ty, co Mu důvěřují?

„Ježíš pečuje o každého tak, jako by nikdo jiný nebyl na zemi, který by to učinit mohl. Jako Bůh působí velikou silou v náš prospěch a jako náš nejstarší Bratr podílí se na všech našich bolestech. Majestát nebes nevzdálil se od padlých, hříšných lidí. Nemáme Velekněze, který by byl tak vyvýšen, aby s námi nemohl soucítit, nýbrž takového, Který byl ve všem tak pokoušen, jako my, avšak bez hříchu.“ 5T 346.347

60. Jak se zachovat v těžkostech?

„Bůh nám utrpením ukazuje na temné skvrny v naší povaze... V těžkostech nereptejme... a nesnažme se vytrhnout z Ježíšovy ruky, ale pokořme svou duši před Bohem.“ DA 301

61. Když se Pánu cele oddáme, jak bude reagovat nepřítel?

„Čím více se lid Boží snaží napodobovat Krista, tím vytrvaleji bude pronásledován nepřitelem; ale blízkost Kristova je posiluje v odporu proti našemu velkému nepříteli, který je chce od Krista odvrátit.“ 1T 406

62. Co máme v tomto boji přislíbeno?

„Nikdo z nás se nemůže vmlouvat na nějaký druh zkoušky a opustit svoji závislost na Bohu. Byl by ztracený! Bůh je zdrojem naší síly, je naší pevností v každé situaci. Když k Němu voláme o pomoc, Jeho ruka je připravena k záchraně.“ 4T 328

63. Jak dlouho nás Pán ponechává ve zkouškách?

„Bůh mi ukázal, že svému lidu dal trpký nápoj, aby jej čistil a třibil. Jest to trpký nápoj, ale reptání a nařikání i nespokojenost jej může učinit ještě trpčím. Avšak ti, kteří jej takovým způsobem přijímají, musí pít ještě další nápoj... a jestliže ani druhý nebude působit, musí mít další a další... až se dostaví takový účinek, jaký měl Pán v úmyslu.“ EW 47

64. Jak formuje Pán náš charakter?

„Je možné, že při budování tvého charakteru musí být mnohé vykonáno, že jsi neforemným kamenem, který musí býti upraven a obroušen dříve, než může vyplnit své místo v Božím chrámě. Nesmíš býti překvapen, jestliže Boží kladivo a dláto obráží ostré hrany tvého charakteru, dokud nebudeš upraven pro místo, které Pán pro tebe připravil... A buď jist, že ani jeden úder nebude zbytečný. Každý Jeho zásah je zásahem lásky pro tvé věčné blaho. On zná slabosti a On tě chce utvrdit a ne zničit.“ 7T 264

65. Jak máme býti vděční za otesávání ve zkouškách?

„Skutečnost, že jsme povolání snášet těžkosti, dokazuje, že Pán Ježíš vidí v nás něco velice cenného, co chce rozvinout. Kdyby v nás neviděl nic, čím by mohl oslavit své jméno, neztrácel by čas našim očišťováním. Nevynakládáme zvláštní námahu v šlechtění ovocných stromů? Kristus nehází bezcenné kameny do své pece. Zde jde právě o ryzí zlato. Kovář klade železo a ocel do ohně, aby se přesvědčil o jaký kov jde. Svým vyvoleným Pán dovoluje procházet pecí soužení, aby se ukázala jejich vhodnost a způsobilost pro Jeho dílo.“ 7T 214

66. Za jakých okolností dozrává ovoce naší víry?

„V zápasech se sílí duchovní život. Zkoušky, ve kterých jsme obstáli, přispívají k upevnění povahy a k rozvoji jedinečných duchovních vlastností. Dokonalé plody víry, pokora a láska, často nejlépe zrají za bouří a v temnotě.“ COL 61

67. Kdy se zkoušky a těžkosti minou svého cíle?

„Soužení, když nejsou prožívána vírou, nemohou sloužit k věčnému životu.“ EGW

68. Kdo nám stojí po boku v peci soužení?

„Žehnající Spasitel stojí u mnoha duší, jejich oči jsou slzami tak zalité, že Jej nemohou poznat. On touží po tom, aby nás mohl ujmout za ruku a vést nás, jestliže s dětskou důvěrou na Něho hledíme. Jeho srdce je vždycky otevřeno našemu zármutku, utrpení a starostem.“ MB 26

69. Máme klesat na mysli, když jsme se odevzdali Pánu?

„Každý by se měl naučit radovat se z naděje a víry, ale přece, i když se zcela odevzdáme Kristu a víme, že nás přijal, nejsme mimo dosah pokušení. Boží slovo nám říká: „Mnozí se vytríbí, zbělí a budou vyzkoušeni“ (Dan 12,10). „Blahoslavený člověk, který obstojí ve zkoušce; když se osvědčí, dostane vavřín života, jež Pán zaslíbil těm, kdo Ho milují.“ (Jak 1,12). COL 155

70. Může satan přemoci toho, kdo se drží důvěrou Krista?

„Veškerá moc satana nedokáže přemoci člověka, který se v prosté důvěře odevzdal Kristu.“ COL 157

71. Mohou nás ďáblové oddělit od Krista?

„Ani zlí lidé ani ďáblové nemohou zadržet neb překážet dílu Božimu aneb odstranit přítomnost Ježíše od Jeho lidu. Ti, kteří s poddaným a pokorným srdcem vyznají, a vzdají se hříchů, ti, kteří se přidržují Jeho zaslíbení, ti jsou v Jeho ochraně.“ GC 529

72. Když se dostaví zkoušky, jak se máme zachovat?

„I když přijdou těžké, nepochopitelné zkoušky, nedopust'me, aby nás připravily o vnitřní pokoj. Když s námi lidé budou zacházet nespravedlivě, nesmí to v nás vyvolat zášť. Kdybychom podlehlí myšlence na pomstu, uškodíme sami sobě. Podlomíme svou důvěru v Boha a zarmoutíme Ducha svatého. Po boku nám stojí svědek, nebeský posel, který kolem nás vybuduje ochranný val proti nepříteli. Zahalí nás záře Slunce spravedlnosti, kterou satan nedokáže proniknout.“ COL 172

73. Má Bůh řešení na všechny situace?

„Jestliže odevzdáme svůj život Boží službě, nikdy se neoctneme v situaci, kterou by Bůh nevyřešil. Okolnosti se mohou vyvíjet rozmanitě, a přece na své cestě máme Průvodce. I v sebevětších nesnázích máme spolehlivého Rádce ve všech bolestech, ztrátách i v osamění je nablízku soucitný Přítel. Neopustí nás, ani když ve své lidské chatrnosti klopýtáme. Dodnes zní jasně Jeho výrok: „Já jsem cesta, pravda i život.“ COL 173

74. Jak poželal Bůh Jobovi, když činil pokání?

Když Job uzřel odlesk slávy svého Stvořitele, zošklivil se sám sobě a v prachu a popele činil pokání. Potom mu Pán mohl bohatě požehnat a poslední léta jeho života učinil nejlepšími.“ PK 164

75. Jaké převzácné zaslíbení platí pro dny těžkých zkoušek?

„V životě všech lidí přicházejí údobí těžkých zklamání a malomyslnosti, dny, v nichž se dá těžko věřit, že Bůh je stále ještě dobrotivý k svým pozemským dětem, ani, kdy zármutek tísni duši tak, že si člověk přeje raději smrt než život. Pak se stává, že mnozí pozbývají víry v Boha a upadají v otroctví pochybnosti a nevěry. Kdybychom v takových dobách duchovním zrakem mohli poznat úmysl Boží prozřetelnosti, viděli bychom anděly, kteří se snaží nás zachránit, usilují postavit naše nohy na onen základ, který je pevnější než nebetyčné hory a naše celé bytí bylo by oživeno novým životem a novou vírou.“ PK 162

76. Kdo nás jedine může osvobodit?

„Jakkoli jste slabí, aneb jakkoli mocně vás poutá hřích, Kristus vás osvobodil. Písmo mluví o mnoha případech. Čtyři muži měli takový zájem o jednoho ubohého muže, že jej přinesli k Ježíši. Když ho spustili stropem do přítomnosti Lékaře, Ježíš mu rozkázal, aby vstal a šel. Když uposlechl, stal se zázrak... On chce i pro nás učinit totéž.“ EGW

77. Jak pomohl ženě hříšníci ke změně života?

„Ježíš vzhlédl a zeptal se: „... žádný tě neodsoudil? Která řekla Jemu: žádný Pane. I řekl jí Ježíš: Aniž já tebe odsuzuji. Jdi a nehřeš více.“ To byl pro ni začátek nového života, života čistoty a pokoje; a nyní se cele posvětila službě Bohu. Ježíš pozvedl tuto padlou duši a učinil větší div, než kdyby uzdravil nejhroznější nemoc. Vyléčil duchovní nemoc, která je k věčnému zahynutí. Tato kající žena se stala Jeho nejvěrnější učednicí. Za Jeho odpuštění oplácela Mu obětavou láskou a posvěcením.“ DA 462

78. Jsme tak vděční za osvobození od hříchu jako Marie Magdaléna?

„Mariin případ byl zdánlivě beznadějný, ale Kristus viděl její dobré vlastnosti, její lepší povahové rysy. Plánem vykoupení dostalo se lidstvu velkých možností a u Marie se to mělo projevit. Stala se Jeho milostí účastna Boží povahy. Padlá žena, v níž přebývali ďáblové, dostala se do úzkého styku se Spasitelem a sloužila Mu. Byla to Marie, jež seděla u Jeho nohou a učila se od Něho. Marie pomazala Jeho hlavu vzácnou masťou a umyla slzami Jeho nohy. Marie stála u kříže a šla s Ním ke hrobu. Ona byla první u hrobu po vzkříšení a první zvěstovala, že vstal z mrtvých.“ DA 568

79. Kdo bude nejbliže Ježíše v Jeho království?

„Ti, kdo stále vítězili, milují Ježíše nejvíce a v onom dni kdy každý obdrží odměnu podle svých skutků, budou Kristu nejbliže.“ Signs 42, 1896

80. Jak budeme pohlížet na někdejší těžké zkoušky?

„Ve chvíli největšího zoufalství pocítí všichni, kdož se chtějí uchopit vedoucí ruky Boží, že pomoc Boží je nejbliže. Na nejtemnější část svého života budou pohlížet s vděčností (2 Petr 2,9). Vyvede je z každého pokušení a ze všech zkoušek a jejich víra bude tím pevnější a získají tím bohatší zkušenosti.“ DA 528

81. Jsou těžkosti důvodem k malomyslnosti?

„Nejednáme moudře, když se zabýváme jen truchlivými vzpomínkami na to, co jsme prožili, když vzpomínáme na nespravedlnosti a zklamání, jež nás potkaly, stále o nich mluvíme, lkáme nad nimi, až nás přemůže malomyslnost. Malomyslný je plný chmur, zapuzuje světlo Boží ze svého srdce a vrhá stín na cestu druhých. Děkujeme Bohu za jasné obrazy, které nám poskytuje. Seshromádejme požehnání, týkající se Jeho lásky.“ CH 117

82. Jak má v boji o vítězství postupovat mládež?

„Viděla jsem, že dokud nenastane u mládeže úplná změna, je pro nebesa beznadějně ztracena. Neboť jak mi bylo ukázáno, není ani polovina mládeže, hlásící se k náboženství a pravdě, opravdově obrácena. Kdyby byli obráceni, nesli by ovoce k slávě Boží. Máme lék pro duši nemocnou hříchem. Tento lék je v Ježíši. náš drahý Spasitel! Jeho milost je dostačující i pro toho nejslabšího a i ten nejsilnější musí obdržet Jeho milost, jinak zahyne.

Viděla jsem, jakým způsobem je možné tuto milost získat. Jdi do své komůrky a tam sám pros snažně Boha: „Stvoř mi srdce čisté, ó Bože, a ducha přímého!“ Mysli to vážně a upřímně! Upřímná modlitba zmůže mnoho. Bojuj jako Jákob na modlitbách. Setrvávej ve smrtelné úzkosti a obavě... A právě tak dlouho, jak budeš bdít a modlit se, budeš schopen potlačovat své zlé návyky a milost Boží se ti může projevit a také se projeví.“ 1T 158

83. Co získáme každodenním studiem Písma a modlitbou?

„Ti, kteří obléknou celou výzbroj Boží a každodenně věnují čas přemýšlení a modlitbě, studiu Písma, budou spojeni s nebem a budou působit spásným, proměňujícím vlivem na ty, kdož jsou kolem nich. Vznesené myšlenky, ušlechtilé touhy, jasné chápání pravdy a povinnosti k Bohu bude jejich údělem. Budou toužit po čistotě, světle, lásce a usilovat o všechny dary nebes. Jejich modlitby se dostanou za oponu. Tato třída bude mít svatou odvahu přijít do přítomnosti Věčného. Budou si uvědomovat, že nebeské světlo a sláva je pro ně, a tímto intimním spojením s Bohem budou pročištěni, povzneseni a zušlechtěni. Taková je přednost pravých křesťanů.“ 5T 112.113

84. Jaká požehnání přináší modlitba?

„Máme sice upřímně pracovat pro záchranu ztracených, ale mějme vždy čas... k modlitbám a zkoumání Slova Božího. Pouze to dílo, jež bylo vykonáno na modlitbách a bylo posvěceno Ježíšovými zásluhami, ukáže se jako užitečné.“ DA 362

85. Proč je modlitba tak důležitá?

„Bez vytrvalé modlitby nemůžeme vést správný náboženský život právě tak, jako nemůžeme mít tělesnou sílu bez potravy. Denně musíme usedat k Božímu stolu. Musíme přijímat sílu z živého kmene...“ 4T 560

86. Jak vítězil Ježíš v pokušeních?

„Když na Krista doráželo pokušení co nejsilněji, nejedl nic. Odevzdal se Bohu a ve vážné modlitbě a v dokonalém poddaní se do Jeho vůle, odcházel jako vítěz. Ti, kteří vyznávají pravdu pro poslední dobu, by měli napodobovat tento veliký příklad modlitby...“ 2T 203

87. Víme vůbec, jak důležitá je modlitba?

„Nikdo není bezpečný ani jeden den, nebo hodinu, když se nemodlí!“ GC 530

88. Jakou sílu získáme v modlitbě?

„Bdlostí a modlitbou, slabá místa takto střežena, stala by se silnými místy a oni by se mohli utkat s pokušením bez toho, že by byli poraženi.“ 3T 511

89. K čemu vede každá těžkost?

„Každou těžkost považujeme za příležitost k modlitbě! Není bytosti na světě, která by získala svou moc od jinud, než od Boha. A tento zdroj je přístupný i nejslabší duši.“ DA 667

90. Jak důležité je čtení Písma?

„Písmo nutno číst každý den... Slovo Boží dá správnou normu pro spravedlnost i pro zlo a mravní zásadu.“ 3T 194

91. Co získáme denním studiem Písma?

„Ti, kteří studují Písmo, přijímají Boží radu a spoléhají na Krista, budou uschopněni vždy jednat moudře a za všech okolností. Přítomnou pravdu nutno přijmout celým srdcem a ona se stane základem charakteru, vytýčí pevný cíl, který neovlivní dny svůdné zábavy, ani nestálost zvyků, pohrdání těch, kteří milují svět, nebo touhy vlastního sobeckého srdce.“ 5T 43

92. Jak vypadá křesťan, když je proniknut pravdou?

„Duše přebývajíc v čistém ovzduší svatých myšlenek, je proměněna Bohem, studiem Jeho Slova. Pravda je tak široká, tak dalekosáhlá, tak hluboká, tak obsáhlá, že vlastní já se ztrácí ze zřetele. Srdce je zušlechtěno a ztišeno do pokory, něžnosti a lásky.“ 8T 322

93. Jak důležité je bílé roucho, které nám Kristus nabízí?

„V Boží přítomnosti můžeme obstát pouze v rouchu, jež pro nás připravil Kristus. Každého, kdo činí pokání a věří, přikryje Ježíš Kristus rouchem své spravedlnosti.“ COL 311

94. Jakou službu v boji o spasení prokazují andělé?

„Když ráno vstáváte, pociťujete svou bezmocnost a potřebu Boží síly? Předkládáte pokorně a z celého srdce své prosby o potřebu Boží síly? Jestliže ano, andělé zaznamenávají vaše prosby. Jestliže tyto modlitby nevyšly z pokryteckých úst, pak v případě nebezpečí, že byste nevědomě učinili zle, váš strážný anděl vás povzbudí k lepšímu rozhodnutí a vnukne vám slova a ovlivní vaše skutky.“ 3T 363.364

95. Jak to dopadne, když se domníváme, že nehrozí nebezpečí?

„Jestliže nepociťujete žádné nebezpečí a neprosíte-li o pomoc a sílu proti pokušení jistě zbloudíte. Vaše zanedbaná povinnost bude zaznamenána v Boží knize v nebesích a v den soudný budete na váze nalezeni lehčí.“ 3T 364

96. Jak důležitá je služba andělů?

„Andělé se ustavičně vznášejí k nebesům a dolů k zemi. Zázraky Spasitelovy, které konal na nemocných a trpících, byly způsobeny mocí Boží těmito anděly. A skrze Krista, působením Jeho nebeských poslů, přicházejí k nám i všechna požehnání Boží.“ DA 143

97. Můžeme být spolupracovníky andělů?

„Všichni, kteří se rozhodují pro tuto službu, stávají se pomocnou rukou Boží. Jsou spolupracovníky andělů, ba spíše nástroje, jimiž andělé dovršují své poslání. Andělé mluví jejich hlasem a pracují jejich rukama...“ Ed 271

98. Mohou nás andělé donutit ke spolupráci?

„Není v moci andělů ovládat mysl lidí proti jejich vůli. Když nepříteli povolují a nesnaží se odolávat, nemohou andělé Boží dělat více, než udržovat v šachu satanovy voje, aby nemohly konat dílo zkázy, dokud nebude dáno další světlo oněm duším, nacházejícím se v nebezpečí tak, aby se vzchopily a hleděly k nebesům o pomoc. Ježíš nepřikáže svatým andělům, aby vytrhli ty, kteří se nesnaží pomoci si sami.“ 1T 345

99. Jaké ujištění je dáno těm, kdo bojují boj víry?

„Spíše vyšle všechny nebeské anděly, aby ochránili Jeho lid, než by ponechal jedinou duši, jež Mu důvěřuje, aby ji satan přemohl.“ GC 560

100. Kdy nás může satan se svými anděly ovládat?

„Bylo mi ukázáno, že satan nemůže ovládat mysl, pokud se jeho nadvládě nepoddáme. Ti, kdo opustí právo, jsou ve vážném nebezpečí. Oddělují se od Boha a od ochranné péče Jeho andělů, a satan, který je stále na stráži, aby zmařil duše, počíná jim předkládat své svody (klamy). Takoví jsou v krajním nebezpečí... vstoupili na satanovo území a on si činí na ně nárok... Satan a jeho andělé jen neradi ztrácejí svou kořist. Zápasí a bojují se svatými anděly a boj je krutý. Ale jestliže ti, kteří bloudili, nepřestávají úpěnlivě prosit a vyznávají v hluboké pokoře své nepravosti, získají nadvládu andělů, kteří vynikají silou a vysvobodí je z moci andělů padlých.“ 1T 301

101. Co učiní Pán s našimi nejlepšími snahami?

„Když je v srdci poslušnost k Bohu, když všechno úsilí vede k tomuto cíli, tehdy Ježíš přijme tyto schopnosti a snahy, jako ty nejlepší...“ Signs 23, 1890

102. Co získáme následováním Pána?

„Budeme-li v tomto životě kráčet s Pánem, budeme naplněni Jeho láskou, uspokojeni Jeho přítomností. Přijmeme již zde tolik, kolik naše lidská přirozenost unese.“ DA 331.332

103. Jaké zaslíbení platí doufajícím v Pána?

„Pán nikdy neopustí duši, která v Něho doufá a vyhledává Jeho pomoc. Koruna života bude vložena jen na čelo vítězů!“ 5T 70.71

104. Čeho dosáhneme, když prosíme o čisté srdce?

„Když se lid Boží pokorí před Bohem a prosí o čisté srdce, je dán rozkaz: „Vezměte roucho to zmazané z něho“, a vyslovena jsou povzbuzující slova: „Pohled, přenesl jsem z tebe nepravost tvou a oblékl jsem tě v roucha proměnná“. Dětem Božím, jež v pokušení a ve zkoušce zůstaly věrné, bude propůjčeno neposkvřené roucho Kristovy spravedlnosti.“

„Zatím, co satan přednášel své žaloby a snažil se zničit věřící, chodili svatí andělé neviditelně sem a tam a vtiskovali věřícím pečeť živého Boha.“ 5T 475

105. Jak vážně se máme zamýšlet nad pečetí Boží?

„Zanedlouho každé Boží dítě obdrží Boží pečeť. Ó, jak je to důležité mít pečeť na svém čele! Kdo se může smířit s myšlenkou, že by byl navždy pomínut, když andělé vyjdou, aby pečetili služebníky Boží na čelech jejich?“ RH 22.5.1890

106. Kdy můžeme dosáhnout cíle?

„Muži i ženy mohou dosáhnout cíl od Boha vytýčený, jestliže Kristu dovolí, aby byl jejich pomocníkem.“ 7T 49

„Jestliže v srdci vládne Kristus, je čisté a osvobozené od hříchu. V životě takového člověka se projevuje sláva, plnost a dokonalost plánu spasení.“ COL 420

107. Jak důležitá jest čistota srdce? Kdo nám k tomu pomůže?

„V dosavadním duchu nemohli mít učedníci podíl s Pánem. Museli se pokorit a milovat. Jinak se nemohli zúčastnit velikonoční večeře, ani památky, kterou chtěl Kristus

ustanovit. Jejich srdce musela býti očištěna. Pán Ježíš umytím nohou smyl všechnu pýchu, sobectví, nesoulad a nenávisť. Způsobil u nich změnu smýšlení a mohl říci: „Čistí jste“.

DA 648

108. Vypudí Pán hřích z nás, nebo je to naší povinností?

„Vypuzení hřichu je osobní záležitostí každé duše. Je pravdou, že my nemáme dostatek síly, abychom se osvobodili od satanova vlivu. Když však toužíme po osvobození od hřichu a v naší nouzi voláme o sílu, pak jsme zmocněni mocí Ducha svatého...“ DA

109. Z kterého zdroje je nám umožněno růst ve víře?

„Dar Ducha svatého obdrží pouze ti, kdo pokorně očekávají na Boha a na Jeho vedení a milost. Bůh jim ochotně udílí své moci. Uchopíme-li se u víře tohoto slíbeného požehnání, získáme tím všechna ostatní požehnání.“ DA 672

110. S jakou jistotou můžeme očekávat na dar Ducha svatého?

„Můžeme prosit o odpuštění hříchů, o Ducha svatého, o povahu podobnou charakteru Kristovu, o moudrost a sílu ke konání Jeho díla a o každý zaslíbený dar; potom však máme věřit, že obdržíme to, o co jsme neprosili... Dar je již v samotném zaslíbení, a my můžeme jít klidně po práci s tím ujištěním, že Bůh je mocen splnit to, co zaslíbil a že dar, který již takto vlastníme, stane se skutečností až jej budeme nejvíce potřebovat.“ Ed 258

111. Kdy můžeme žít životem Kristovým?

„Těm pak, kteří Ho přijali a věří ve jméno Jeho, dal moc stát se dětmi Božími. Nejde o lidskou, ale o Boží moc. Jestliže přijmeme Krista, přijmeme také sílu žít jako On.“ COL 314

112. Jak vysoký cíl možno v Kristu dosáhnout?

„Mužové a ženy mohou z moci Boží a v Jeho vedení vést takový život, jaký žil Kristus na tomto světě. Ve svém boji proti satanu mohou obdržet všechnu moc, kterou měl On. Skrze Toho, Který je miloval a sebe samého za ně vydal, mohou se stát více než vítězi.“ 9T 22

113. Jaké ujištění, týkající se vítězství, nabízí Pán?

„Od Boha můžeme obdržet všechno, co získal Kristus. Žádejme a obdržíme. Dožadujme se všeho, co Bůh slíbil s vytrvalou vírou Jáкова a s neúnavností Eliáše.“ COL 149

114. Může se někdo vylouvat, že nemůže zvítězit nad vášněmi?

„Kristovo náboženství v srdci získá pro vlastníka úplné vítězství nad všemi vášněmi, které se ho snaží ovládnout.“ 4T 610

115. Máme důvod myslet o neúspěchu?

„Ani jednou bychom neměli myslet na neúspěch. Spolupracujeme s Tím, Který nezná žádný nezdár.“ COL

116. Jakou prosbu máme vysílat za naše srdce?

„Okázalé formální náboženství nemůže nahradit prostou vírou a úplné odevzdání se Bohu. Nikdo se nemůže vlastní silou zbavit sobectví. Můžeme pouze svolit, aby toto dílo v nás vykonal Kristus. Pak se budeme modlit: Zachraň mne, Pane, i přes moje slabosti a sobectví. Vezmi si mé srdce, já Ti je nedokážu odevzdat. Patří Tobě. Očisti je a udržuj je v čistotě, protože já to nedovedu. Formuj mne, přetvoř mně, povznes mě do čistého prostředí, aby mým nitrem mohl protékat proud Tvé lásky!“ COL 159

117. Jaké hodnoty získáme životem podobným Ježíšovu?

„Lidem, kteří se snaží podobat Ježíši Kristu, Bůh dává z nebeských pokladů dary, které je postaví na ještě vyšší místo, než na jakém jsou andělé, kteří nepadli do hřichu.“

COL 163

118. Čím je podmíněno dosažení svatosti?

„Před věřícím se otevírá podivuhodná možnost býti podoben Kristu, poslušnému všech zásad zákona. Sám od sebe jest však člověk neschopen dosíci tohoto stavu. Svatost, o níž slovo Boží praví, že ji musí mít, dříve než může býti spasen, je výsledkem působení božské milosti, již se mu dostává, když se podrobí kázní a omezením pod vliv Ducha pravdy.

Člověk může být dokonale poslušný jen kadidlem Kristovy spravedlnosti, které dodává božskou vůni každému skutku poslušnosti.“ AA 532

119. Pravá poslušnost vylučuje hřích. Jak je to možné?

„Pravá poslušnost prýští ze srdce. Kristus dělal vše celým srdcem. Přivolíme-li, ztotožní se s našimi myšlenkami a požadavky, že budeme poslušně a dobrovolně plnit Jeho vůli. Obnovená a posvěcená vůle nalezne největší rozkoš v Jeho službě. Známe-li Boha tak, jak Ho máme znát, budeme žít životem ustavičné poslušnosti. Oceníme povahu Ježíše Krista, získáme spojení s Bohem a budeme nenávidět hřích.“ DA 668

120. Proč z církve „ostatků“ zůstane jen málo věrných „ostatků“?

„Kvas zbožnosti ještě úplně nepozbyl své síly. Když nebezpečí a malomyslnost církve jsou největší, malá skupina, jež stojí ve světle, bude lkát a plakat nad ohavnostmi, jež se dějí v zemi. Ale docela zvlášť budou se vznášet jejich modlitby za církev, protože její členové žijí po způsobu světa.“

Vážné modlitby těchto několika věrných nebudou marné. Když Pán přijde jako Oplatitel, zjeví se také jako Ochránce všech, kteří si uchovali víru v její čistotě a sami sebe zachovali neposkvrněných zlem. Pro tento čas Bůh zaslíbil, že pomstí své vyvolené, kteří dnem i nocí k Němu volali a které udržoval ve víře.“ 5T 209

121. Jak se sešikují věrní a nevěrní v poslední době?

„S Bohem si nelze zahrávat! V čas boje necht' prapor vlaje. Bojovníci necht' jsou vytrvalí, aby jejich pravé postavení bylo viditelné. Umění každého vojína bude vyzkoušeno. Nerozhodní nikdy nezískají věnec vítězství. Upřímní a věrní se nebudou skrývat; srdce i jmění vloží do díla a se vším se odhodlají k boji, necht' je bitva jakákoliv. Bůh je Bohem, který nenávidí hřích!“

122. Z čeho žijí „živé kameny“?

„Když se mluví slovo Boží, pak srdečným „amen“ dejte najevo, že poselství přijímáte jako přicházející s nebes. Víím, že toto se jeví jako staromódní; ale to bude Bohu děkovnou odpovědí za chléb života, který byl dán hladové duši. Tato odpověď na vnuknutí Ducha Božího bude vás posilovat a jiné povzbuzovat. Ona dokazuje že Boží dům se skládá z živých kamenů, jež vyzařují světlo.“ 6T 367

123. Co čeká strážné, když nesplní svoji povinnost?

„Ti, kteří stojí na zodpovědných místech v díle Božím, jsou představení jako strážní na hradbách Siona. Bůh je vyzývá, aby vydali hlas jako trouba a troubili na poplach mezi lidem. Ať je to slyšet všude! Den pomsty, pustošení a zničení přichází na všechny činitele nepravosti. Se zvláštní přísností dopadne ruka na ty, kteří nedovedli lidu jasným způsobem říci o jejich povinnostech.“ 8T 195

124. Kdo nese odpovědnost za duchovní úroveň lidu?

„Strážní jsou odpovědní za stav lidu!“ 5T 235

„Strážní musí vědět nakolik noc pokročila.“

125. Jak bude dokonáno dílo Boží?

„Pán bude pracovat v posledním díle způsobem zcela neobvyklým, protichůdným jakémukoliv lidskému plánování... Bůh použije cest a prostředků, ze kterých bude zřejmé, že On běře otěže do svých vlastních rukou. Pracovníci budou udiveni prostými prostředky, kterých použije, aby provedl a zdokonalil své dílo spravedlnosti.“ TM 300

126. Kdo rozdělí členy církve?

„Ve vidění jsem spatřila dvě armády v strašném boji. Jedna armáda šla za praporem se znamením světa, druhá za krví skropeným knížetem Immanuelem. Prapor za praporem padal do prachu a skupina za skupinou z Božího zástupu přecházela k vojsku nepřítel. A zase četa za četou z řad nepřátel přecházela k Božímu lidu, zachovávajícimu příkázání. Anděl letící prostředkem nebe do mnohých rukou vložil prapor Immanuele, zatím co jiný anděl volal silným hlasem: „Vstupte v šik. Všichni, kdo jsou věrní příkázáním Božím a Svědectví

Kristovu, ať zaujmou svá místa. Vyjděte z prostředku jejich a oddělte se, nečistého se nedotýkejte a já přijmu vás a budu vám za Otce a vy mi budete za syny a dcery.“ 8T 41
127. K čemu je toto volání seskupování podobno?

„Tedy Petr řekl k nim: Pokání činite a pokřtí se jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijměte dar Ducha svatého. Vám zajisté zaslíbení stalo se a synům vašim, i všechněm, kteříž daleko jsou, kterékoli povolal by Pán Bůh náš.

A jinými slovy mnohými osvědčoval a napomínal jich říka: Oddělte se od pokolení toho zlého!“ Sk 2,38-40

128. Jak se bude končit dílo Boží? Které hvězdy zapadnou a které vyjdou? Co strážní?

„Dny velkého zmatku se rychle blíží. Satan přestrojen za anděla světlosti svede, bude-li to možné, i vyvolené. Tehdy bude mnoho bohů a mnoho pánů. Začnou vát větry různých učení... Ti, kteří spoléhali na svůj rozum, genia nebo talent, nebudou stát v čele. Nedrželi krok se světlem. Ti, kteří prokázali svoji nevěru, nebudou pověřeni péčí o stádo. V posledním slavném díle bude jen několik slavných mužů... Pán má věrné služebníky, kteří ve zkušební době třibení budou zjeveni. Existují vzácní jednotlivci, nyní skryti, kteří nesklonili svá kolena před Bálem...“

„Není daleko doba, kdy bude zkoušena každá duše. Bude nám vnučováno znamení šelmy. Ti, kdo se postupně podřizovali světským rozkazům a přizpůsobovali světským zvykům, těm nebude zatěžko povolit mocnostem, místo, aby se raději stali předmětem posměchu, urážek, vězení i smrti. Spor bude mezi příkázáními Božími a nařízeními lidí. V této době bude v církvi odděleno zlato od strusky... Mnohá hvězda, kterou jsme pro její lesk obdivovali, zapadn

e v temnosti... Všichni, kteří berou na sebe roucho svatyně, avšak nejsou oděni Kristovou spravedlností, ukáží se v hanbě své nahoty.“ 5T 80.81

129. Jaké vzácné zaslíbení o dokončení díla ukázal Pán?

„Když nás skličují zkoušky, v našich řadách se projeví rozdělení i semknutí (sjednocení). Někteří z těch, kteří jsou nyní připraveni k zápasu, v čase skutečného nebezpečí jasně projeví, že nebudovali na pevné skále; podlehnou pokušení... Naproti tomu pravé ovce uslyší pastýřův hlas, když bouře pronásledování na nás skutečně dolehne... Lid Boží se semkne a ukáže nepříteli sjednocenou řadu. Tváří v tvář společnému nepříteli ustane boj o prvenství; nebude již žádných hádek o tom, kdo bude větší... Takto pravda pronikne do života a splní se prosba Ježíšova před Jeho pokořením a smrtí: „Aby všichni jedno byli, jako Ty Otče ve mně a já v Tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi Ty mne poslal.“ Láska Kristova, láska našich bratří, bude svědectvím světu o tom, že jsme byli s Ježíšem a učili se od Něho. Pak poselství třetího anděla propukne v hlasité volání a celá země bude osvícena slávou Páně.“ 6T 400.401

130. Jaký zákon bude platit v době třibení?

„Stejně přitahuje stejné. Ti, kdo pijí z jednoho zdroje požehnání, budou lnout stále více k sobě. Pravda v srdci věřících povede k požehnanému a radostnému obecenství. Takto se splní Kristova prosba, aby Jeho učedníci byli jedno, jako i On s Otcem jsou jedno. Každé opravdově obrácené srdce bude toužit po této jednotě... Doposud ještě čistý a bezvýznamný kov je tak smíšený, že jenom pronikavé oko věčného Boha může s jistotou označit rozdíl mezi nimi. Avšak mravní magnet svatosti a pravdy přitáhne čistý kov, zatím co bezvýznamný a falešný opustí.“ 5T 100.101

131. Jakou armádu Pán potřebuje?

„Pán chce mítí ukázněnou armádu, která by byla připravena k činům na slovo. Tito dokonale ukáznění mužové, ženy i mladí lidé, budou ti, kteří se podvolí výchovným vlivům, jež je učiní nádobami ke cti.“ RH 22.3.1898

132. Jak rozumět poselství anděla ze Zjevení 18,1-5?

„Jak je předpověděno ve Zj 18 – trojandělské poselství má být zvěstováno s velikou mocí těmi, kteří přinesli poslední varovné poselství proti šelmě a jejímu obrazu... Toto poselství má být zvěstováno hlasitým voláním třetího anděla.“ 8T 118

133. Jak jedná Pán i tam, kde my vidíme pouze neřešitelnost?

„Jasně světlo (viz Ezechielovo vidění, kap.1), jež rychlostí blesku probíhá sem i tam mezi živými tvory, představuje rychlost, s jakou toto dílo nakonec bude spěchat vstříc svému dokončení. On, Který nespí, neustále zajišťuje uskutečnění svých plánů, může plánovitě pokračovat ve svém velkém díle. Co se lidskému myšlení zdá složité a spletené, může ruka Páně udržovat v dokonalém pořádku. On může nalézt prostředky a cesty, jak zkrřížit úmysly zlých lidí a zmařit záměry těch, kteří mají v úmyslu zlo proti Jeho lidu.“ 5T 754

134. Jak milostivě varuje Pán svůj lid, než ukončí dobu milosti skrze své věrné strážné?

„Pán nebes nedá přijít svým trestným soudům na zemi za neposlušnost a přestoupení, dokud neposlal své strážné, aby zemi varovali. On neukončí dobu milosti, dokud nebude poselství hlásáno ještě zřetelněji. Zákon Boží musí být vyvýšen. Jeho požadavky musí být zvěstovány v jejich pravém a svatém způsobu, aby se lidé rozhodli pro pravdu, nebo proti pravdě. A přece dílo bude ve spravedlnosti ukráceno. Poselství o Kristově spravedlnosti musí zaznívat od jednoho konce země k druhému, aby připravilo cestu Páně. Toto jest Boží sláva, v níž bude ukončeno dílo třetího anděla...“

Poselství, jež se hlásá v naší době, jest poslední milostivou zvěstí padlému světu. Komu se dostává milosti, že je slyší a přece tvrdošíjně se zdráhá dbát varování, odvrhuje od sebe svou poslední naději na vykoupění. Nebude žádné druhé doby milosti.“ 6T 19

135. Co jsme schopni se domnívat, když vedoucí mužové zklamou?

„Jsme schopni se domnívat, že kde není věrných služebníků, že tam nemůže být ani věrných křesťanů. Ale to není pravda!... Mnozí vyvyšovali vědu a zapomněli na vědu Boží... Bůh probudí a upřednostní mezi námi ty, kteří jsou vyučení Jeho Duchem... a ukáže, že není odkázán na učené a domýšlivé smrtelníky.“ 5T 80.82

136. Kdy budou dokonale odhaleni falešní strážní?

„Tehdy, kdy budou stromy bez ovoce vysekány jako škůdci půdy, kdy zástupy falešných bratří budou odlišeni od pravých, tehdy budou skrytí jednotlivci zjevení a slavnostním hosana se zařadí pod Kristův prapor.“ 5T 81

137. K jakému cíli přivádí Svědectví lid Boží?

„Viděla jsem, že toto poselství... je určeno k tomu, aby pozvedlo lid Boží a aby mu odhalilo jeho odpadlictví a aby ho vedlo k horlivému pokání.“ 1T 186

138. Kdy se dostaví ostatkům vytoužené občerstvení?

„Na počátku času soužení budeme naplněni Duchem svatým, takže vyjdeme a sobotu ještě plněji budeme zvěstovat... Počátek „času soužení“, který je zde uveden, se nevztahuje na dobu, kdy bude vylito sedm posledních ran, nýbrž na krátkou dobu předtím, kdy ještě Kristus bude ve svatyni. V ten čas, kdy dílo zachraňování duší se bude schylovat ke konci, přijde soužení na svět... a toho času přijde od tváři Páně pozdní dešť, neboli občerstvení aby hlasitému volání třetího anděla dal sílu a svatí byli připraveni obstát v době sedmi posledních ran.“ EW 85.86

139. K čemu bychom měli obrátit všechnu svoji snažnost?

„Potom jsem viděla třetího anděla. Můj provázející mne anděl pravil: „Jeho dílo je hrozné. Jeho poslání je strašlivé. Je to anděl, který odděluje pšenici od koukole a pšenici svazuje a zapečetí pro nebeskou obilnici.“ Tyto věci by měly zaměstnávat celou naši mysl i všecku pozornost!“ EW 118

140. Kdy můžeme dosáhnout svatosti?

„Skutečná svatost (dokonalost) nastává tehdy, když přestalo všechno spojení s hříchem.“ EGW

Uvažujeme: 5Moj 18,13; Sof 3,13; Mat 5,48; a další ...

141. I když se dostaví odpadnutí, jaká potěšení dává Pán?

„Církev Boží má před sebou těžkou dobu. I když přijde odpadnutí, pronásledování a boj proti nevěře, přece s Boží pomocí potře hlavu satanovi. Pán bude mít svůj lid, který zůstane věrný a pevný jako ocel a jeho víra bude tvrdá jako žule. Ti budou Jeho nástrojem k vykonání zvláštního díla...“ 4T 394

142. Kdo má být našim vzorem?

„Viděla jsem, že mnozí se měří mezi sebou a porovnávají své životy se životy druhých. To nemá být! Nikdo jiný než Kristus nám není dán za vzor! On je našim pravým vzorem a každý by se měl snažit, aby vynikl v Jeho napodobení... Viděla jsem, že někteří sotva vědí, co to je sebezapření neb oběť, neb co to je trpět pro víru. Ale nikdo nevkročí do nebes, kdo nepřinese nějaké oběti. Duch oběti a sebezapření by měl být pěstován.“ 1T 126

143. Kdo bude Velitelem připravených ostatků?

„Jistotně seberu tě, Jáko, docela jistotně shromáždím ostatky Izraele a seženu se v hromadu jako ovce v Bozra a jako stádo doprostřed ovčince jeho, i vzejde hluk od množství lidu. Vstoupí zajisté ten, kterýž prolomovat bude před nimi. Prolomí a projdou branou a vyjdou skrze ni; ano i král jejich půjde před nimi a Hospodin na špici jejich.“ Mich 2,12.13

144. Co o těžké věci mluví Duch prorocký?

„Pán bude v tomto posledním díle pracovat způsobem zcela mimořádným, nad všechno pomyšlení lidské... Bůh použije prostředků a cest, ze kterých bude zřejmé, že On převzal otěže do vlastních rukou. Pracovníci budou překvapeni až uvidí, jakými jednoduchými způsoby dokoná své dílo spravedlnosti.“ TM 300

145. Jak se postará Pán o své dílo?

„Já pást budu stádo své a já způsobím, že odpočívát budou, praví Panovník Hospodin. Zahynulé hledat budu a zaplašenou ovci přivedu a polámanou uváží a nemocné posílím, tučnou pak a silnou zahladím, nebo je pást budu v soudu.“ Ezech 34,15.16

146. Kdo bude mít účast v posledním poselství?

„Trojandělské poselství má svou slávou ozářit zemi. Ale jen těm, kteří odolali pokušením v síle Boží, bude dovoleno mít podíl na zvěstování poselství, když ono propukne v hlasité volání.“ RH 11, 1908

147. Na které straně budu stát, když třibení skončí?

„Doba očistování církve se rychle blíží. Bůh zde bude mít čistý a věrný lid. V rychle se blížícím mocném třibení bude moci lépe měřit sílu Izraele... Mnohá hvězda, kterou jsme obdivovali pro její lesk zanikne v temnotě... Plevy budou odváty větrem...“ 5T 80.81

148. Komu bude udělena největší milost v posledních dnech?

„Ti, kteří zmohou každý bod, obstojí v každé zkoušce a zvítězí, necht' je cena jakákoliv, dbali svědectví Pravého Svědka, obdrží pozdní déšť a budou takto způsobit pro nebe.“ 1T 187.188

149. Jaké poučení máme od učedníků?

„První učedníci se připravovali na vylití Ducha svatého vyznáváním a zanecháním hříchů, opravdovou modlitbou a osobním zasvěcením se Bohu. Totéž dílo, ale v daleko větší míře musí být vykonáno dnes!“ TM 507

150. Jak velké těžkosti se stavějí do cesty těm, kteří přináší svědectví pokárání?

„Služebníci, povolání k důležité službě, byli vždy přijímání s nedůvěrou a podezíráním. Když ve staré době Eliáš měl nést poselství lidu, věřící nepřijímali varovné poselství, viděli v něm zbytečnou přísnost... Satan a jeho pomocníci vždy bojovali proti těm, kteří přinášejí varovné poselství a kárají hříchy.“ 3T 261

151. Kdy se staneme nepřemožitelní?

„Nic není zdánlivě bezmocnější, ve skutečnosti však nepřemožitelnější, než duše, která si uvědomuje svoji nicotu a zcela spoléhá na zásluhy Spasitele. Bůh by spíše seslal všechny anděly na pomoc takovému jednotlivci, než by dovolil, aby byl přemožen.“ 7T 17

152. Co nás nesmí zmalomyslnět, když „svatí“ zklamou?

„Boží lid bude brzy zkoušen ohnivými zkouškami a velická část těch, kteří se nyní zdají věrnými a pravými, zjeví se jako bezcenný kov. Místo, aby je protiventství, pronásledování a tupení posilovalo, zbaběle se postaví na stranu protivníků...“ 5T 136

153. Jaké rozhodnutí klade Pán své církvi?

„Nebude-li církev, která je nyní prokvašena svým vlastním odpadnutím činit pokání a neobráti-li se, bude jisti ovoce svých vlastních skutků, dokud se sama sobě nezoškliví. Bude-li odporovat zlému a volit si dobré, bude-li hledat Boha ve vši pokoře a usilovat o vysoké povolání v Kristu, staví se na věčný základ a vírou se chápe toho, co je pro ni připraveno, bude uzdravena...“ 8T 250.251

154. Jak se má vzmužit naše víra, když vidíme, že se celý svět připravuje k armagedonské válce?

„Brzy bude svedena bitva u Armagedonu! Již zanedlouho se zjeví v čele nebeských vojsk a zástupů TEN, na jehož rouchu je napsáno: „Král králů a Pán pánů“.

Služebníci Páně dnes už nemohou říci, jako kdysi Daniel: „Uložený čas dlouhý jest“ (Dan 10,1). Už jenom krátký čas a svědkové Boží dokončí své dílo a připraví cestu Páně.“ 6T 406

155. Pomůže příslušnost k církvi Boží nevěrným, kteří konali službu hříchu? Do které církve taková vlastně patří?

„Satan má velké společenství, svoji církev. Kristus ji nazývá „synagoga satanova“, poněvadž její členové jsou dětmi hříchu. Členové satanovy církve bezustání pracují na potlačení zákona Božího a uvádějí ve zmatek rozdíl mezi dobrem a zlem. Satan pracuje velikou mocí v dítkách neposlušnosti i skrze ně, aby povýšil zradu a odpadlictví nad pravdu a věrnost. A v této době ponouká moc jeho ďábelské inspirace živé nástroje, aby dokonali velkou vzpouru proti Bohu, která započala v nebesích.“ TM 16

156. Co o téže skutečnosti je psáno ve Zkušenostech a viděních?

„Nad našim blaženým, svatým stavem byli bezbožní pohněvaní a chtěli se prudce na nás vyřídit a ruce na nás vztáhnout, aby nás uvrhli do vězení. Když jsme však naše ruce ve jménu Páně pozdvihli, padli bezmocně k zemi. Pak satanova škola věděla, že Bůh nás miloval – kteří jsme jedni druhým nohy umývali a bratři svatým políbením mohli pozdravovat – a oni se kořili u našich nohou.“ EW 15

157. Ve kterých sborích upozornil Pán na tuto školu?

„V církvi Smyrnenské (Zj 2,9) a ve Filadelfské (Zj 3,9).“

158. Co praví Pán o „nájemnicích“ v církvi? Patří do Božího stáda, nebo satanovy školy?

„Toho času vztažena bude ruka Boží v hněve a spravedlnosti a nebude odňata, dokud plně nevykoná svůj záměr. Nájemníci musí se sklonit k nohám svatých a poznat, že Bůh je miloval, protože byli věrni pravdě a ostříhali přikázání Boží až všichni bezbožníci budou ze země vyhlazeni.“ EW 124

159. Jaké povzbuzení platí těm, kteří zůstanou věrní až do konce?

„Tento zástup zkoušených věřících byl proměněn v okamžiku od slávy ve slávu. Když se hrobové otevřeli, vyšli z nich svatí, jsouc oblečeni nesmrtností a volali: „Vítězství nad smrtí i hrobem! Ó smrti, kde jest osten tvůj!“ a společně s žijícími svatými byli vychváćeni vstříc Pánu v povětří, zatím co plnozvučné hudbě se podobající volání bylo na jazyku jednoho každého z těchto nesmrtných.“ EW 273

160. Jaký zápas prodělávali tito vítězové?

„Když tito modlíci se věřící ve svém opravdovém volání trvali, oblévaly je občas paprsky světla od Pána Ježíše, aby jejich srdce povzbudily a jejich obličej se vyjasnilo.“

Viděla jsem, že někteří neměli podíl na těchto úpěnlivých prosbách, oni nebyli v takové úzkosti duše. Zdáli se být duchovně lhostejní a bezstarostní. Oni neodporovali temnosti, která je obklopovala a proto byli touto temnotou zahaleni. Andělé Boží opustili tyto duše a odešli, aby byli ku pomoci těm, kteří se modlili. Viděla jsem anděly Boží spěšně se vydávat k těm, kteří ze všech sil vedli tuhý boj proti zlým andělům a svou pomoc hledali v tom, že neochabující volali k Bohu. Avšak andělé opustili ty, kteří se nesnažili sami o pomoc. A již jsem je neviděla. EW 270

161. Bůh je ve svých slibech vždy věrný! Jak klidně bychom Mu měli důvěřovat, když vykonáme vše, co nám přikáže?

„Zlatý obraz, postavený s takovou slávou (na poli Dura), byl zapomenut. V přítomnosti živého Boha se lidé bojí a třesou. Vysvobozením svých věrných služebníků Pán ukázal, že se zastává utiskovaných... Jako ve dnech Sidracha, Mizacha a Abdenága, tak i v posledních dnech pozemských dějin, bude Pán mocně ochraňovat ty, kteří pevně stojí v pravdě. Ten, Který se v peci ohnivé procházel s mladými muži, bude se svými následovníky, ať jsou kdekoliv... Satan se svými zástupy nemůže zničit ani nejslabšího svatého.“ PK 510.513

162. Co je Pánem zaslíbeno těm, kteří se Mu cele zasvětí?

„Každý, kdo posvětí Bohu tělo, duši i ducha, bude ustavičně přijímat novou tělesnou, duševní i duchovní sílu. Nevyčerpatelné zdroje nebes jsou mu k službám. Kristus mu dá svého Ducha a svůj život. Boží milost rozšiřuje jeho schopnosti a Bůh mu přichází na pomoc v díle zachraňování duší. Kristovi spolupracovníci jsou takto s Ním ve spojení dokonalí a mohou ve své lidské slabosti býti nástroji v ruce Všemohoucího.“

13. úkol 1960, IV. čtvrtletí, 185

163. Kdy jediné můžeme mít dokonalý úspěch v díle Páně?

„Když se Boží moc spojí s lidským úsilím, dílo se bude šířit rychlostí ohně na strništi. Bůh použije nástroje, kterým člověk neodolá. Andělé chtějí konat dílo, z jehož konání má mít člověk takové požehnaní, jako kdyby nebyl zanedbal požadavky Boží.“ RH 15.12.1885

164. Jak nás náš drahý Spasitel ujišťuje o své moci a přítomnosti až do konce?

„Učte je zachovávat všechno, cokoliv jsem vám přikázal! A, aj já s vámi jsem po všechny dny až do skonání světa, Amen!“ Mat 28,20

IV. DUCH SVATÝ

1. Jaké poslání má poselství Věrného Svědka církvi Laodicejské?

„Viděla jsem, že toto poselství je určeno k tomu, aby připravilo lid pro hlasité volání třetího anděla.“ 1T 186

2. Kdy se dostaví hlasité volání a pozdní déšť?

„Na začátku doby soužení budeme naplněni Duchem svatým, takže vyjdeme a sobotu ještě plněji budeme zvěstovat... Zde uvedený „počátek soužení“ se nevztahuje na dobu, kdy bude vylito sedm posledních ran, nýbrž na krátkou dobu před tím, kdy ještě Kristus bude ve svatyni. V té době, kdy se dílo zachraňování duší bude schylovat ke svému závěru, přijde soužení na svět a národové se rozhněvají, budou však zadrženi, aby nebránili dílu třetího anděla. Toho času přijde od tváře Páně „pozdní déšť“ – neboli občerstvení, aby dal hlasitému volání třetího anděla sílu (moc) a svatí byli připraveni, aby v době sedmi posledních ran mohli obstát.“ EW 85.86

3. Kdo bude mít podíl na tomto občerstvení od Pána?

„Ti, kteří zmohou každý bod, obstojí v každé zkoušce a zvítězí, nechť je cena jakákoliv a následovali rady Věrného Svědka, obdrží pozdní déšť a budou připraveni (způsobili) k proměnění.“ 1T 187.188

4. Obdrží každý, kdo prosí o Ducha svatého v pozdním dešti tuto milost? Zamysleme se nad dvěma druhy modlitebníků!

„Ti, kteří povstali s Ježíšem, sledovali Jež u víře do svatyně svatých a modlili se: „Otče, dej nám svého Ducha!“ Pán Ježíš pak dechl na ně Ducha svého. V tomto dechnutí bylo světlo, moc, hojnost lásky, radostí a pokoje.

Poohlédla jsem se po zástupu, který se ještě skláněl před trůnem, nevěda, že Ježíš jej opustil. Pak se zdálo, že satan stojí u trůnu, aby se pokusil dělat dílo jako Bůh. Viděla jsem ten zástup, hledící k trůnu a modlící se: „Otče, dej nám svého Ducha!“ Satan dechl na ně potom nesvatý vliv, v němž bylo světlo a mnoho moci, avšak žádné lásky dobro-libé a žádného pokoje. Dílo satanovo bylo je oklamat a dítky Boží svést k bludu.“ EW 55.56

5. Proč i ti druzí nedostali Ducha svatého, když o něj prosili? Jak se máme připravovat, abychom nebyli satanem oklamáni?

„Neměli bychom nikdy zapomínat, že dny očist'ování (tříbení) církve jsou bezprostředně před námi... Kdo ví, kolik je mezi námi připravených uzavřít svoji zkoušku. Bůh nepřikáže svým andělům, aby zdržovali větry ještě déle. Zkouška církve je u svého konce... Tímto očist'ováním církve, chce Bůh docílit, aby byla připravena pro pozdní déšť a hlasité volání... To je čas pronásledování. Čas úzkosti a zkoušek, kdy nás opustí ti, kteří milují svět.“ 5T

6. Jak budou překvapeni ti, kteří zanedbali přípravu?

„Nemůžeme sice stanovit žádnou dobu, ale přesto je již nyní stanoven čas, kdy Duch Boží přestane působit na lidstvo. Bůh je připraven svoji věc ve spravedlnosti ukrátit. Někomu se dostane daru Ducha svatého a jako dobré obilí bude sebrán do nebeské stodoly. Jiní však jsouce lhostejní aneb v nepravých představách očekávají předivné a veliké obdarování Duchem svatým, budou rychlým koncem všech věcí tak strašně překvapeni, že zůstanou nepřipraveni. Nesmíme si lehkomyšlně zahrávat s milostí, která je nám darována v jarním dešti.

Jestliže ve svém životě využijeme všech poznání, která nám byla dána, dostane se nám dalšího a většího světla. Nebudeme-li denně pamatovat na vzrůst vlastního křesťanského života, nemůže se k nám Bůh přiznat v podobě vylití pozdního deště. Může být vylit na srdce všech nás, my jej však nemusíme ani pocítit, tím méně jej získat.“ TM 506.507

7. Jaká rada je nám proto Spasitelem nabízena?

„Dnes se máme odevzdat Bohu, aby z nás učinil nádoby ke cti pro jeho službu. Dnes se Mu máte odevzdat, aby vás zbavil závisti, žárlivosti, zlých domněnek, svárů a všeho, co by Boha zneuctivalo. Dnes máte mít své nádoby čisté, aby byly připraveny pro nebeskou rosou pozdního deště, neboť tento přijde a Boží požehnání naplní každou duši, která bude očištěna od každé nečistoty. Dnes je na nás odevzdat se cele Kristu, abychom mohli být připraveni pro čas rozvlažení od tváří Páně, připraveni pro křest Duchem svatým.“ RH 22.3.1892

8. Čí hlas promlouval skrze všechny proroky, počínaje Ábelem?

„O kterémž spasení bedlivě přemýšlívali a jej vystihnout usilovali proroci, kteří o té milosti, kteráž se stali měla prorokovali. Vystihující, na který aneb jaký čas mýnil by ten, kterýž v nich byl, Duch Kristův, předpovídající o utrpeních Kristových a o veliké zatím slávě.“ 1Pet 1,10.11

9. Jak to bude vypadat v církvi Boží, když se dostaví Duch svatý? Kdo a proč neobdrží moc Ducha svatého?

„Ve sborech má nastat předivné zjevení moci Boží. Ona však neprospěje těm, kteří se před Pánem nepokořili a dveře svých srdcí neotevřeli vyznáním a lítostí nad svými hříchy. V projevu této moci, která svou slávou ozáří celou zemi, budou vidět jen něco, co ve své zaslepenosti budou pokládat za nebezpečné; to probudí jejich obavy a oni se spojí, aby tomu odporovali. Protože Pán nečiní podle jejich očekávání a představ, budou se tomuto dílu protivit (Mat 12,21). Oni řeknou: „Proč bychom neznali Ducha Božího, když jsme v díle tak

dlouho pracovali?“ Bude to proto, že nereagovali na výstrahy a prosby Ježíšova poselství a stále říkali: „Bohatý jsem, zbohatl jsem a žádného nepotřebuji.“

EGW: Bible Raining School květen 1907, str. 75.76

10. Co schází církvi aniž si to uvědomuje?

„Nyní církev namnoze není lidem odděleným, zvláštním, jako za doby, kdy oheň pronásledování proti ní planul.“

„Jakže lesk potratilo zlato, změnilo se zlato nejvýbornější! Viděla jsem, že kdyby církev bývala si uchovala stále svůj svatý zvláštní duchovní svéráz, byla by při ni ještě dnes zůstala moc Ducha svatého, kterého se dostalo učedníkům. Nemocní byli by uzdravováni, ona by měla moc nad ďábelstvím, vymítala by je a jevila by se mocná a hrozná svým nepřátelům.“ EW 227

11. Jak je to možné, že došlo ke stavu bez moci Ducha svatého?

„Jestliže toto je prostředek, jímž přijímáme sílu, proč tedy nelačníme a nepraháme po daru Ducha? Proč o něm nehovoříme, proč se za Něj nemodlíme, proč o Něm nekážeme? Pán dává Ducha svatého raději těm, kdo Mu slouží, než rodiče poskytují dobré věci svým dětem... Duch svatý udílí moc, která bojující a zápasící duši pomáhá v každé nouzi, vyvolaná nenávisti světa a zaviněné vlastními nedostatky nebo chybami.“ AA 50.51

12. Jak převzácný a dokonalý jest tento Boží dar?

„Působení Ducha svatého je nejlepším lékem proti nemoci. V nebesích panuje zdraví a čím více jsou oceňovány nebeské síly, tím jistější bude uzdravení věřícího, který jest nemocen.“

13. Kdo mluvíval skrze proroky?

„Spasitel mluvil skrze všechny proroky. Duch Kristův byl v nich.“ DA 234

„Spasitel nepřišel, aby převracel slova patriarchů a proroků, neboť On sám mluvil skrze tyto představitele. Všechny pravdy Božího slova vycházely od Něho.“ DA 227

14. Když se duchovně nesytíme, jsme duchovně nemocní. Jak nám Pán v této věci domlouvá?

„Nesmíme déle zůstat na začarované půdě! Blížíme se rychle k závěru zkoušek. Nechť se každá duše táže: Jak ostojím před Pánem? Nevíme, kdy Kristus vysloví naše jméno a náš případ bude s konečnou platností uzavřen. Ó, jaké to bude rozhodnutí!? Budeme připočteni k spravedlivým, nebo k bezbožným?

Nechť se církev vzchopí a činí pokání ze svého odpadlictví před Bohem! Nechť strážní procitnou a zatroubí určitým (jasným) zvukem! Je to poslední výstraha, kterou musíme hlásat. Bůh přikazuje svým služebníkům: „Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba povyš hlasu svého a oznam lidu mému převrácenost jejich a domu Jákobovu hříchy jejich!“ Musíme získat pozornost lidu jinak každé úsilí bude marné. I kdyby anděl z nebe sestoupil a k nim mluvil, jeho slova by neprospěla více, než kdyby mluvil v uši mrtvého. Církev musí povstat k životu a k činnosti. Duch Boží nemůže nikdy přijít, dokud ona nepřipraví cestu. Měli bychom nejvážnějším srdcem zpytovat... Není nutné oblékání se do pytloniny jako za starodávna, ale hluboké ponížení duše... Měli bychom se ponížít pod mocnou ruku Boží...“ RH 8.3.1913

15. Co praví Duch proroctví o Eliáši pro naši dobu?

„Proroctví se musí naplnit! Pán praví: „Aj, já pošlu vám Eliáše proroka, prve než přijde den Hospodinův veliký a hrozný“ (Mal 4,5). Někdo přijde v moci a duchu Eliáše, a když se zjeví, řeknou mu: „Jsi příliš vážný (přemrštěný) a nevykládáš Písmo správně. Dovol, abych tě poučil o tomto poselství.“ Jsou mnozí mezi námi, kteří nedovedou rozeznávat co je dílo Boží a co lidské.“ TM 475.476

16. Přijde Eliáš do všech zemí světa?

„Velice drahocenným je Pánu Jeho dílo na zemi. Kristus a nebeští andělé bdí nad ním každého času. Čím více se blíží Kristův příchod, zaujme naše úsilí vždy více a více misijní práce. Poselství obnovující moci Božího milosrdenství bude nesen do každé země a bude

znít tak dlouho, až obepne celý svět. Ve velkém počtu zapečetěných budou ti, kteří přišli z každého národa, pokolení, jazyku i lidu... Avšak než vše toto bude dokonáno, musíme poznat ve své vlastní zemi působení Ducha svatého na svých srdcích.“ CT 532

17. Jak je to možné, že ostatky v krátké době dokonají dílo?

„Bůh vás může v jednom okamžiku Duchem svým svatým více naučit, než se můžete naučit od velkých tohoto světa.“ TM 119

18. Jsme v době pečetění: jak se připravujeme na pečet’?

„Čím pomáháte vy bratři v tomto velikém díle přípravy? Ti, kteří pěstují spojení se světem, přijmou jeho ráz a připravují se pro znamení šelmy! Takovým, kteří sobě nedůvěřují, ale před Bohem se pokořují a své duše očišťují poslušenstvím pravdy, bude naproti tomu vštípena nebeská povaha. Ti se připravují pro přijetí Boží pečetě na svá čela.“ 5T 216

19. Co také náleží k přípravě na přijetí Ducha svatého?

„Jedním z největších úspěchů (vítězství) v životě křesťana jest vítězství nad chutí! Bez tohoto vítězství je všechna naděje na nebesa marná!“ C.T.B.H. 206

Více o tom je pojednáno v knize „Zdravotní rady a naučení“.

20. Musíme svatost vlastnit už nyní, když chceme patřit mezi svaté bytosti?

„Když Bůh učinil pro lidstvo opatření, aby mohlo žít věčně, požaduje a dává prostředky, aby již nyní dosahovalo svatost ve svém životě. Všichni, kdo si činí právo na budoucí život, budou svým životem a svou povahou dosvědčovat, že chodí v novotě života, v čistotě a svatosti, zachovávajíce vše, co bylo zjeveno.“ TM 453

21. Jak je možné dosáhnout svatosti charakteru už nyní?

„Jedině tam, kde vládne Kristus, je pravá, hluboká a nesobecká láska. Potom se duše úzce spojí s duší a život utváří se k plnému souladu. Andělé Boží jsou pak v domě hosty a jejich svaté noční bdění posvěcuje manželskou komnatu. Nízká smyslnost je zapuzena. Myšlenky míří vzhůru k Bohu a k Němu pozvedá se modlitba srdcí.“ 5T 362

22. Když nevládneme první ovoce Ducha svatého – lásku, čím jsme?

„Můžeme býti sebelepší a cítit se sebe-spravedlivější a čistí, nejsme-li pokřtěni nebeskou milostí lásky k Bohu a bližním, jsme nedostateční v pravé dobrotivosti a pro nebesa nezpůsobití (nepotřební), neboť tam vládne láska a soulad.“ 4T 224

23. Jak vypadá takový křesťan, který denně žije v Duchu svatém?

„Když Duch svatý přebývá v duši, vůle a síla člověka musí odpovídat Jeho vlivu. Ti, kdož přebývají v Ježíši, budou v Bohu šťastní, radostní a veselí. Podřídí-li se něžnosti, bude to zřejmé z jejich hlasu, úcty k duchovním a věčným věcem a toto bude vyjádřeno radostnými tóny, jež budou splývat se rtů, neboť taková hudba vane od trůnu Božího.“ 5T

24. Jaká jednoduchá podmínka platí pro obdržení Ducha svatého?

„A my jsme svědkové toho všeho, což mluvíme, ano i Duch svatý, kteréhož dal Bůh těm, jenž jsou poslušni Jeho.“ Sk 5,32

25. Kým a skrze koho bude toto dílo předivně dokončeno?

„Satan činí všemožné, aby nic neproniklo k nám... co by nás káralo a napomínalo, abychom odkládali své hříchy. Ale je zde lid, nesoucí truhlu Hospodinovu. Z nás odejdou ti, kteří již nechtějí nést truhlu... V minulosti vzbudil muže a má je doposud... Když Bůh vylije svého Ducha, oni dílo vykonají... Pozvednou své hlasy jako trouba...“ TM 411

26. K jakému cíli nás přivede svatá práce Ducha Božího?

„Ježíš vzal na sebe lidskou přirozenost, aby mohl lidem dát dokonalý vzor. On nás chce učinit takovými, jaký je sám, věrnými v každém záměru, citu a myšlence – věrnými v srdci, duši i životě. Toto je křesťanství. Naše padlá přirozenost musí býti očištěna, zušlechtěna, posvěcena poslušností k pravdě. Křesťanská víra nikdy nebude v souladu se světskými zásadami; křesťanská poctivost je v protikladu všemu podvodu a přetvářce. Člověk, který nejvíce pěstuje Kristovu lásku, který nejdokonaleji odráží Spasitelův obraz, je před Bohem nejvěrnější, nejušlechtilejší a nejčestnější člověk na zemi.“ 5T 235

27. Kdo jsou pravé děti Boží?

„Nebo kteříkoli Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží.“ Řím 8,14

28. Co je pravé obrácení? Jak je potřebné zrcadlo denního růstu?

„Obrácení je proces, kteří mnozí nedoceňují. Není to maličkost přeměnit pozemskou, hřích milující mysl a přivést ji k pochopení nevyslovitelné lásky Kristovy, Jeho zázračné milosti a přednosti Boží tak, aby duše byla obdařena Boží láskou a uchválena nebeskými taji. Když člověk tyto věci pochopí, zdá se mu jeho minulý život ošklivý a odpuzující. Svůj hřích nenávidí a vylévá své srdce před Bohem a přijímá Krista, Jenž se stává radostí a životem jeho duše... Nebesa, která kdysi byla pro člověka bez půvabu, nyní spatřuje v jejich bohatství a slávě a člověk se nyní na ně dívá, jako na svůj budoucí domov, kde bude spatřovat, milovat a oslavovat Toho, Který ho zachránil svou drahou krví.

Skutky svatosti, které se mu zdály býti únavné, jsou mu nyní radostí... Chvěje se úctou před příkazy a napomenutími Slova Božího, avšak pevně se přidržuje Jeho zaslíbení a posiluje svoji duši tím, že je přijímá za své. Nyní si svoluje společenství těch nejzbožnějších a mezi bezbožnými, které kdysi miloval, nenachází více zálibu. Pláče nad těmi hříchy, nad kterými se kdysi usmíval. Vzdává se sebelásky a marnosti, žije pro Hospodina a je bohatý v dobrých skutcích. To je posvěcení, které požaduje Bůh. Kromě toho nebude přijato nic víc!“

5T 294.295

29. Jelikož církev není tak obrácena, co ji hrozí a co od ní Pán církve očekává?

„Nebude-li církev, která je nyní prokvašena vlastním odpadnutím činit pokání a neobrátí-li se, bude jíst ovoce svých vlastních skutků, dokud se sama sobě nezoškliví. Bude-li odporovat zlému, bude-li hledat Boha ve vši pokoře a usilovat o své vysoké povolání v Kristu, staví se na základ věčné pravdy a vírou se chápe toho, co je pro ni připraveno, bude uzdravena... Pak její členové budou skutečně vyvolenými Božími – Jeho představiteli.

Nadešel čas, aby nastala skutečná reformace. Když tato reformace započne, duch modlitby pronikne každého věřícího a z církve vypudí ducha neshody a hádek.“ 8T 250.251

30. Co znamená reformace v církvi Laodicejské?

„Bůh vyžaduje duchovní probuzení a reformaci. Pod vedením Ducha svatého musí nastat pravá reformace. Probuzení a reformace jsou dvě rozdílné záležitosti. Probuzení znamená oživení moci Ducha, probuzení z duchovní smrti. Naproti tomu reformace znamená obnovu, ale i změnu představ, teorií, zvyků a obyčejů.“ Spec.Test. 1905

31. Co dále praví Pán o reformaci a její nutnosti?

„Těch, kdo se chtějí nechat vést Duchem svatým, Bůh vybízí k provedení úplné reformace. Před námi je nebezpečná doba a Pán vybízí své pracovníky, aby šli do bojové linie. Je nutné cele se oddat Bohu, více než v uplynulých letech.“ Gen.Bulletin 19.5.1913

32. Co je nám ještě praveno o probuzení a reformaci?

„Máme se připravit na události, které brzy překvapí svět a tato příprava má nastat pilným bádáním Slova Božího a úsilím žít ve shodě s Jeho příkázáními... Bůh požaduje oživení a reformaci.“ PK 626

33. Jak popisuje Duch proroctví probuzení a reformaci?

„Viděla jsem, že je zahaluje temný (hustý) oblak, ale že několik paprsků světla tímto mrakem od Ježíše proniká. Hleděla jsem, abych spatřila ty, kteří přijímají toto světlo a viděla jsem bytosti upřímně se modlící za vítězství. Byla to jejich snaha sloužit Bohu. Jejich vytrvalá víra jim přinášela odpověď. Světlo nebes bylo na ně vylito; ale mrákota temnosti nad církví byla všeobecně hustá. Bratři byli hloupí a leniví. Úzkost mé duše byla veliká. Tázala jsem se anděla, je-li tato temnota nutná. Odpověděl: „Pohled!“ Viděla jsem církev vzrůstající se a upřímně se radící s Bohem a paprsky světla počaly se prodírat temnotou a mrákota se rozešla. Čisté světlo nebeské na ně zazářilo a ve svaté důvěře byla jejich pozornost přitahována vzhůru. Anděl pravil: „Toto je jejich přednost a povinnost!“ 1T 178

34. Byly v církvi podniknuty kroky pro tuto reformaci?

„Doposud se neprojevila snaha o důkladnou, rozhodnou a vytrvalou nápravu (obnovu, reformaci) nejdůležitějších věcí.“ TM 181

35. Jak často vybízeli Pán k pravé obnově?

„Ve všech sbořích potřebujeme důkladnou reformaci.“ TM 443

„Oživení pravé zbožnosti jest nejdůležitější věcí. Toto vyhledávat má být našim nejpřednějším úkolem.“ RH 22.3.1887

„Slovo Hospodinovo k nám zní: Čiňte pokání, připravte cestu pro oživení mého díla!“ 8T 10

36. Jak naléhavě bychom měli prosit o Ducha svatého, aby toto dílo ve své církvi uskutečnil?

„Oživení a reformace musí zaujmout své místo pod vedením Ducha svatého. Probuzení a reformace jsou dvě rozdílné záležitosti: Probuzení znamená obnovení duchovního života, osvěžení síly, mysle a srdce, vzkříšení z duchovní smrti. Reformace znamená obnovu, změnu idejí (představ) a teorií, zvyků a obyčejů.“

„Reformace nepřinese dobré ovoce spravedlnosti, nebude-li spojena s oživením Ducha. Probuzení a reformace mají vykonat své určité dílo a obojí se musí prolínat.“ RH 1902

37. Jaké ujištění dává Pán o duchovním probuzení v Jeho lidu?

„Než Bůh navštíví zemi svými posledními soudy, mezi Jeho lidem nastane takové oživení původní zbožnosti, jakého na zemi nebylo od doby apoštolů. Duch a moc Boží budou vylity na lid Boží. V té době se mnozí oddělí od těch církví, v nichž láska k Bohu a k Jeho Slovu byla nahrazena láskou k tomuto světu. Mnozí, ať kazatelé nebo laici s radostí přijmou ony velké pravdy, jež v té době nechá Bůh zaznívat, aby se lidé připravili na druhý příchod Páně.“ GC 464

38. Kde se musí začít s obnovou a reformací?

„Reformujte církve ve svých vlastních příbytcích!“ 7T 67

39. Jak má reformace příbytků probíhat?

„Velké reformační hnutí musí začít tím, že otcové, matky a děti budou obeznámeni se zásadami Božího zákona. Když objasníme požadavky zákona a přesvědčíme muže a ženy, že jejich povinností je poslušnost zákona, pak bychom jim měli ukázat, že svým rozhodnutím jsou odpovědni nejen za sebe, ale i za své děti. Ukažte jim, že poslušnost Slova Božího je jedinou ochranou proti zlu, jež žene svět do záhuby. Rodiče dávají svým dětem příklad poslušnosti, nebo příklad přestupování. Jejich příklad a jejich učení ve většině případů rozhodne o věčném osudu jejich domu. Děti budou v životě takové, jaké je rodiče vychovali.“ 6T 119

40. K čemu nás povede dokonalá poslušnost Písma svatého?

„Pravé posvěcení znamená dokonalou lásku, dokonalou poslušnost, dokonalou shodu s vůlí Boží...“ AA 564

„Svatost není žádné vytržení mysle (pocit nadšení); je to výsledek úplné oddanosti Bohu, je to činění Jeho vůle.“ MB 215

„Pravé posvěcení totiž znamená ochotně vykonávat každodenní povinnosti v dokonalé poslušnosti Boží vůle.“ COL 360

41. Co je pravé posvěcení a v čem prakticky spočívá?

„Posvěcení není jen nějakou teorií, nějakým citovým vzrušením, aneb okázalostí, ale živou, aktivní zásadou pronikající každodenní život. Vyžaduje, aby naše zvyky v jídle a pití a odívání byly takové, aby nám zabezpečily zachování tělesného, duševního a mravního zdraví...“ CH 67

„Posvěcení nepřijde v okamžiku, v hodině neb za den, nýbrž vyžaduje celý lidský život. Nezíská se zanícením, nýbrž je výsledkem žití pro Krista a neustálým odumíráním hříchu.“ AA 560

42. Může se posvěcený chválit svou posvěceností?

„Nejposvěcenější křesťan je tím nejpokornějším křesťanem. Nebude se chlubit svou svatostí. Čím blíže přijde ke Kristu, tím více bude na sebe pohlížet jako na hříšníka a tím více pochopí jak hrozný byl jeho dřívější život.“ GC

43. Kdo je nám vzorem plného posvěcení?

„Syn Boží zachovával přikázání svého Otce a nebylo v Něm hříchu, který by satan mohl využít ve svůj prospěch. V takovém stavu musí být ti, kdož chtějí obstát v čase soužení.“ GC 623

44. Jakou poslušnost vyžaduje Bůh od nás?

„Poslušnost, jakou dokázal Pán Ježíš, vyžaduje dnes Bůh od každého člověka. Kristus sloužil svému Otci s láskou, ochotně a dobrovolně...“ COL 282

45. Před čím nás Duch svatý varuje?

„Být téměř zachráněný, ale ne úplně, to znamená být ne téměř, ale úplně ztracen!“ COL 118

„Kristova spravedlnost nepřikryje ani jeden oblíbený (pěstovaný) hřích... Na soudu ostojí jen to, co je v souladu se zásadami Božího zákona.“ COL 316

46. Jaké požadavky jsou na nás kladeny?

„Proto, aby pozemská svatyně představovala nebeskou, musela být všestranně dokonalá, musela být i ve všech podrobnostech podobná nebeské svatyni. Tak je to i s povahou těch, kteří nakonec budou přijati do nebes.“ CT 60

„Pán neočekává od člověka méně dnes, než kolik očekával od člověka v ráji. Očekává dokonalou poslušnost a naprostou spravedlnost. Požadavek smlouvy milosti je právě tak velký jako požadavek představený v ráji – respektovat svatý, spravedlivý a dobrý Boží zákon.“ COL 391

47. Z čeho je vidět, že je nutná reformace, když jsme „ubozí, bídni, slepí i nazí“ a při tom „bohatí“??

„Bůh požaduje od svých dětí dokonalost!“ COL 315

„Ti, kteří obdrží pečeť Boha živého a v čase soužení budou uchráněni, musí dokonale vyzařovat obraz Ježíšův.“ EW 71

„Neuvede-li však člověk svoji vůli do souladu s Boží, nevzdá-li se každé modly a nepřekoná-li každý špatný návyk, nezvítězí, nýbrž nakonec bude přemožen. Ti, kteří by chtěli zvítězit, musí se v zápase spojit s neviditelnými činiteli; zkaženost duše musí být překonána a každé myšlení se musí podřizovat Kristu.“ CT 237

48. Jak vypadá naše bída oproti požadované dokonalosti?

„Vím, že musí být pro lid vykonáno dílo, nebo mnoho jich nebude připraveno pro přijetí světla se kterým bude poslán anděl s nebe, aby osvětlil celou zemi. Nedomnívejte se, že budete nalezeni v době pozdního deště jako nádoby ke cti, abyste obdrželi slávu Boží, pozvedáte-li svých duší k marnostem, mluvíte-li převráceně a chováte-li tajně kořen hořkosti.“ TM 468

49. Bude z vesmíru vyloučena všechna nedokonalost?

„Žádná charakterová vada (skvrna) nevstoupí do věčnosti, neboť svou nedokonalostí by narušovala nebeský soulad.“ RH 1894

50. Obdrží někdo „pečeť Boží“, když vlastní nějakou skvrnu?

„Boží pečeť nebude nikdy vtisknuta na čelo nečistého, nikdy na čelo ctižádostivého muže nebo ženy světačky, nikdy na čelo falešného muže nebo podvodnické ženy. Kdo obdrží tuto pečeť, musí jako uchazeč o nebe být před Bohem bez poskvrny.“ 5T 216

51. Jak rychle si máme pospíšet s vlastní přípravou pro dar Ducha svatého v blížícím se „oživení“??

„Viděla jsem, že nikdo, kdo nezvítězil nad hříchem, pýchou, sobeckostí, láskou k světu, nepravým slovem, nemohl mít podíl na občerstvení (rozvlažení)... Přemýšlejme o tom, že Bůh je svatý a že jen svaté bytosti mohou v Jeho přítomnosti přebývat.“ EW 71

52. Můžeme se bez pomoci Ducha svatého připravit na Jeho přijetí v plnosti?

„Když se duše odevzdá Kristu, zmocní se nového srdce nová moc. Nastává změna, kterou si člověk nemůže sám přivodit. Je to nadpřirozený zásah, který do lidské povahy vnáší nadpřirozený prvek... Dokud se však neodevzdáme vedení Kristovu, ovládá nás nepřítel. Jsme nevyhnutelně pod dohledem jedné nebo druhé ze dvou velkých mocností, které bojují o nadvládu nad světem... Jedinou obranou proti zlu je přebývání Krista v srdci skrze víru v Jeho spravedlnost. Dokud nenavážeme živé spojení s Bohem, nemůžeme odolat hříšným účinkům sebelásky, samolibosti s hříšným pokušením. Můžeme dokázat zbavit se mnoha špatných zvyků, můžeme dokázat načas se rozejít se satanem; avšak bez živého spojení s Bohem a bez ustavičného odevzdání se Bohu, budeme přemoženi.“ DA 324

53. Jaký zápas musíme vést, abychom obdrželi Ducha svatého?

„Ježíš zaslíbil, že Duch svatý bude dán těm, kdo bojují za vítězství nad hříchem, aby se tím zjevila síla Boží moci, že lidský nástroj bude vybaven nadpřirozenou silou.“ GW 286

54. Jaké převzácné zaslíbení dává Pán o daru Ducha svatého?

„Všichni kdož touží získat podobu povahy Ježíšovy, budou uspokojeni. Duch svatý nenechá bez pomoci duši, která vzhlíží k Ježíši. Bere z věcí Kristových a ukazuje jí je. Zůstane-li oko upřeno na Krista, dílo Ducha svatého neustane, dokud se duše nepřetvoří k Jeho obrazu.“ DA 302

55. K čemu nás Pán vybízí?

„Zdůrazňujte všem nutnost křtu Duchem svatým, posvěcení členů církve, aby byli živými, rostoucími a ovoce přinášejícími stromy v Boží zahradě.“ 6T 86

56. Kdo může představovat Spasitele?

„Pouze ti, kteří vlastní vnitřní působení Ducha svatého a v jejichž životě je zjeven život Kristův, mohou stát jako věrní representanti Spasitele.“

57. Jak potřebný je Duch svatý?

„Plán vykoupení počítá s naším úplným vysvobozením z moci satanovy. Kristus... přišel, aby mařil dílo satanovo a stará se o to, aby Duch svatý přispěl ku pomoci každé kající duši a uchránil ji před hříchem.“ DA 311

58. Proč ještě dal Kristus svého Ducha?

„Kristus dal svého Ducha jako Boží pomoc k vítězství nad kacířstvím...“ DA

59. V jaké míře obdržel Kristus Ducha svatého?

„Kristus, Jenž za účelem spasení ztraceného člověka samého sebe zmařil, obdržel Ducha svatého v míře nezměrné, a každý následovník, který se Mu plně oddá, také to zakusí.“ MB 38

60. Co je nám opět zaslíbeno?

„Nemůžeme poznat povahu Boží, ani vírou přijmout Krista, dokud ochotně nepodřídíme všechno myšlení poslušnosti Kristu. Všem, kdož tak činí, dostává se Ducha svatého bez omezení.“ DA 181

61. Když správně bojujeme, čím budeme korunováni?

„Když se lid Boží pokorí před Bohem a prosí o čistotu srdce, je dán rozkaz: „Vezměte z něho roucho to zmazané!“ A vyslovena jsou slova povzbuzující: „Pohled, přenesl jsem s tebe nepravost tvou a oblékl jsem tě v roucha proměnná...“

„Pohrdané ostatky budou oděny v nádhernou okrasu... obdrží nejen odpuštění a přijetí, ale budou také poctěni... Zatím co satan přednášel své obžaloby a snažil se zničit věřící, chodili svatí andělé neviditelně sem a tam a vtiskli věřícím pečeť živého Boha.“ 5T 475.476

62. Dovedeme si představit co znamená mít nebo nemít pečeť?

„Zanedlouho bude každé dítě Boží zapečetěno pečeti Boží. Ó, co to bude, mítí pečeť na svém čele! Kdo ale snese myšlenku, že by byl navždy pomínut, když andělé budou zapečetěvat služebníky Boží na jejich čelech?“ RH 22.5.1890

63. Jak je možno vypudit trvale hřích ze srdce?

„Vypuzení hříchu je skutek samotné duše. Je pravdou, že my nemáme síly, abychom se osvobodili od satanova vlivu, ale když toužíme býti prosti hříchu a ve své velké touze voláme o sílu shůry, síla duše jest zmocněna silou Ducha svatého a pak je poslušná vůli Boží.“ DA

64. Jaká je základní podmínka pro přijetí Ducha svatého?

„Jedině těm, kdož pokorně očekávají na Boha, kdož čekají na Jeho vedení a milost, je dán Duch. Moc Boží očekává, že o Něho budou žádat a že se pak budou podle něho řídit. Toto zaslíbené požehnání, požadované ve víře, přináší s sebou všechna ostatní požehnání.“ DA 672

65. Jak spolehlivý je Boží příslib o tomto daru?

„Můžeme prosit o odpuštění hříchů, o Ducha svatého, o povahu podobnou charakteru Kristovu, o moudrost a sílu ke konání Jeho díla a o každý zaslíbený dar. Potom však máme věřit, že obdržíme to, o co jsme prosili a obrátit se k Bohu s díky za to, čeho se nám dostalo... Dar je již v samotném zaslíbení a my můžeme jít klidně po své práci s tím ujištěním, že Bůh je mocen splnit to, co zaslíbil, a že se dar, který již takto vlastníme, stane skutečností až jej budeme nejvíce potřebovat.“ Ed 258

66. Jak se bude jevit spolupráce s nebesy?

„Když lid bude spolupracovat na plánu postupu, v zajištění Ducha milosti, Bůh bude působit v jejich prospěch na plánu rozmnožení.“ 4T 449

67. V kom tkví naše síla?

„Jestliže přijmeme Krista, přijmeme také sílu žít jako On.“ COL 314

68. Jaká nejvyšší síla je nám zaslíbena?

„Mužové a ženy mohou z moci Boží a v Jeho vedení vést takový život, jaký žil Kristus na tomto světě. Ve svém boji proti satanu mohou obdržet všechnu pomoc, kterou měl On. Skrze Toho, který je miloval a sebe samého za ně vydal, mohou se stát více než vítězi.“ 9T 22

69. Můžeme obdržet tolik, kolik získal Kristus?

„Můžeme od Boha obdržet všechno, co získal Kristus. Žádejme a obdržíme. Dožadujme se všeho, co Bůh zaslíbil s vytrvalou vírou Jáкова a s neúnavností Eliáše.“ COL 149

70. Můžeme mítí důvod k pochybnostem o nezdaru?

„Bůh nechce, abychom pochybovali o úspěchu svého upřímného úsilí. Nesmíme připustit myšlenku, že bychom se mohli dočkat nezdaru. Smíme spolupracovat s Pánem, který nezná neúspěch.“ COL 363

71. Jak se máme zachovat, když budeme satanem drceni?

„Jsou mnozí, kteří nevědí, komu mají sloužit. Vědění a síla přináležejí do Boží služby... Musíme trpělivě čekat a neklesat, nebo být sklíčení... Když jsme obtíženi a zbědováni, očekávejme v trpělivé pokoře na našeho neviditelného Pomocníka, který vykoná dílo, které my nevidíme a ve své prozřetelnosti provede nás událostmi, které způsobí rozhodnou změnu, kdy budou polovičatí členové oddělení od věřících.“ C.F. 217

72. Co musíme mezi sebou vyloučit?

„Když bude pozdní déšť vylit, církev bude oděna mocí Boží pro dílo. Avšak církev jako celek nikdy jej neobdrží, dokud její členové neodloží od sebe nenávisť, podezírání a zlé mluvení.“ RH No 40, 1896

73. Kdo budou vlastníky pozdního deště?

„Pozdní déšť přijde na ty, kdo jsou očištěni, ti jej přijmou jako apoštolové jarní déšť. Nikdo nepřijme pozdní déšť kromě těch, kteří vykonali vše, co mohli.“ G.K.Bull.Bo 5, 179

74. Projeví se v pozdním dešti i dar jazyků?

„V pozdním dešti, podobně jako o letnicích, lidé uslyší pravdy mluvené v jejich vlastním jazyku. Kéž Pán pomůže svému lidu, aby očistil chrám duše od každé poskvrny a byl udržován s Ním v tak úzkém spojení, aby mohl mítí podíl v pozdním dešti.“ RH No 29, 1886

75. Co vše způsobí vylití pozdního deště?

„Pod mocí pozdního deště, lidské vynálezy budou v té době zavrženy. Hranice lidské moci budou rozbity jako třtina a Duch svatý bude mluvit skrze živé lidské nástroje svou usvědčující mocí. Živé vody poplynou Božím potrubím.“ RH

76. Když bude působit Pán skrze své nástroje, jak bude satan rozvíjet svou činnost?

„Služebníci Boží s rozjasněnou tváří zářící svatým nadšením budou spěchat z místa na místo, aby všude ohlásili nebeské poselství. Tisícerými hlasy bude šířena výstraha po celé zemi. Budou se dít divy, nemocní budou uzdravováni, znamení a zázraky budou provázet věřící. Také satan bude působit klamnými divy, dokáže dokonce, že oheň bude sestupovat z nebe na zem před lidmi. Tak budou obyvatelé země přinuceni, aby se rozhodli.“ GC 612

77. Jak mocně bude Bůh působit v hlasitém volání?

„Andělé byli posláni, aby tohoto mocného anděla s nebe podporovali v jeho díle a já jsem zaslechla hlas, který se zdál všude pronikat: „Vyjděte z něho lide můj, abyste neobcovali hříchům jeho a abyste nepřijali z jeho ran! Neboť hříchy jeho dosáhli až k nebi a Bůh se rozpomenul na jeho nepravosti“. Toto poselství zdálo se býti jakýmsi dodatkem k poselství třetího anděla, připojujíc se k němu podobně, jako půlnoční volání připojilo se k poselství druhého anděla v roce 1844. Sláva Boží spočívala na trpělivě očekávajících svatých a oni zvěstovali bez bázně poslední slavnostní výstrahu a pád Babylonu. Oni vyzývali lid Boží, aby vyšel z Babylonu a unikl jeho hroznému osudu.

Světlo, které obestíralo očekávající duše, pronikalo všude a ty duše v církvích, které měly trochu světla a ještě tato tři poselství neslyšely a nezavrhly, uposlechly volání a opustily padlé církve. Mnozí, když byla zvěstována tato poselství, byli v letech, kdy sami museli vydat počet; světlo je obklíčilo a oni měli přednost volit život nebo smrt. Někteří dávali přednost životu a vstoupili do řad těch, kteří očekávali Pána a zachovávali všechna přikázání. Třetí poselství mělo vykonat své dílo; všichni skrze ně měli býti vyzkoušeni a drahé duše měly býti vyzvány, aby vystoupily z náboženských společností...

Služebníci Boží, odění jsouce mocí s výsosti, vyšli s vyjasněnými obličejí a ve svaté oddanosti, aby zvěstovali nebeské poselství... Dítky Boží zvláštní slávou, která na nich v hojně míře spočinula, byly posíleny a jí byly připraveny, aby mohly obstát v hodině pokušení. Všude jsem slyšela množství hlasů říkajících: „Tu jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteří ostříhají přikázání Božích a víry Ježíšovy.“ EW 277-279

78. Kdo může mít účast v těchto slavných dnech?

„Poselstvím třetího anděla má býti osvícena celá země; avšak pouze těm, kteří v síle Všemohoucího obstáli v pokušení, bude povoleno mít účast na jeho zvěstování, když se rozvine v hlasité volání.“ MT 1908

79. Jest určen přesný čas pro vylití Ducha svatého?

„Přesný čas pro vylití Ducha svatého neznáme, právě tak, jako pro příchod Kristův.“ RH 22.5.1892

„Neznám žádný zvláštní čas, kterým bych vyjádřila, kdy se dostaví vylití Ducha svatého.“ RH 22.3.1892

80. Oč se máme víc starat vzhledem k vylití Ducha svatého?

„Nikdo z nás neobdrží pečeť Boží, dokud naše charaktery vykazují ještě poskvrnny, nebo vrásky. Zůstává na nás, abychom své chyby odstranili a vyčistili chrám duše od všelikého znečištění. Potom sestoupí na nás pozdní dešť, jako na učedníky jarní o letnicích!“ 5T 214

81. Co nám zjevuje Duch proroctví při pohledu do budoucna?

„Nastane celá řada událostí svědčících o tom, že Bůh je Pánem situace. Pravda bude zvěstována jasnou neomylnou řečí. Jako lid musíme připravit cestu Páně pod plným vedením Ducha svatého. Evangelium musí býti zvěstováno ve své čistotě. Proud živé vody má prohloubit a rozšířit svůj tok. Ve všech polích, v blízkosti i v dáli, budou lidé povoláni od pluhů

a také od nejrůznějších obchodních povolání, které velkou měrou zaměstnávají mysl a budou vycvičeni spolu se zkušenými lidmi. Naučí-li se úspěšně pracovat, budou zvěstovat pravdu mocně. Nejobdivuhodnějším působením Boží prozřetelnosti budou odstraněny hory těžkostí a uvrženy do moře. Poselství s tak důležitým významem pro obyvatele země, tito uslyší a pochopí. Lidé poznají co je pravda. Vpřed, stále vpřed půjde dílo, až celá země bude varována a pak přijde konec!“ 9T 96

82. Jaké lidi chce Pán použít ve svém díle?

„Pán praví: „Chci použít naučených mužů, mužů bez známosti a dám svého Ducha na ně, aby vynášeli mé úmysly v díle záchrany duší.“ Poslední poselství milosti bude dáno lidu, který mne miluje a bojí se mne.“ RH 21.11.1905

83. Porovnejme svůj nynější stav se stavem předpověděným a zodpovězme si otázku, zda je reformace potřebná?

„Tak bude hlášáno poselství třetího anděla. Až přijde čas, kdy bude šířeno s největší mocí, zapůsobí Pán skrze skromné nástroje tím, že povede mysl těch, kdož se zasvětili Jeho službě. Pracovníci získají schopnosti spíše pomazáním Jeho Ducha, než studiem ve vědeckých ústavech. Věrní, zbožní mužové budou puzeni vystoupit se svatým nadšením, aby hlásali slova, jež jim světil Bůh. Budou odhaleny hříchy Babylonu. Strašné následky zachovávané církevních zvyků vynucených státní mocí, nájezdy (výpady) spiritismu, skrytý, avšak rychlý postup papežské moci – to vše bude odhaleno. Těmito vážnými výstrahami bude lid vyburcován. Tisíce a desetitisíce lidí, kteří ještě nikdy neslyšeli taková slova, vyslechnou tato varování. S úžasem budou naslouchat svědectví, že Babylon je církev, která padla pro své bludy a hříchy, protože zavrhl pravdu seslanou jí nebesy.“ GC 606.607

84. Je Boží dílo závislé na vědeckých institucích?

„Bůh bude v našich dnech konat dílo, jemuž jen málokdo rozumí. On probudí a upřednostní mezi námi ty, kteří jsou především vyučeni Jeho Duchem, než formálním výcvikem vědeckých institucí... On ukáže, že není závislý na učených a domýšlivých smrtelnících.“ 5T 82

85. Jaké nebezpečí hrozí zamítnutím prostých nástrojů Páně?

„Je sotva možné více urážet Boha, než opovrhnout Jeho povoláními služebníky, které ustanovil za vůdce.“ 3T 355

86. Jak si máme vážit působení Ducha svatého?

„Hříchu bude možno odolat a nad ním zvítězit jen s pomocí třetí Božské osoby, která přijde v neurčité podobě, ale v plnosti Božské síly. Je to Duch, který tomu co vykonal Vykupitel světa, dává účinnost. Je to Duch, který očišťuje srdce. Skrze Ducha se věřící stává účastníkem přirozenosti Boží. Kristus dal svého Ducha jako Božskou moc, aby přemohl dědičné i získané sklony k zlému a aby vstúpil své církvi svou povahou.“ DA 671

87. V čem tkví nejhroznější nebezpečí církve i jednotlivce, když pohrdne nástrojem Božím?

„Uvědomme si, že hřích proti Duchu svatému může spáchat jen věřící!“

„Kristus jim jasně řekl, že připisují-li dílo Ducha svatého satanu, sami se odlučují od zdroje požehnání. Těm, kdož mluvili proti Ježíši samému, protože nepoznali jeho Božskou povahu, může býti odpuštěno, neboť působením Ducha svatého mohou nahlédnout na své poblouzení a mohou se kát. Ať jde o jakýkoliv hřích, smyje se vina v Kristově krvi, jestliže se duše kaje a věří. Ten však, kdo odmítá dílo Ducha svatého, ocitá se tam, kam pokání a víra už nemohou zasáhnout. Právě skrze Ducha působí Bůh na srdce; když lidé svévolně odmítají Ducha svatého a prohlašují o Něm, že přichází od satana, přerušují spojení, jimž s nimi může Bůh obcovat. Když člověk Ducha svatého nakonec zavrhne, nemůže Bůh pro něho už nic učinit.“ DA 321

88. Jak máme pohlížet na Ducha svatého?

„Nám není dovoleno, abychom zkoumali podstatu Ducha svatého!“ EGW

„Duch svatý je zástupcem Krista, nemá lidský zjev (podobu) a je na něm nezávislý; Kristus jako člověk nemohl být všude přítomen. Proto bylo v zájmu učedníků, aby odešel k Otci a poslal jim místo sebe Ducha svatého, aby byl Jeho nástupcem na zemi. Nikdo se pak nebude těšit výhodě, že se může osobně setkat s Kristem. Prostřednictvím Ducha bude Spasitel přístupný všem. V tom smyslu bude všem blíže, než kdyby nebyl vstoupil na nebesa.“ DA 669

89. Jak musíme pohlížet na hřích, dřív než obdržíme pečeť Boží?

„Pravý lid Boží, který na svém srdci nosí dílo Boží a spasení duší, bude hřích vždycky vidět v jeho skutečné hříšné podstatě. Svědomitě a přímo se postaví proti takovým hříchům, kterými bývá lid snadno zachvácen. Zvláště v té době, kdy Pán své dílo na církvi dokonává – v době zapečetování 144.000, kteří před trůnem Božím mají stát bez poskvrny – nejvíce pociťují nepravost domnělého lidu Božího.“ 2T

90. Jaký je doposud tvůj vztah ke hříchu svému a církve?

„Boží pečeť bude vtisknuta na čelo jen těm, kteří nad ohavností, jež se děje v zemi, pláčí a úpěnlivě prosí.“ 5T 212

91. Jakou pecí musí projít vítězové? Proč?

„Satanské útoky jsou mocné, jeho klamy hrozná, ale oko Páně bdí nad svými dětmi. Jejich bída je veliká. Zdá se, že plameny pece je stráví. Ale Ježíš je vede ohněm jako zlato zprubované a přečištěné. Všechno pozemské musí být z nich odstraněno, aby se v nich dokonale odrážel Kristův obraz. Nevěra musí být přemožena, víra, naděje a trpělivost rozvinuty.

Lid Boží vzdychá a naříká nad ohavnostmi, jež se dějí ve světě. Se slzami varují bezbožné... a sami se koří před Pánem v nevýslovné hoři. Bezbožní se posmívají jejich zármutku a jejich slavnostním výzvám a radují se z jejich domnělé slabosti. Ale úzkost a pokora dítek Božích jsou neklamnými důkazy, že si zachovali sílu a vznešenost povahy... Jelikož přicházejí blíže ke Kristu a své zraky upírají na Něj a Jeho dokonalou čistotu, zřetelně poznávají velikost hříchu. Zkroušení a pokora mají před Bohem mnohem větší cenu, než sebespokojenost a pých těch, kteří nevidí důvody k pláči... Tichost a pokora srdce jsou podmínkou k dosažení síly a vítězství. Koruna slávy bude udělena těm, kteří se sklánějí před Kristem.“ I Zougn. 316

92. S jakou skutečností máme počítat, když se dostaví dílo reformace? Jak bude satan působit, aby dílo Ducha svatého mařil? Je pravá reformace v církvi nebo mimo ní?

„Ti, kteří prohlašují, že církev adventistů sedmého dne je Babylonem, použili Svědectví, aby domněle podepřeli svůj postoj. Proč však ze Svědectví nepoužili taktéž to, co po léta bylo mým poselstvím, totiž jednoty církve? Proč neuvádějí slova anděla: „Semkněte se, semkněte se“!? Proč neopakují a nezdůrazňují zásadu, že v „jednotě je síla, a v rozdělení slabost“?! Poselství přinášené takovými lidmi, rozdvouje církev a dělají nám hanbu před nepřáteli pravdy.“ TM 56

„Bůh má na zemi církev, která je Jeho vyvoleným lidem zachovávajícím Jeho přikázání. On vede lid a ne výstřelky, tu a tam povstávající.“ TM 61

„Stále povstávají malé skupiny, které věří, že Bůh je pouze s menšinou, pouze s rozptýlenými a tito svým vlivem strhují co služebníci Boží vybudovali...“ 1T 417

„Různé směry těch, kteří vyznávají druhý příchod Kristův mají všechny trochu pravdy, avšak všechny tyto pravdy dal Bůh svým dětem, které se připravují ke dni Božím. On jim také dal pravdu, kterou žádá z těchto stran nezná a ani jim nerozumí. Věci, které jsou jim zapečetěny, Pán otevřel těm, kteří je chtějí vidět a jsou ochotni jim porozumět. Chce-li Bůh dáti nové světlo, připraví k tomu rozum svých milých vyvolených, aniž by jim bylo třeba nějakého osvětlení od těch, kteří jsou v temnotě a bludu.“ EW 124

„Falešní učitelé budou vzbuzovat dojem velké horlivosti pro věc Boží a vynakládat prostředky k tomu, aby své učení dali světu i církvi; jelikož však míchají blud s pravdou, celé jejich poselství je bludné a vede na falešnou cestu.“ Siónská stráž

„Bůh zatřeše svým lidem. Selžou-li jiné prostředky, přijdou bludná učení, která budou tříbit a oddělovat plevy od pšenice. Pán napomíná všechny, kteří věří Jeho slovu, aby se ze svého spánku probudili.“ EGW, Tajemství Bible

93. Slyšíme dnes Kristův hlas, abychom Jej uslyšeli když přijde?

„Tomu vrátný otvírá a ovce hlas jeho slyší a on své ovce podle jména povolává a vyvodí je.“ Jer 10,3

„Brzy slyšeli jsme hlas Boží jako vod mnohých, který nám oznamoval den a hodinu příchodu Ježíšova. Žijící svatí počtem 144.000 znali a rozuměli tomu hlasu, kdežto bezbožní měli jej za hřmění a zemětřesení. Když Bůh zvěstoval ten čas, vylil Ducha svatého na nás a naše obličejce počaly zářit a potom sláva Boží zrcadlila se na nás jako při Mojžíšovi, když sestupoval s hory Sinaj.“ EW 15

94. Jak máme postupovat, abychom obdrželi Ducha svatého?

„Máme pracovat s mnohem větším zápalem (než apoštolé), abychom byli vedeni Duchem svatým v mnohem větší míře... Od věřících se má světlo odrážet jako jas...“ 7T 33

95. Kdy k tomu dojde?

„Budeme-li ze srdce jedno s Kristem a uvedeme-li svůj život do souladu s Jeho dílem, pak Duch, který sestoupil o Letnicích na učedníky, přijde i na nás.“ 8T 246

Závěrem:

Přečetli jste si pozorně – s modlitbou 552 otázek a odpovědí, týkajících se vlastního spasení. Je to jen nepatrná částička toho, co je psáno v naší převzácné literatuře.

Toto dílko mohlo nést také název „Orientace“ v době tříbení, jehož pravá podstata je mnohým neznámá (Luk 22,31.32).

Tříbení nikdo nezastaví, nemůže ani nesmí. Je to Boží síto. A je na každém z nás, aby ve „vzdutém Jordánu“, bez spojení s Kristem neutonul a sítem nepropadl. Kdyby Kristus přebýval v našich srdcích, jistě by vypadala jinak i naše reakce na nepravost a naše modlitby by měly u Boha platnost. Je to správné býti věrným. A každému bude dána k tomu osobní příležitost a to brzy. Nedělejme nepříteli radost z našich nesprávných cest. Juda musí zastavit palbu na Izraele a Izrael na Judu. Kdysi, když tomu tak bylo a neuposlechli, následovalo zajetí. Jak to učiníme každý z nás dnes??

Toto dílko mohlo rovněž nést název „Operace Laodicejského srdce“, podle Ezech 36,26.

Každá operace bolí i ta duchovní, kterou chce Pán na svém lidu provést. Křižujeme-li své „já“ naší vlastní „šelmou“, pak to bolí nejvíce v hrudi, cévy se napínají a jazyk chce šlehat plameny obhajoby a ospravedlnění. Takový je náš odpor k této operaci. Milý bratře a sestro, necháš se Pánem, když jsi prostudoval tyto otázky a odpovědi, operovat? Dokážeš mlčet, když jini budou o tobě mluvit zle? Naučíš se očekávat na Boží ospravedlnění?... Není to lehké být operován Pánem ve škole utrpení a ve škole mlčení. Tenkrát se nepřítel zhrozí, když uvidí Boží rodinu semknutou a pak promluví Ten, Který svým slovem stvořil „nebe i zemi i studnice vod“. A Jeho slovo značí život. On nemá zalíbení ve smrti. Volte tedy dobře, dnes, dokud je ještě čas! Konec všeho přijde brzy!

Jdeme „ze Sinaje do Kanánu“!